

پیرهوہری

بہ شیک لہ شیعرہ کانی

سہ پد مصداق نہ مینی بہ رزہ نجی

(خالہ مین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیر ہوہری

بہ شیک لہ شیعرہ کانی

سہید محمد مدد تھ مینی بہ رزنجی

(خالہ مین)

سرشناسه : برزنجی، سیدمحمدامین، ۱۲۸۹ - ۱۳۷۱ .
عنوان و نام پدیدآور : بیره‌وه‌ری به شیک له شیعره‌کانی / سه‌یدمه‌مه‌ده‌ئمه‌ینی
به‌رزنجی (خاله‌مین).

مشخصات نشر : ارومیه : حسینی اصل، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری : ۱۴۵ ص.

شابک : 978-600-249-094--0

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : کردی

موضوع : شعر کردی -- قرن ۱۴

موضوع : Kurdish poetry -- 20th century

رده بندی کنگره : PIR/۳۲۵۶س/۱۳۹۶۷۴۳ ۴

رده بندی دیویی : ۲۱/۹۸۸ شماره کتابشناسی ملی : ۴۶۶۹۳۳۳

ارومیه : خیابان طالقانی تلفن ۳۲۳۵۲۴۰۳

entesharathoseini@yahoo.com

ناوی کتیب : بیره‌وه‌ری

نوسهر : سه‌ید موحه‌مه‌ده‌ئمه‌ینی به‌رزنجی (خاله‌مین)

پیداچوونه‌وه : دکتور سه‌ید عه‌زیز به‌رزنجی

سالی چاپ : ۱۳۹۶ هه‌تاوی

ژماره‌ی به‌رگ : ۵۰۰ به‌رگ

ناشر : مؤسسه انتشاراتی حسینی اصل

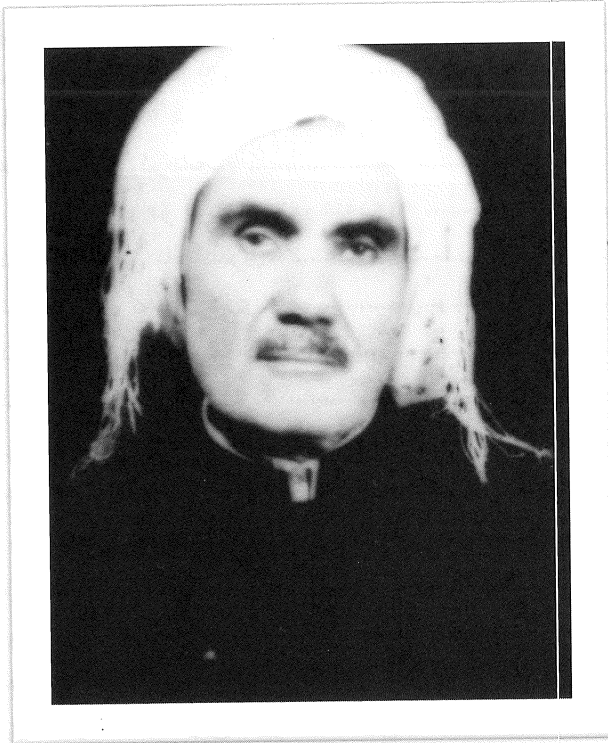
شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۲۴۹-۰۹۴

- ۱۲- به رهو پیری شیعرئکی مامۆستا «هیمن» ۴۶
- ۱۳- بۆ گوڤاری «سروه» ۴۷
- ۱۴- کۆکه ۴۸
- ۱۵- له وهلامی «سهید کامیل زهنبیلی» ۴۹
- ۱۶- بۆ پیشه‌وای مه‌زن «قازی محهمهد» ۵۰
- ۱۷- حیژنی مه‌ولوود و ئازادیی کورد ۵۲
- ۱۸- بۆ حیزبی نوێ ۵۳
- ۱۹- به بۆنه‌ی رۆژنامه‌ی کوردستان ۵۴
- ۲۰- خاکی وه‌ته‌ن ۵۵
- ۲۱- بانه‌مه‌ر ۵۶
- ۲۲- دیسان بۆ گوڤاری «سروه» ۵۸
- ۲۳- چواربه‌ند ۵۹
- ۲۴- بۆ براکانی ئه‌رزه‌پرۆم ۶۲
- ۲۵- بۆ مامۆستا «محهمهدی ماملی» ۶۳
- ۲۶- پراوی شاخی ۶۴
- ۲۷- نان و هه‌لوا ۶۷
- ۲۸- به به‌ره‌له‌سته‌کان ده‌لیم ۶۹
- ۲۹- مامه‌ کورده ۷۱
- ۳۰- پمی تیژی کورده‌کان ۷۳
- ۳۱- خاکی کورده‌واری ۷۴
- ۳۲- شوخی له‌ گه‌ل کاک په‌حمانی کوری کاک بابه‌کر ۷۶
- ۳۳- پیرۆزبایی حیژن له «حاجی باباغا‌ی وه‌زنی» ۷۷
- ۳۴- زیزبوونی حیژانی «خاله‌مین» و شیعرئ «حاجی باباغا» ۸۰
- ۳۵- زیزبوونی حیژانی «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۱
- ۳۶- دیسان شیعرئ «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۲
- ۳۷- بیره‌وه‌ری‌یه‌کی «حاجی قادر قادری» ۸۳
- ۳۸- دیسان شیعرئ «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۴

- ۳۹- دووباره گەنم ۸۶
- ۴۰- داووت ۸۷
- ۴۱- شینگېرى «خالەمىن» بۇ «مىرەم»ى كچى ۸۸
- ۴۲- دىسان بۇ «مىرەم»ى كچى ۸۹
- ۴۳- بۇ ئاغاي «سىگارى» ۹۰
- ۴۴- بەبۇنەي گۇقارى كرمانجى ۹۱
- ۴۵- چەند كورته شىعر بۇ ئوستاد «موهتەدى» ۹۲
- ۴۶- بۇ كاك «خەسەنى باباتاهىرى» ۹۳
- ۴۷- بۇ كاك «قادرى فەتاح قازى» ۹۴
- ۴۸- بۇ كاك «خەمەدەمىنى خەيدەرى» ۹۵
- ۴۹- بۇ كاك «پەخمىنى دىيوكرى» ۹۶
- ۵۰- بۇ مارە كوردنى كچىك ۹۷
- ۵۱- گالئەيەك لە گەل خەلكى «گەزگەسك» ۹۸
- ۵۲- شىعر بۇ دۆستىكى بى-بەلېن ۹۹
- ۵۳- ئاقولۇقە كان ۱۰۱
- ۵۴- بۇ كىلى گۆرە كەم ۱۰۶
- ۵۵- تەخمىسى «مامۇستا خەقىقى» لە سەر شىعرى «كۆكە» ۱۰۷
- ۵۶- شىنگېرى مامۇستا «خەقىقى» بۇ «خالەمىن» ۱۰۹
- ۵۷- دىسان شىنگېرى بۇ «خالەمىن» ۱۱۱
- ۵۸- شىنگېرى «مامۇستا سووتاو» بۇ «خالەمىن» ۱۱۲
- ۵۹- لە وەلامى داخوازى سروە ۱۱۳
- ۶۰- بەرنامەي رادىيۆبى شارى مەھاباد ۱۲۵
- ۶۱- شەجەرەنامە ۱۳۵
- ۶۲- نامەي كاك «مەسعود بارزانى» بۇ «خالەمىن» ۱۳۶
- ۶۳- وىتە كان ۱۳۸

بۆ بیرهوهی و نووسینی له داوینی وینهی خۆمدا

وهی چه پکله گوتی خه زه ئه وه رپوم
سیسی منه ئیسته یانه هی تو؟
یاخۆ به ته من له میژ و پییری؟
پس پس له ملام بی به نند و داوم
دووهم کور و کیژی هه ئوه دایه
بیریکی بکه ن له دیلی جاران
یادیکی بکه ن له «خال» ی خۆیان

نه ی وینه ی رهنگ له روو په رپوم
گون بووم له په ری گونم ده دا خو
رهنگ زه ردی له بهر گه ل و به پییری
تا هه م به هو میادی روونی چاوم
هیوام دووه، یهک به زه ی خودایه
ئازاد و کورانه بچنه شانان
خۆش به ختی ره بی بنیشی بۆیان

هه نره یه که گه ی گه ی

کوریکا

پيشه‌گي ۱

نووسه‌ري ناوداري و بليمه‌ت، ئوستاد «عه‌لي ده‌شتي» كه وا بزانه‌م زۆربه‌ي خويته‌را له‌گه‌ل نووسراوه‌كاني ناسياوييان هه‌يه، ليكوڤلينه‌وه‌به‌كي له‌سه‌ر «خه‌پيام» هه‌يه كه دياره‌ نه‌ مه‌به‌ستي پيشه‌كي نووسين بووه و نه‌ كه‌سيش پرووي ليتاوه و ته‌نيا كاريني ئه‌ده‌بيني زيده‌ جوان و پشكينيكي هه‌مه‌لاينه‌ي كه‌سايه‌تيني «خه‌پيام» هه‌ كه‌ هه‌ر له‌ ئه‌دييكي لپه‌تاووي وه‌ك خۆي ده‌وه‌شپه‌وه. په‌نگه‌ پيتان سه‌ير بي‌ ئه‌گه‌ر بلي‌م «خه‌پيام» به‌و هه‌موو ناو و ناوبانگه‌وه‌ كه‌ ئه‌م‌په‌ر له‌ دنيا‌دا هه‌يه‌تي، هه‌تا خۆي هه‌بوو ناوي له‌ ئه‌ستپه‌ناسي و فه‌لسه‌فه‌ و زانستي تر‌دا ده‌نگي دابووه، به‌لام كه‌س به‌ شاعيري نه‌ده‌زاني و لاني كه‌م په‌نجا سال و به‌وته‌ي هينديكي تر سه‌د سال دواي خۆي هه‌لبه‌سته‌كاني تاق‌وواز له‌ نيو كتيب و ده‌فته‌ري زاناكاني هاوچه‌رخي خوي‌دا ده‌دۆزانه‌وه‌ ئه‌و‌يش زۆر بي‌سه‌روبه‌ر و نارپك و بي‌ به‌لگه‌ي باوه‌رپي‌كراو؛ ئه‌وه‌ش هيج كه‌ سه‌رده‌مه‌كاني دوايي چوارخسته‌كي تر به‌ ناوي «خه‌پيام» و بو «خه‌پيام» هه‌لبه‌ستراون و جا له‌به‌ر هه‌ر هۆيه‌ك بووي‌ن په‌گه‌ل شيعره‌كاني كه‌وتوون.

ئو نووسه‌ره‌ زانا و گه‌وره، له‌گه‌ل هه‌لسه‌نگاندني باري ئه‌ده‌بي و ناوه‌رۆكي شيعره‌كان له‌ لاني فه‌لسه‌في و عيرفاني و هه‌موو زانستيكي ترپه‌شه‌وه، «خه‌پيام» ي خستووته‌ ژي‌ر ليكوڤلينه‌وه‌به‌كي ورد، بو هه‌لاواردني ئه‌و شيعرانه‌ي ئاوه‌كي بوون و كه‌وتووونه‌ نيو شيعره‌كاني «خه‌پيام» وه، له‌ زۆر كتيب و سه‌رچاوه‌ي گرنگ كه‌لكي وه‌رگرتوه‌ كه‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌ ب رواله‌ت هه‌تا په‌نجا ساليك له‌وه‌ پيش، كه‌س خۆي پتوه‌ ماندوو نه‌كردبوو، يان باشتر بلي‌م كه‌س له‌ په‌سه‌ن‌بووني به‌شيك له‌و هه‌لبه‌ستانه‌دا هه‌ر دوودل نه‌بوو.

له‌و وردبوونه‌وه‌ و ليكدانه‌وانه‌دا، وته‌ي ئوستاد «ده‌شتي» له‌و جيه‌ ده‌گاته‌ ئه‌وه‌په‌ري به‌رزي و شيريني كه‌ ده‌لي:

«سەرەرای ئەو ھەموو سەرچاوە و پەرتووکی چاپی و دەستنوسە کۆن و نوێیانی که بۆ ئەم کارە وەدەستەم کەوتوون و بۆ بەلگە دەبن، بەلگە ی لە ھەمووان باوەرپێکراوترم، بۆچوون و تام و چێژی سروشتی خۆمە که بەو ناسیابوییە لەگەڵ ڕاویژی «خەییام» م ھەبە، دەزانم بە ھەلە ناچن».

ئەو سەیرە دواي ڕەشکردنەوہی سێسەد و ھەفتا و نۆ لاپەرە بۆ جیاکردنەوہی ھەفتا و پینچ، چوارخستەکی «خەییام» لە چوارسەد چوارخستەکی تر کە وەپال «خەییام» دراو، پین وایە لەوانەشدا سی و شەش ڕووباعی گومانی رەسەن بوونیان بەھیزترە؛ ھەر وہا سەرەرای ئەو ھەموو کێشە و پیلە ھەتا ئەمڕۆ لە دەبان کتیبدا نووسەرانی تری لێھاتووی ھاوتای خۆی لە سەر پلە و پایە ی «خەییام» کردوویانە، لە ئاخریدا دەلێ:

«ئەگەر راست دەوێ ئەو شانە ی ھەتا ئەمڕۆ لێرەولەوێ بۆ ناسین و دەرکەوتنی کەسیایەتی «خەییام» نووسراون، ھیند کەمە کە ھەر بەوہندووکی لێدوانە ناگەینە نەتیجە ی دلخواز، ئەو باسە دەبێ ئەوہندە ی درێژ پین بدرێ و بەرلایو بکریتەوہ کە قورساغی راستەقینە ی «خەییام» ی شاعیری لێ دەرکەوێ».

بە دواي ئەو شیکردنەوہ و رەدەدا کە ویتە ی تریشی ھەبە و شان بەشانی نواندنی لایەنەکانی شیعەر، نویتەری پلە ی زانستی نووسەرکەشە، کاتیک بۆ ناساندنی وێژەوانیکی کورد و ھەلسەنگاندنی شویتەوارەکی بە سەر ئەو جوملە ساردوسرەدا دەکەوین کە «پیاو ھەق بلێ شیعری چاکن!؟»، مەرۆف دەکەویتە بیری ئەوہ کە نەکا لەوہدا ھەست و وتە ی ھەستیاریکی دلگەرم کە نویتەری فەرھەنگی نەتەوہیەکی شایبەخۆیە بە کەم گێراپن؟

بۆ ھەموو شتیک، یانی بۆ بەرە و لباد و گەل و گا میتشی چاک و...! ھەر وہا بۆ شیعەر و ھەلبەستی بەرز!! بەلگە و نیشانە ھەبە کە ئەگەر کاکي پینشەکی نووس خۆی لێ گێل نەکا و بازی بە سەردا نەھاوێ، دەتوانی لە سەر بەرزی و نزمیەکی بدوێ و بەو پیتھەلگوتنە نابەدلە بەرەو بییری نەچن کە بۆنی تەشەری زیاتر لێدن نەک

باوه‌ریکی به‌راستی به‌وته‌که و بئ‌گومان دلّی هه‌ستیار ناخۆش ناکا، جا نازانم پله‌ی نووسه‌ریشی بئ‌هه‌لده‌کشئ‌ یان نا؟

با له‌وه‌ گه‌ریین، چما شاعیر خۆی ئه‌و چاوه‌روانییه‌ی له‌ خۆتیه‌ر یان نووسه‌ر هه‌به‌ که‌ چاوی بقووچینئ‌ و بئ‌ سئ‌ودوو بو‌ی له‌ ئه‌ستۆ دا؟ ئیتمه‌ که‌ بۆ لاساکردنه‌وه‌ ده‌لّی داتاشاروین، چۆنه‌ له‌وه‌دا هه‌تنده‌ دواکه‌وتووین و په‌رۆیه‌ک له‌ خه‌لکی دانا‌دین؟

هه‌ستیار بۆ کۆمه‌لّ شیع‌ر ده‌لّج، ئه‌ویش کۆمه‌لّیکی بئ‌ سنوور. ده‌یه‌وئ‌ له‌ شیعه‌رکانی بگه‌ن، ته‌ه‌له‌ی که‌ن و ئه‌گه‌ر بۆ وه‌رگرتن بئ‌ پئ‌شوازی لئ‌ بکه‌ن و ئه‌گه‌ر هه‌لّ و چه‌وتی لئ‌ ببینن، وریای که‌نه‌وه‌. شاعیر ئه‌گه‌ر بزانی هه‌رچی ده‌لّج هه‌ر به‌ کاری خۆی دئ‌، ره‌نگه‌ هه‌ر شیعه‌ر نه‌لّی و له‌ خیره‌بیره‌ی بجیته‌ ده‌ر، چونکه‌ ته‌خته‌دامه‌ له‌وه‌ ده‌فته‌ره‌ شیعه‌ر باشته‌ر که‌ کۆمه‌لّ وه‌رینه‌گرئ‌.

من خۆم حازر نه‌کردوو به‌ «خاله‌مین» هه‌لبلیتم و خۆیشی چاوی له‌وه‌ نییه‌ و له‌و رئ‌پاک‌کردنه‌وه‌ و ریس‌وگوریس‌ تیک‌خستنه‌وه‌ش مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ «خاله‌مین» و «خه‌ییام» پێکه‌وه‌ راگرم، هه‌رچه‌ند ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ش بووبئ‌ تاوان نییه‌، چونکه‌ هه‌ر شاعیره‌ریکی لئ‌ی بوه‌شیتته‌وه‌ ناوی بنئ‌ی شاعیر، شک له‌وه‌دا نییه‌ که‌ هه‌ست و هه‌لچوون و بیر و هاندانئ‌یک پالئ‌ی پئ‌وه‌ناوه‌، جا که‌وتووته‌ ئه‌و رپازاره‌وه‌، هه‌ر یه‌که‌ به‌ شیوه‌ و ره‌ه‌ندیکی تایبه‌ت.

ئه‌گه‌ر له‌ شیعه‌ری «خه‌ییام» دا فه‌لسه‌فه‌ی بوون و نه‌بوون و مه‌رگ و ژیان و ئه‌و هاتن و چوونه‌ی مرۆف‌ه‌موو بیر و هۆشی داگرتوو، ئه‌وین، سپارده‌ی نه‌ته‌وايه‌تی، دلسۆزی بۆ گه‌ل و رپتوتئ‌یی خه‌بات له‌ هه‌لبه‌ستی «خاله‌مین» دا هه‌ر یه‌که‌ی جیگه‌یه‌کی تایبه‌تیان هه‌یه‌، بئ‌ ئه‌وه‌ که‌ باری عیرفانی و خواناسیشی بکه‌وتته‌ به‌ر پرسیار که‌ هه‌موو دیره‌ریکی تیشکیکی به‌هیزی خواناسی به‌سه‌روه‌ دیاره‌.

«خال» نه‌ وه‌ک «ئه‌نه‌ری» و «مه‌نووچیه‌ری» قه‌سیده‌ی په‌سن و پته‌ه‌لگوتنی بۆ که‌س رازاندووته‌وه‌ و نه‌ وه‌ک «فیرده‌وسی» میژووی کردووته‌ شیعه‌ر، نه‌ وه‌ک «نیزامی گه‌نجه‌یی» کاره‌ساتی سروشتی و به‌سه‌رهاتی شیرنی ئه‌وینی

کردوووته کاکلی هۆنراوه کان، به لّام ده توانم بلیم وتە ی «خال» له وشە ی تەر و پاراودا بۆنی وتاری «نالی» ی کوردی لیدئ، له هەستی نەتەواپەتی و کوردانەدا ڕچە ی «حاجی قادر» ی ناودار و «هێمن» ی گەورە ی گرتوو، له وانیش زیاتر خۆی داووتە سەر نوکتە و تەوس و وردە کاری و گۆرینەو هەلبەست له گەل ئەدیانی هاوچەرخی، یە ک له وان «هێمن» ی نەمر کە ئەمرۆ بەینێکی تەواومان له گەل ئەو زەمان هەیه کە «خالەمین» هاوکارە خۆشەویستە کە ی خۆی بۆ شیعەرگوتن هان دەدا و دەیگوت:

«لێک دوور و وێک نەکە وتوووە ئەشعار و مەتله بێم

و هک تووکی چلچل و سەر و کاکۆتی "هێمنی"»

ڕهنگه وشه ڕیزکردن به ناوی شیعەر زۆر گران نەبێ، به لّام شارندنهوه و پێچانهوهی مەبەست له وشە ی رازاوه دا، تیک بەزاندنی وتە و واتە و گریدانەوهی ئەو دوو لایەنە ناسکە بە وهستایی له جینی خۆیدا و به کوردی کری شیعەر و به زمانی ئەدەب شیعەرگوتن وهک «خالەمین» ڕهنگه زۆر هاسان نەبێ.

ئەگەر زال بوون به سەر زماندا مەرجێکی بنهڕەتی بێ بۆ باش هۆندنهوهی شیعەر و هەلبەست، دەبێ بلیین بەراستی «خالەمین» له زمانه کە ی خۆیدا مامۆستایه و ئەزمووئێکی باشیش بۆ ئەوه هەلبژاردنی سەر بهندی هەرە گرانی وشە ڕهسه نه کانی کوردین وهک:

«پسنچک، پنچک، شیرین چک، قونچک، بهنجک»

که «خال» خۆی بهو کاره که س نه کردوو ه تا قی کردوو هتەوه. لهو تا قی کردنه وه شدا باش دەرچوو ه و له گەل وشە ی پەتی و ڕهسه نی کوردی قیل و فەننی شیعەریشی قەت له بیر نه چوو ه که له تاییه تییە کانی شیعەری بهرز و لیتها تووی بۆژن.

له نووسینه وهی ئەو دێرانه دا به داخه وه دهستم نه گە یشته کۆمه له هەلبەسته کە ی «خال» که هەرچی بۆ ئێره پتویست بێ گولبژێری که م، له بهر ئەوه

ناچارم هەر لهو شتانهی له کۆنهوه نیوه و نیوهچل له شیعرى «خال» له بیرم ماون، به وینه بیانیهنیم که ئه‌ویش دیاره نه من رازی ده‌کا و نه خوێتەر.

رهنگه من یه‌که‌م که‌س نه‌بم که له خۆم ده‌پرسم، «خال» ده‌بی کاتی هۆنینه‌وه‌ی ئه‌و شیعره له چ پله‌یه‌ک له هه‌لچوونی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیدا بوونی که به‌کۆمه‌ل مرۆفی سیاسى‌زان فیدای بۆره‌پیاویکی نه‌خوێتده‌وارى هاوولاتی خۆی ده‌کا و ده‌لی:

«هه‌زار ئاغای هکۆلی و پیاوی دیپلۆم و سیاسى‌زان

به‌قوربانى سمیلى خدره‌گرونی پیاوی عیلاتی»

کیش و ئاهه‌نگ له شیعرى «خال» دا – به‌تایبه‌تى که خۆی بیانخوێنیته‌وه نه‌ک که‌سیک که زانستى شیعر خوێندنه‌وه‌ی نه‌بی – و هه‌روه‌ها ره‌وانى و ساکارى له هه‌لبه‌سته‌کانیدا سه‌رنج‌پراکیش و له‌گه‌ل ساده‌ی و ره‌وانیشینا، شیرن و دلگرن. «خال» به‌ته‌واوى هه‌ستی به‌و پراستییه‌ کردوه که ئه‌گه‌ر له‌وه پیتش وشه‌ی ییگانه و په‌ق‌وزه‌ق و وپشک‌وبرینگ، دیارده‌ی زانستى زۆر و فره‌هنگى به‌رز بوون، ئه‌مرۆ به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌ودهم، کوردیى به‌تى و ساده و ته‌ر و له‌بەر بره‌وى هه‌یه و هه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ش له نێو کۆمه‌لدا بووه‌ته هۆی ئال‌و‌گۆرینکى به‌جئ به‌ره‌و پێشکه‌وتن و بزاریکی به‌رچاو له نێو زمانه‌که‌ماندا و وشه‌ی ره‌سه‌ن و په‌تیی کوردی جیتیان به‌ وشه‌ی لاوه‌ی و غه‌ریبه‌ له‌ق کردوه و پالیا‌ن پتوه‌ ناوه.

وه‌لامى «خال» له جوابی دوو شیعرى «حاجی بابا‌غای وه‌زنى» دا، به‌لگه‌یه‌ بۆ پراستى ئه‌و وته‌یه‌ی سه‌ره‌وه که بۆ «خال» ی نووسیه‌وه:

جیژنت پیرۆز بئ خاله‌که‌ی دئسۆز

بژى بۆ عه‌زیز بیکه‌ی به‌ سه‌رهۆز

نۆشئ گیانت بئ پۆنى پوور حوسنى

ماستى دادنه‌ستى خامه‌ی خات پیرۆز

به‌لام «خال» له وه‌لامیدا چ پلاریک داوی؟

براگیان چیژنى خۆشت پاک و پیرۆز له نوێز و رۆژوه‌کانت یه‌ک نه‌خپچى

له لایهک هه ئههسی و لا دی دهقیچن
 یهکی هه ئدی و ئهوی دیکه ی دهقیچن
 ئهههیش ئی تو دهزانم تا بنی چن
 گهز و دوشاوی ورههیشته له لیچن
 له عهززی رایه ههشوی تاکوو مهیچن
 دهنا ئابروون دهچی ههردووک به ههیچن
 بهیچی، یان بهیچی یان بهیچی

بهلام شهعرت وهکوو هی پیاوی پیهره
 دهنا وهک چاوی پیاوی خهیس و خواره
 ئهتو له منت وهچاوه ماسی ئهستی
 له ئانیهکیته ترشهجاتی دوئی
 دهئین هه ئتاوه سهیوه شوهره میلاق
 لهگه ئ من پیکوهره پیکوهره نه بین با
 بیووهره شهعری تو فینکایی دئه

ههروهک دههینین وشه ی «پیکه وه ره» له شهعری هه وه ته مدها جیناسیکی زور
 شیرن و ساده ی لی دروست بووه وهک وشه ی «رێک که ون» له وه شهعره ی خواره وه
 که ده لی:

«رێک که ون بو خۆ چیدی رێک مه که ون
 چۆکی زل کوئه واره بی گوێزینگ»

هه ره ئه وه کره ی له وشه ی «تازان» بیه پیک هه ناوه که «تازان» ناوی
 گوئدی که:

«دئم له دووری تو ئهشی هه ره ئه شه تازانی
 ده ئهستی واره له کنه به بشکی تا ئانی»

ههروهک خویته ره خۆی تووشیان دئ به رادهیه کی زور هونه ری ئهستیعاره و
 جیناس و کری تری شهعیر له هۆنراوه کانی «خال» دا جیهان کردووه ته وه که به داخه وه
 ئه مرۆ دهستم نایانگاتی بو دهستیشان کردنیک و له بهر ئه وه ههست به که م
 کووری ده که م که له وه چه ند دیره دا جیهی وان به تاله.

په وه بووم پیهش هه موو شهتیک بجه م سه ره ئه وه گله یانه که منیهش وه پرای
 هاوولاییهانی تر له «خال» هه مه و درێژدادری نه ههیه شهت که ئه وه شه به شهکی زوری
 هه ره په یوه ندهیسه به مه به سه ته وه نه بوو، به لام رخنه په کی پیهو شهت بوو.

له میژه ئه و پرسیاره له گۆرپدایه که چلونه وا «خال» ئه و که متهرخه مییه کهورهی بۆ چاپ و بلاوکردنه وهی ههلبهسته کانی کردوه و زهمانیکی دوورودریژ له بییری بردوونهوه بێ ئه وهی گۆی بداته ئه و سپارده گرینگه که لهوانهیه زۆر کهس تامه زۆری دیتن و خویندنه وهیان بن؛ داخوا «خال» وا بووه شتی ئاسایی تر وا باویته پشت گوی که له پله و گرینگی و نرخیشدا به و راده نه بوون؟ پیم وا نییه وهلامیکی وای هه بێ بییه پێنیه وه، به تایبته که ئه و که متهرخه مییه له کۆکردنه وهی شیعره کاندایانی گه ورتیشی داوه، من بهش به حالی خۆم بۆ ئه وه به داخه که ههروهک له لاپه ره کانی دیوان بۆمن دهرده که وئ، سه ره پرای ئه وه که زۆربهی ههلبهسته کان هه ر سه ریان تپدا چوه، ئه وای ماویشن زۆریان نیوه چل و ناته واون و له زۆر جی له گه یاندنی مه بهست که م و کووری وه دی دیتن و ئه وه به هیچ جۆر شتیکی دلخواز نییه بۆ کهس، به تایبته بۆ هۆگرانی هونه ر و ئه ده ب، بۆ وینه له و غه رده که سه رده میک له گه ل هه ستیاری مه زنی کورد کاک «هیمن» بوویانه و به شتیکی هه ره شیرین و به رزی ههلبهسته کانی «خال» ن ته نیا دوو دپری دوابی نه یی، ئه وانی تر نه ماون، به لام بریا هه ر به وه ندیش براباوه و هینده دووپاته و چه ندپاته نه بووباوه.

ئه گه ر خوا ئه و جاریش مامۆستا «قه رداغی» یه کی تر بنیژی و له جیاتی «خال» که خۆی خه ریکی عه ده د و ژماره و ئال وویره، قۆلی لی هه لکا، مال به مال، که لین و قوژبن، په رتووک و ده فته روکان بگه ری و به ربینگی ئه م و ئه و بگری و شیعره «خال» یش وه ک «دیوانی وه فایی» کۆکاته وه و وه ک هیلکه ی پاکراو له به ر ده ستمانی دانئ، هیچ شتیکی به دوور نییه، به لام زۆریش هاسان نییه، جا ئیوه ش وه رن له گه ل من بیاریته وه به لکوو دیسان ئه و موعجیزه روو بداته وه، هه رچه ند ده یینم ئه و هه ویره ئاوی زۆر ده با، به لام پیم وایه ئه گه ر زیاتری له سه ر برۆم له وانیه «خال» بلێ: ئه گه ر پێشه کی نووسین ئه وه یی، هه ر لێیگه ری کاکه، گۆباله که ت دانئ جاریکی وچانیکی بده، نه من ده نگ و نه تو ده نگ.

که ره ج - هیندی

۱۳۷۰/۰۲/۱۲

پیشه کی ۲

به ناوی خودای له کهس نه خولقاو   خوی خولقاندوونی خولقاوان تهواو
ئهو خودای گهوره بهرز و بی هاوال   ههر ئه و نایینی نابوودی و زهوال

ئهو خودایه ی که ئینسانی له خاک و له قه تره ئاوینکی خهلق فهرموو و ده کاتی خۆیدا بۆ ریتویتی و لیک کردنه وهی رینگای چاک و خراب پینغه مبه رانی ههر یهک له نهوعی خۆیان بۆ ناردوون که ریتویتییان دا زۆر تیکۆشاوان و دهردی سه ریشیان زۆر چیشتوو. له نپو نهوعی به شه ریشدا زۆر ئینسانی تیگه یشتوو، هیزا، لپهاتوو و به بیر و ههست هه لکه وتوون که ههر یه که ی له رپیه که وه خزمه تیان به نهوعی به شه ر، کۆمه ل و میلله ته که ی خۆیان کردوو و تپیدا سه رکه وتوو بوون.

سه ید محه ممه دئه مین واته «خاله مین» یش یه کینک له و که سایه تپیه به نر خ و ئه ده ب دۆست و نیشتمان پهروه رانه یه هه لکه وتوو له بنه ماله یه کی ئایینی شیخانی «به رزنجی» که له ولاتی گه رمینتی را په رپوه ی ولاتی کوردستانی ئیران بوون. له دپیی «کۆکه» ی سه ر به بۆکان به وه له د بووه و تا شه ش سال له وئ ژیا نی مندالی تپه ر کردوو و هه تا مردن ده بیری ئه و دپیه یدا بووه. له دپیی «بۆزه» ده ست به خویندن ده کا و لای «مه لا که ریم» ی نه وه ی «خه لیفه ی گراوی» درپژه به خویندن عه رهبی و فارسی ده دا و زۆر زوو وه سه ر ده که وئ و ههروه ها له «سابلاغ» یش لای مامۆستای گه وره ی کورده واری «ئه حمه دی تورجانی زاده» و «مه لا محه ممه دی تورجانی زاده» له مزگه وتی «حاجی سه ید باییز» یش خویندوو یه تی «خاله» خوی فه رموو یه تی هه رچه ند له باری عیلمییه وه به گویره ی نه بوونی مه ودا زۆر له کن ئه وان سه رکه وتوو نه بووم به لام له دوو لاه، یه که م له باری دینداری و دووه م له باری نیشتمان پهروه ری زۆر به رمنه تیانم. «خاله» ش وه ک زۆر که سایه تی دیکه و

شاعیرانی میلی کورد، پاش تیرامانیکی زۆر، ههست به خزمهت به گهل و نه تهوه که ی دهکا و په له خۆبردووییه کی تهواو قۆلی هیممهت هه لدهمالی و شیعری به تام و چێژ و بهههست به کوردی دهلی به هه لکهوت له «میانداو» ئی ده گهل مامۆستا «حقیقی» که ده خزمهتیاندا بووم به بۆچوونی خۆی ده یهه رموو: «هه رچهند شیعری فارسی و ئیدیش ریژ و ئیحترامینیکی تایبه تیان هه یه، به لام ئیمه ی چه ساره وه دوا که وتوو له سه رمان پیویسته هه ر به کوردی شیعر بلین و ئه رکی نیشتمان په روه ری خۆمان به جئ بیتین».

«خاله مین» پاش چوونی کویستان و هه لمزینی ئاو و هه وا و دیمه نی چیا و په وه زه کان، ههستی شیعرگوتنی زیاتر بزوو توه، شیعری ناسک و پر مانای کوتوو و ده باره ی خوداناسیدا قه سیده به کی پر ناوه روکی هۆنیوه ته وه و له که مترخه می و خۆبه زل زانینی خوداخه ناساندا ده دوئ و ده لی:

که پروکویر و نه ری دهرچوو نه بیستوو	شیتیکه و گیان له به ریه و خوانه ویستوو
زه ی و عاسمان و پۆینه و په رنده	ده بیئ نه و هه موو ده زگای گه رنده
نه دی و نه و کاروباره ی سه ره ری دی	هه زاران کاری سه ره سوو ری نه ری دی

له باره ی نیشتمان په روه ریشدا زۆر به روونی و ئاشکرا ده لی:

نانی خۆم نادهم به بیگانه ی درۆن پنچکی
 بهاری خاکی نادهم بستی، په سیوی، په پنچکی
 گیان له سه ر ده ست و سه رم گویه له ریت له ی نیشتمان
 چه ره چه وێر خوینم ده ریژم تکتکه ی زلفنچکی
 خاکی کوردستانی خۆم نادهم به سه د «ئوسوی چه ره ت»
 یا به ناسمانی قلیشی نه مرکیایه قوینچکی
 «خاله» خاکی کورده واری ئی کلی چاوی دله
 ناروا ئی له تله تی که نه شبی نانی پنچکی

شېئىرى مامۇستا «خالەمىن» تام و چىزىئىكى تايىهت به خۆى ههيه دهتوانم بلېم هەر به شېئىرى «خالەمىن» و «حقيقى» و ههستان و رۇنىشتن دهگەل وان فرچكم به شېئىر گوتنى گرت. «خالە» دهگەل هاوالانى هاوچهرخ وهك مامۇستايان «هېمن»، «ههزار»، «ئاوات» و بهتايىهت «حقيقى»، جهفهنگ و قسهى خۇشيان بووه و به شېئىر يهكتريان دوندووه و ئاواتى وهش دهخوازى كه له «ئىسكى بهغدا» يه دهگەل «حقيقى» خويندووويانه و زۆرتر هەر خهريكى شېئىر گوتن بوون. «خالە» كاتىكى مالى چووه «مياندوا» ئ به هۆى ليهاتوويى خۆى و بروادارپيه كى كه تورك و كورد پىنيان بووه و ده خۇشى و ناخۇشيدا دهگهليان بووه و بۇ گير و گرفته كانيشيان هاوييريان دهگەل كردووه، بهلام پاش ئال وگوږپيه كى سياسى يانى تىكچوونى «موسهددىق» و گهراڻهوى شا له بهغدايهرا بۇ تاران، به هۆى شهوقى ديدارى دۇستان و ههستان و دانىشتن دهگەل نووسهران و شاعيرانى هاوچهرخ و مامۇستايانى ئايىنى هاته «سابلاغ» و پاشان چون دهزگاي دهولتهتى نيزامى شاههنشاهى تپيهلدهكىلئ و داواى هاوكارى دهگەل خۇيان ليددهكا و ئهوهش كه دهگەل بير و برواى وى يه كتر ناگرنهوه، ناعيلاج بهريوهى ههندهران دهپى و پروو ده دىي «جهلديان» دهكا و خهريكى فهلهخۆيى دهپى. ساليكيان چووم سهرم دا له «جهلديان» و بۇ ماويهك رايگرتم و باسكى زۆرى له كوپرهوهى و بهسهرهات و مهراهتهى خۆى بۇ دهكردم...

دهگەل «حاجى باباغاي وهزنى» ش كه شاعيرىكى كورد بووه نيوانى خۇش بوو. به مهتهلۆكه و شېئىر يهكتريان دهواند و شېئىرىكى خۆى و «حاجى باباغاي» ي بۇ خويندومهوهوه و فهرموويان: «حاجى باباغاي قهولى پيدابووم كۆمباينم بۇ بنيرى و گهنمهكهه بۇ له كۆمباين بدا و بۆم دهعهمههل بيتن، وهخت درهنگ بوو و كۆمباين نههات و ئهه شېئىرهه بۇ نووسى»:

حاجى گيان كهى دهنيىرى تۆ كۆمبا
تۆرمزىشى له ليىزى پس پس بى
خۆزگه كۆمبايهكهت تهگهركون با
ليىخۆر و پيخۆرى سهروهين با

«حاجی باباغا»:

جوابی بریا خۇزگەيە لېم توورەيى يا بەکوژى
خالە جۆى خۇت ناووشى بى گەنەكەت سن بيمەژى
قايىش و گاسنت كۆل و پسپس نير و ناموورت شكى
تېرى تۆوت بەدرى تۆرەت كونكون و تۆوت پزى
گايەكەت بمرى بە دەردى لارەشه، كەل خشخشە
مامى جووتيرت چلم هەلووشى لىكى هەلمەژى
چيلەكەت گۆلەى گرى گامېشەكەت بىچووى مرى
مەشكەكەت قەت تەر نەبى ماستت لە شووشەيدا بژى

دەدوايەشدا بۆى ناردبوو و بۆى دەعمەل ھىتابوو.

باش سى سال تېپەربوون لە ژيانى ئاسايى، لە «جەلدیان» كۆچى كرد بۆ
«نەغەدە» و لەوئىش دەگەل ھاوالان و ئەديبان نووسراوى ھەيە و وتوويزى
شيعرى بوو. زۆرتىرى كاتى خۆى دە نويز و تاعەت و لە مزگەوتى تېپەراندوو. لە
سەر داواکردنى كاك «تەحمەدى قازى» لە گۆوارى سەلاحەدينشدا شيعرى بلاو
بووئەتو. كاك «عەزىز»ى كورپيشيان پزىشى بە تىكرايى تەواو كرد و بە چوار
سالىش تايەتايەكەى تېپەرانند و لە «ورمى» مەتەبى كردهو. «خالەمىن» لە
شيعرىكىدا بۆ كاك «عەزىز» كە لە دانىشگايە دەيخويتند باش رېتويتى... ئاواى بۆ
دەنووسى:

ئەمەن پىم خۇشى دوكتور بۆ ھەزاران	وەلا نىي مەيلى خاوەن پوول و پاران
نەگەر دەخوننى بۆ زايەمان و مامان	فەرىدە پووشى مامان و نەمامان
لە دانىشگا مەچۆ نىو دەستەبەندى	لە نىو كوردان پەسەندە قوولومەندى

دە ئاخردا كە تەمەنى لە ھەشتا و سى سال تىدەپەرى بىن تاقەت دەيى و
نيازى بە چاوەروانى زۆرتەر دەيى. لە سەر داوا كردنى دوكتور مائەكەى لە «نەغەدە»

خېر ده كانه وه و دېته لای دوكتور و ده حسېته وه. له لحه ق دوكتور بۇخوشی ده گه ل
خېزانی به جوانی پتی راده گهن.

كاتیكی ماموستا «ههزار» له تارانې فهوتی كرد و له سهر ویستی خوی
هیتایانه وه «مه هاباد» ئی كه له مه قهره ی «بداع سولتان» له كن «هیمن» ی بینیزن،
خه لکی مه لېه ند و ههروه ها شاعیران و نووسهران به شداری به ربلاویان هه بوو.
«خاله مین» یش ده گه ل ماموستا «حه قیقی» و زوربه ی نووسهران و ئه مه گناسان
له وئ بوون. كاك «مه سعود» یش ده گه ل به شیک له هاوړیکانی خویان گه یاندبووه
وئ.

شعیریک به نیوی «بیره وه ری» كه ئه و كات كوتبووم خویتمه وه:

مه رگی هیمنت وه پیش كه وت	نه و بوی زووتر یی خه وت
ئاواتیش هه ر وا كز و مات	ئاواتی قه ت به جی نه هات
نه و خاله مینی شوړه سوار	نه و شاعیری به رزی هه وار
نه و جوانچاکی ته رزی له بار	نه و قه دبلیندی زیپكدار
له تاوت وا كۆم بۆته وه	خوشی خوی نانا سیته وه
حه قیقیش بارستای تۆ بوو	میعمار و ماموستای تۆ بوو
گوتی تو له وینه ی كه س نی	به و ته به ی ته رازووی وه زنی
ده لئ پارسه نگی هیتاوه	به مه رگی نه و مه زنه پیاوه
هه رکیان هاتوونه سهر گلکۆت	به سۆز شیعیران داناوه بۆت
ناور ده خه لگی به رده دن	بۆ شادی رووحت سهر دده دن
فرمیسی یه ك ده سر نه وه	قوری گلکۆت ده گرنه وه
هیواش له تاسه و له تاوان	خوین ده باریتئ له چاوان
مه لا مسته فای بارزانی	قه دری توی زور چاك ده زانی
سه د ره حه مت بی له گۆره كه ی	له خوی و دوو كور و كوره كه ی
ئه وئستاش له سهر گلکۆتن	به یادی تۆ به كول و كۆتن
ئیوه بۆ یه كتر به به قان	وه فا له تۆ جوانه و له وان

دریژدادپیم کرد. وهختیکی کتیبی «ههژارنامه» م ئاماده بوو له سه‌ر ویستی دۆستان داوایان لێ کردم که چاپی کهم. له «ورمی» بردمه خزمهت «خاله». هه‌موو به‌شه‌کانی پێ خویندمه‌وه زۆری له لای په‌سه‌ند بوو. شیعرێکی خۆشی که ده مه‌رگی «هه‌ژار» یدا کوتبووی بۆی خویندمه‌وه و داوای لێ کردم که ده «هه‌ژارنامه» شدا بیهێتم وه‌ک شیعرێ چه‌ند که‌سی دیکه له مامۆستایان ئه‌منیش قبوولم کرن و قه‌ولم پێدا که له هه‌ولێ «هه‌ژارنامه» که‌دا به ناوی «ده‌سته‌چیله‌ی خاله‌مین» بیهێتم و کتیبه‌که‌ی پێ برازێتمه‌وه. ئه‌و کتیبه‌ش تا ئیستا چوار جار ده تیراژێکی زۆردا چاپ بووه. خودا له هه‌موویان و له ئیمه‌ی بچوو‌کیش خۆش بێ و به ئاره‌زووی خۆشمان بگه‌ین. خودا جه‌زای دوکتور «عه‌زیز» یش بداته‌وه که له سه‌ر ئه‌رکی خۆیان چاپی ئه‌و کتیبه‌ی به رایگان ده ئه‌ستۆی خۆی گرتووه.

مه‌هاباد- عه‌بدولقادر قادری «هیا»

«حاجی شیخ مستهفا بهرنجی»، بابی «خاله‌مین»

عابد و زاهدی به‌ناوبانگی کورد «حاجی شیخ مستهفا بهرنجی»، کوری «شیخ غه‌نی»، له ساداتی بهرنجی بووه و باب و باییرانی له مه‌لبه‌ندی موکریاندا زیاون و ئیرشادیان کردوو و خاوه‌ن ته‌کیه و خانه‌قا و تایعی ته‌ریقه‌تی «قادری» بوون. له‌گه‌ل‌ئوه که خۆیان له ساداتی بهرنجی بوون، به‌لام هات‌و‌چۆی «تاله‌بان» یان کردوو. «حاجی شیخ مستهفا» ئاشقی «شیخ‌عه‌لی که‌رکوک» له شیخانی تاله‌بان بووه. چهند گوندی له نیو‌گه‌ورکان کرپوه و فرۆشتوو‌یه‌تی، پاشان گوندی «کۆکه‌ی» له نزیکی بۆکان کرپوه و له‌ویش له‌گه‌ل‌عه‌شیره‌تی جیرانی خۆی تووشی کیشه‌بووه و له‌و شه‌رده‌دا کورپه‌گه‌وره‌که‌ی به‌ناوی «کاکه‌حه‌مه» شه‌هید بووه و ئیستاش مه‌رقه‌دی مه‌باره‌کی له‌وییه که «خاله‌مین» له شیخانی «کۆکه‌ی» یان تامازه‌ی پیکردوو. وا باس ده‌که‌ن «کاکه‌حه‌مه» پیاویکی زۆر لیته‌توو بووه ناکۆکی له‌گه‌ل‌مه‌نگوران و شه‌هید بوونی «کاکه‌حه‌مه»، ته‌و گونده له‌به‌ر چاوی «شیخ مستهفا» ده‌خا و روو ده‌کاته ده‌وربه‌ری «سابلاغ» و له‌وی گوندیکی دیکه به‌ناوی «قزقه‌لا» ده‌کری و جیگیر و دامه‌زراو ده‌بی. ده‌لین «حاجی شیخ مستهفا» له ئیمان و سه‌خاوه‌ت و پیاوه‌تی و دل‌ئاواله‌ییدا بی وینه بووه و له‌سالی گرانی که به‌هۆی هیرشی دێندانه‌ی رووسه‌کان بۆ ئیران قه‌وماوه و گرانی رووی له‌کوردستان کردوو و به‌هۆی قات‌وقری له‌هه‌موو رینگاوبانان ته‌رمی له‌برسان مردووان وه‌به‌ر چاواتوو و له‌زۆر شوپتان دیتراوه‌خه‌لک له‌برسان به‌زه‌بیان به‌مندالی خۆشیاندا نه‌هاتوو و خواردوو‌یانه، «حاجی شیخ مستهفا» گه‌نمیکی زۆری له‌و ئاوابه‌دا هه‌بووه و گونده‌که‌ی خۆی پێ به‌خێو کردوو و هه‌موو رۆژی نانیکی زۆریشی کردوو و هه‌ر فه‌قیه‌ی که هاتوو نانی دراوه‌تی. به‌کورتی له‌ته‌واوی ته‌و رۆژه‌ره‌شانه‌دا ده‌نکیکی گه‌نم نه‌فرۆشتوو و هه‌مووی له‌فه‌قیر و هه‌زار و داماوанда دابه‌ش کردوو. ته‌و گه‌وره‌پیاوه‌ جگه‌له‌وه‌ی که مرید و مه‌نسووبیکی زۆری بووه، له‌به‌ر ته‌و کاره‌مرۆف دۆستانه‌ی،

له نېو ټو كه سانه‌ی كه مریدیشی نه‌بوون جیگای پړۆ و ئیحترام بووه و خه‌لك
خۆشیان ویستووه.

«حاجی شیخ مسته‌فا» جگه له «كاكه حه‌مه» شه‌ش كورپ دیکه‌شی هه‌بووه
به ناوه‌کانی «شیخ ټه‌حمه‌د»، «شیخ مه‌حموود»، «شیخ حوسین»، «شیخ حه‌سه‌ن»،
«خاله‌مین» ی شاعیری به‌ناوبانگی کورد و «شیخ که‌ریم». له نېو ټو كورانه‌دا
«شیخ ټه‌حمه‌د» هه‌ر له زه‌مانی ژیا‌نی خۆیدا له باوکی جیا بووه‌ته‌وه و له گون‌دی
«قه‌لاجو‌غه» نیشته‌جی بووه و ئیرشادی کردووه.

مامۆستا «مه‌لا ماری کۆکه‌یی» شاعیری ناوداری کورد، مه‌لای وی له
«کۆکه» بووه و خوی‌تدنی منداله‌کانی به‌و ټه‌سپاردووه و پاشان له «قزقه‌لا»
نیشته‌جی بووه و ټه‌و کاره‌ی به‌ مامۆستا «مه‌لا که‌ریم» که زۆر مامۆستایه‌کی زانا
بووه، سپاردووه.

«حاجی شیخ مسته‌فا» زۆر مندال بووه که بابی (شیخ غه‌نی) وه‌فات ده‌کا و
له خزمه‌ت «شیخ قادر» ی مامی گه‌وره‌ ده‌بی. به‌لام می‌رمندال ده‌بی که مامیشی
وه‌فات ده‌کا و له جیتی وی ده‌ست به ئیرشادی ته‌ریقه‌ی «قادری» ده‌کا که خاوه‌نی
مرید و مه‌نسوویکی زۆر له «محال» و «شامات» و «شارویزان» و به‌تایبه‌ت له
«سابلاغ» ده‌بی. بۆ به‌جی‌هینانی پړۆره‌سمی ئایینی، دوو ته‌کیه له «سابلاغ» بووه
که یه‌کیان له مزگه‌وتی «قوبله» بۆ پیاوان که سه‌ره‌ره‌ستی ټه‌و شویتنه به «حاجی
عه‌ولای ټۆکه‌چی» ده‌سپیرئ (حاجی عه‌ولا پیاویک بووه له بنه‌ماله‌ی سابلاغی و
سعه‌تکاریکی زۆر لیها‌توو و پیاویکی یه‌کجار به‌دین و دروستکار و دل‌تاوا و موخلیسی
شیخ و خه‌لك بووه).

ته‌کیه‌که‌ی تری بۆ ژنان بووه که سه‌ره‌ره‌ستی ټه‌وئ به «خه‌لیفه‌ ئامینی
قه‌مه‌ره‌یی» سپاردووه که ټه‌و ژنه جگه له زوه‌د و تا‌عه‌ت و عیبا‌ده‌ت، ئاشقی ولاتی
کورد‌ه‌واری و ده‌خزمه‌ت خه‌لك‌دا بووه.

قسه بهگ له گه ل خوینه ران

پاش سلاویکی گهرم و گوگر له ئیوهی بهرێز و هیوای سهرکهوتن و کامهرانی بۆ هه مووتان، ئهوه به شیک له بهرهمه کانی «خاله مین» تان پیشکesh ده کهم. دیاره نه له زهمانی رهزاشا و نه له زهمانی حهمه رهزای کوریدا، هیچ دهرفه تیک بۆ نووسین و بلا و کردنه وهی شیعر و ئهدهبی کوردی نه بوو. له بهر ئهوه زۆربهی شیعره کانی «خاله مین» نه نووسراونه تهوه و تیدا چوون. ویستم به شیک له و بهرهمانه که به کویروه وهی و مه راره تیکی زۆر بۆم کۆ کراونه تهوه، بۆ ئیوهی خوشه ویستی چاپ کهم. دیاره تا ئه و جیهی بۆم کرا، چهند جارن پیتاندا چوموه، به و هیوایه که شیعره کان دوور له هه له بن و «خاله مین» چی گوتهوه، به بئ دهست تبه وردان بنووسریته وه و به دهست ئیوهی بهرێز بگا. جا ده گه ل ئه و هه موو ^{له زۆر پلا و} و لیکۆلینه وه و پیندا چوونه وه، ئه گهر هه له ی تیدا مابن، رجام وایه به گه وره یی خۆتان چاوپۆشی لی بکه ن که ههر ئه وه ندهم له دهست هاتوه و ئه گهر رخنه یه کتان هه بوو و هه له تان وه بهر چا و هات، تکام وایه پتیم رابگه ینن هه تا له چاپی داها توودا به ئیرووی کهم. هه ره وها پاش حه ول و ده ول و لیکۆلینه وه یه کی زۆر، شیعره ی چهند له و شاعیرانه ی که له ماته مینه ی «خاله مین» دا گوته ویا نه وه دهستم هینا وه، ئه وانیشم پیشکesh تان کردوه. به لام له و شاعیر و هونه رمه ندانه ی که له و ماته مینه دا شیعیان گوته وه و بۆم په یدا نه بوون، داوای لی بووردن ده کهم و ئه گهر پاش چاپ و بلا و بوونه وهی ئه م کتیه به دهستم بگه یه نن دیاره به خوشحالیه وه له چاپی داها توودا ده یانگونجینم.

بۆ هه موو شاعیران و ئه ده ب دۆستان و هونه رمه ندان و نووسه رانی کورد که به زه وقی زه نویر و زانایی خۆیان هۆی گه شه پیدانی هونه ر و ئه ده بی کوردین، بۆ به جی هیتانی ئه و ئه رکه گرانه یان، له خودای مه زن داوای سهر به رزی و سهرکه وتنیان بۆ ده کهم. به بیویست ده زانم ریز و سپاسی له راده به ده ری خۆم به سه ید جه لالی نیزامی شاعری زانا و به ده سه ته لاتی کورد، شاره زا له سه ر زارا وهی سورانی و بادینی، له بنه ماله ی به رز و به ریز و کوردخوازی نه هری بۆ یارمه تی دان له پیکه یتنان و به ئه نجام گه یاندنی ئه و کتیه رابه گینم.

برائان دوکتور سه ید عه زیز به رزنجی

له باره ی «خاله‌مین»

زۆر جار، زۆر کهسان سه‌ریان له من هه‌لیناوه و داوايان لێ کردووم که له باره‌ی شاعیری گه‌وره‌ی کورد «خاله‌مین» باسیان بۆ بکه‌م. ئه‌و داخواییه‌ی لایه‌نگرانی «خاله‌مین» له‌به‌ر هه‌تدینک که‌ند و کۆسپ که‌متر به‌ جێ هاتووه، یه‌کیان ئه‌من خۆم له‌و پرا‌ده‌یه‌دا نه‌دیوه که له باره‌ی گه‌وره‌پیاوانی ئه‌ده‌بیه‌ی کورد وه‌کوو «خانی»، «کۆبی»، «گۆران»، «هه‌زار»، «هه‌مین»، «هه‌یدی»، و «خاله‌مین» دا بدوین. دووه‌م نه‌ له‌ پێش مندا و نه‌ ده‌ زه‌مانی مندا ئه‌و پرێتاز و ده‌رفه‌ته‌ نه‌بووه، پیاو ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ له‌ سه‌ر شته‌که‌ ئاوا بپروا، به‌لام ئه‌مرو ده‌ چوارچێوه‌ی ئێراندا که مه‌ودایه‌ک بۆ بلا‌و کردنه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی کراوه‌ته‌وه، به‌ بۆنه‌ی نیه‌یکی من به‌ «خاله‌مین» له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو داخواییه‌، هه‌تا ئه‌و جێه‌ی ئاگاداری من ئیزن بدا، کورته‌یه‌ک له‌ ژیا‌نی پر له‌ بێ‌ند و نه‌وی و بیر و باوه‌ری وی که ویتیه‌ک له‌ ژیا‌نی هه‌ر کوردیکی خۆ نه‌دۆرێته‌ بۆو باس بکه‌م.

«سه‌ید محه‌مه‌ده‌ئمه‌ینی به‌رزنجی» مه‌شه‌وو‌ر به‌ «خاله‌مین»، کو‌ری «حاجی شیخ مسته‌فا»، کو‌ری «شیخ غه‌نی»، کو‌ری «شیخ محه‌مه‌ده‌ئمه‌ینی»، کو‌ری «شیخ حه‌سه‌ن»، کو‌ری «شیخ سمایل» و ئه‌ویش کو‌ری «شیخ ماره‌فی نۆده‌ی» بووه. دا‌یکی «فاتمه» خانم له‌ تیره‌ی به‌گزا‌ده‌ی بو‌رهان و وه‌ک باسی بۆ کردووم له‌ گه‌وره‌ژنانه‌ی پارێزگاری کورد بووه.

له‌ سا‌لی ۱۳۲۸ی کۆچی له‌ گون‌دی «کۆکه» له‌ دا‌یک بووه. شه‌ش سا‌له‌ بووه که به‌پێی شه‌ری عه‌شیره‌تی، براه‌ گه‌وره‌ی «کاکه‌ حه‌مه» شه‌هید بووه. با‌بی ئه‌و گون‌ده‌ی له‌ به‌ر چاو که‌وتووه و فرۆشتوو‌یه‌تی. پاش چه‌ند سا‌لیک له‌ سا‌لی ۳۸ی کۆچی، باوکی «خاله‌مین» یا‌نی «حاجی شیخ مسته‌فا»، گون‌دی «قزقه‌لا»ی له‌ مه‌لبه‌ندی مه‌هاباد کړیوه و «خاله‌مین» له‌وی گه‌وره‌ بووه. با‌بی له‌ خزه‌مت مه‌لای گون‌ده‌که‌ی خۆی ما‌مۆستا «مه‌لا که‌ریم» نه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی گراوی، ده‌به‌ر خو‌یتدنی ده‌نت.

«تهسریفی زهنجانی» و «عوامیل» و برپک له «نمووزهج» له لای وی دهخویتی و له پاشان له گه‌ل برابه کی له خۆی گهورهتر واتا «مه‌لا شیخ حه‌سه‌ن» ده‌نیردریته «سابلاغ» و له مزگه‌تی «بازار» له خزمه‌ت مامۆستایان «مه‌لا حوسینی مه‌جدی»، «مه‌لا محهمه‌دی لاجانی»، «مه‌لا محهمه‌دی ریشی بۆکانی» و «مه‌لا په‌حیای بانه‌یی» دهخویتی. پاش دوو سال هه‌ر له «سابلاغ» ده‌چیته مزگه‌وتی «حاجی سه‌ید باییز» و لای ئوستاد و فه‌یله‌سووفی گهوره‌ی کورد «ئه‌حمه‌دی تورجانی‌جاده» درێژه به‌ خویندن ده‌دا به‌لام له لای وان خویندنی بۆ ته‌واو نابێ، چونکه‌ تووشی نه‌خۆشییه‌کی دئ و دوکتور پیتی ده‌لی ده‌بێ ده‌ست له‌ خویندن هه‌لگری و بچیه‌ کوپستانیکی زهنویژ و خۆش ئاو و هه‌وا. خۆی ده‌یفه‌رموو له لای وی خویندنی ته‌واو نه‌کرد، به‌لام به‌ دوو گه‌وه‌ری بێ وینه‌ گه‌یشتم، په‌کیان خوا به‌ ته‌نیا ناسینی و دووه‌م هه‌ستی نیشتمان‌په‌روه‌ری. ئه‌ویش ئه‌و گه‌وه‌رانه‌ی له مامۆستای زانا و پرووناکییری کورد «مه‌لا ئه‌حمه‌دی فه‌وزی» که له «سوله‌یمانیه» را په‌ریوه‌ی ئیران بیوو وه‌رگرتوو که له دواییدا ئه‌و پڕۆسنییرییه، به‌شیک زۆری له کوردستانی ئیران داگرت.

گوتمان باب و باپیرانی وی له «به‌رزنجه» ی «عیراق» هه‌وه په‌ریوه‌ی «ئیران» و ولاتی «موکریان» بیوون. بنه‌ماله‌ی «خاله‌مین» رابه‌ری ئایینی بوون و ئیرشادی ته‌ریقه‌تی «قادری» یان کردوو. باوه که خۆیان له عه‌شیره‌تی «به‌رزنجی» بوون و له باری ئایینی و ئیرشاده‌هه‌ت وچۆی «تاله‌بان» یان کردوو و ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پڕووحی ئایینی و عیرفانی زۆر تیدا به‌هیز بووه، درێژه‌ی به‌ شویتی ئیرشاد و ته‌ریقه‌ت نه‌داوه و سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو زوهد و تاعه‌ت و عیباده‌ته‌ی که بووبه‌تی، پیتی وا بووه به‌ ئه‌ندازه‌ی پئویسه‌ت رپه‌هرانی دلسۆزی ئایینی له ولاندا هه‌ن که خه‌لک له باری ئایینی پرتویتی که‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ چوووه‌ته‌ نێو ناخی خه‌لکه‌وه‌ و بایخی زۆری به‌ هه‌ستی نیشتمان‌په‌روه‌ری داوه و به‌رپرسی چۆنییه‌تی ژیانی کورده‌واری و پری و شوین و داب و ده‌ستوور و هه‌ستان و دانشتنیانی کردوو. بۆ هه‌ناسه‌ساردی و که‌مایه‌سیان دلی سووتاوه‌ و دنه‌ی داون هه‌تا له‌ خه‌و هه‌ستن و ده‌ست به‌ چاوی خه‌والوودا بپتن و

مافی خو بناسن و له سهر داوا کردنی سوور بن، وهک له زیرهوه سهیری کوستان دهکا و دهفهرمی:

سهیری کوستانی خوشه قناسپه‌ی کهو
 ئیستی که‌ی وهختی باسی چا ووخه‌ون
 دهسته نه‌ی کورده راگه «ژینۆ» یه
 «خاله» گیان شیعت ئاوا ده‌پژیتنی

بو دئیکی به‌خه‌م دوو چاوی به‌خه‌و
 سه‌ره ئینه بینه هات و هه‌و
 ده‌ستکه به‌قسه‌ی زه‌لام و توندو پته‌و
 له گه‌لی چاوی نوستووی خه‌وخه‌و

ديسان که ده‌بینی به گویره‌ی زه‌مان داپه‌لوسانی گه‌ل به ده‌ستی زۆرداران و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ک خه‌وه‌که زۆر گرانه و که‌متر ده‌بیسن، دریزه‌ی پنده‌دا و ده‌یاندویتی و جاریکی دیش سکالا له چاوی به‌خه‌و و گوئی گران ده‌کا و ده‌فهرمی:

زۆر له‌میزه نه‌من که هه‌م چا و نۆر
 که‌ی به دئخواری خو ده‌گه‌ن داخۆ
 هینه‌ده‌خوا خه‌می نه‌وان دئه‌که‌م
 ده‌ست به چاوی خه‌وا نوودا بینن
 «خاله‌مین» لیک‌ده‌کاته‌وه بو‌تان

بو گه‌لی کورده‌کانی بئ‌ک‌ه‌س و زۆر
 خو ره‌هاکه‌ن له گورگ و به‌ستن کۆر
 ده‌رژئ فرمیستی چاوه‌که‌م چۆرچۆر
 لۆکه له گوی، بلیندبکه‌ن ملی شوڤ
 دۆست و دوزمه‌ن چ زیره‌ک و پسپۆر

تۆرینه‌وه‌ی

هه‌ر له‌و خۆیدا که ده‌بینی هیندیک له رابه‌رانی ئاین له رێ‌وشویتی خۆیان لایان داوه، ده‌رفه‌ت دیتن که له‌و بئ‌خه‌به‌ریه‌ی خه‌لک به‌هره‌وه‌رگرن و بیانبر نه‌وه، «خاله‌مین» له به‌رامبه‌ریاندا راده‌وه‌ستی و ده‌فهرمی:

گه‌لی شیخ و مه‌لایه‌کان تاکه‌ی
 ئیستی مائیان ده‌خۆن به‌مفت و خه‌زا
 ده‌ستوو له‌و خه‌نگه هه‌نه‌گرت تا بوو
 نایینی چۆن زه‌لیل و ژێرکه‌وتوون

بو‌عه‌وام جوان ده‌پێچنه‌وه سه‌روپۆر
 کاتی دیکه‌ش ئییان ده‌که‌ن جلوو جوڤ
 دین و دنیا‌ی نه‌وا نه‌خۆش و کلۆر
 فیر ده‌بن وا نه‌وان ده‌که‌ن هه‌ی گۆر

به‌لام «خاله‌مین» زۆر به‌باشی شی‌ده‌کاته‌وه که مه‌به‌ستی وی رېبه‌رانی ئایینی دلسۆز و ناشقی گه‌ل نییه. به‌لکوه‌وه که‌سانه‌یه که به‌خۆ رازاندنه‌وه و فیل و ته‌له‌که به‌ناوی دین و ئاین دزی گه‌ل راده‌وه‌ستن و دیانچه‌وسیتنه‌وه و به‌هیچ

شپوهیه ک له برته وه یان دریغی ناکه، دهو شیعرانه دا ههردووک چینی راسته قینه و ناله بار و ناراست لیک جیا ده کاتهوه:

ملکی کوردی هه ژاری پر کوروکان	به قورپی گرتوهه عه مامه و شان
کام عه مامه عه مامه ی به درو	کیهه شان شانی گۆنگه ل و تیتان
جینی هومید نین نهوانه بو هیچ کهس	مه گهر نهو گیزگه ل و کور و مندال

جا هه ر نهو کچانه ی که زور به سه ر و چاو و لیتهاتوو یان هه لده لئ به جینی هومیدیان ده زانی و ده فهرمچ نهو کچانه:

بیجگه نه کورانی کورده کانی خو به هه موو کهس ده نین سروسپیان
نهوانه ش هه موو کوره کوردیک ناخوازن به لکوو:

نهو کورانه ی که روو به مه پدان دین دوورده کهن توپی زل به ده ست و زوخان
هه ر لهو ریازه دا که ئالۆزی و ده ربه ده ری و شپرتوی و ناکوکی خه لکه که ی
ده بینی، ده ست هه لده تی و له خودای مه زن و راسپارده که ی داوا ده کا گه له که ی بو
نه جات دا و به ئاواتیان بگه نه ی، له چوارینه مه شهووره که ی هه موو جارێ ده لئ و
ده لیته وه:

به هومیدی خودا و پیغه مبه ر به دئی گهرم و چاوی سوور و ته ر
کورده کان چیدی سه رنه وی نابن هه ر نه وه ند نه ختی بو خو نازا بن

«خاله مین» پینی وا نه بوو هه ر ته نیا فرمیسک؛ هه لوه راندن و پارانه وه و
لالانه وه ده رمانی ده رده، پینی وا بووه ده بی ده گه ل نهو شپنگیتری و داخوازیانه له هه ر
ده رفه تیک بو راپه رین و نه جات به هره وه رگری ئه وه یه له باش رووخانی حکومه تی
په هله وی و دامه زرانی «کۆماری کوردستان» له مه هاباد، جگه له وه ی شیعر
بوخه لک و ولات ده لئ، لهو پینکهاته به شداری ده کا و ده بی به ئه ندانی «کۆمه له ی
ژ.ک» و سه داره تی کومیته ی شارویران له «له ج» ئ وه هه ستۆ ده گری که بو رینک
خستنی کاروباری عه شایر پینک دئ و له هیچ تینکۆشانیک بو په ره گرتنی نهو پینکهاته
دریغی ناکا. رۆژنامه یه کی کوردی که لهو سه رده مه دا بلاو ده کربته وه، ژماره یه کی به

دیاری بۆ «خاله‌مین» دهنێردری که له شایانی خه‌نی ده‌بی و له وه‌لامیاندا
ده‌نووسی:

رۆژنامه‌یه‌کی کوردی که ناردت، به‌دیتنی
روون بوو تروسکه‌کانم و له شایانی بووم خه‌نی
بیکره‌ به‌ زێر و گه‌وه‌هر و بیخوینه‌وه به‌ گیان
تا تیبکه‌ی له‌ باس و ده‌می ترش و شیرنی
گه‌رنه‌یکری به‌ رۆژی ده‌ئێ نیشتمان: کورم
رۆژیکی هیچ و ته‌مه‌ل و بیکار و ورگنی

هه‌ر له‌ درێژه‌ی ئه‌و هۆنراوه‌دا پیتی وایه هه‌رچهند به‌ ده‌سته‌لات و
سه‌رکه‌وتوو بی، که‌ ئازاد نه‌بی بایخی نییه، بۆیه ده‌فه‌رمی:

گه‌ر ئیختیار ما‌ن و قسه‌ی خۆت به‌خۆت نه‌بی
شیرت له‌ عاسمانی بده‌ی هه‌شته‌ پێم چ نی

له‌و ده‌وره‌ به‌ شاعیری گه‌وره‌ی گه‌ل و کۆمه‌ڵ ده‌ناسری و زۆریه‌ی
شیعره‌کانی له‌ رۆژنامه‌ی کوردستان به‌ چاپ ده‌گه‌ن.

له‌ پاش تیکچوونی جمهووری کوردستان له‌ مه‌هاباد به‌ سه‌رکرده‌یه‌ی
خودالیخۆشبوو «قازی محهممه‌د» و رۆیشتنی بارزانیه‌کان، به‌ رابه‌ری شیرنی بارزان
«مه‌لا مسته‌فا»ی نهمر له‌ مه‌هاباد، هاوالانی نیزیکی نهمر «پیشه‌وا»، هه‌ریه‌ک
ئاواره‌ی ولاتیکی بوون و «خاله‌مین»یش یه‌کیک له‌وانه‌ بوو که‌ روه‌ی کرده‌ سنووری
ئێران و ئێراق و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ ئاواره‌یی و رهنج و زه‌حمه‌ت راپیوارد. له‌ پاش
دامرکانی هێرشێ دێراندانه‌ی رۆژیم و په‌یدا بوونه‌وه‌ی هه‌تمانیه‌تی له‌ ولات، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه
گوندی خۆی «قزقه‌لا»، به‌لام به‌ مه‌سه‌لی کوردی ده‌لێن «که‌س هاوالی تیشکاو
نییه». ئه‌و گه‌رانه‌وه‌یه‌ به‌نیو خۆش بووه، هه‌لده‌ستیت و داده‌نیشی هه‌ره‌شه‌ی به
راپۆرت و گوزاریشی لیده‌کری، بۆیه به‌شه‌ ملکی خۆی له‌و گونده‌ ده‌فرۆشتی و روه‌ له
شاری «میانداو» ده‌کا که‌ به‌ گوێره‌ی زه‌مان ئه‌و شاره‌ هه‌تدیک دوور له‌ ئازاوه‌ی
سیاسی و روه‌داوه‌کانی ولات بووه و ماوه‌ی شه‌ش سا‌ل دانیشتووی وئ ده‌بی. له‌و

شەش سألەدا بلىند و نهوى له ژيانيدا زۆر دىتە پىتش بەلام بۆوهى باسه كه كورت بکه مهوه ته نيا به وه قه ناعهت ده كه م روحى ئاشتى خوازی و هيمنايه تى «خاله مين» به يان بکه م.

رووداوى گه وهى ئه و زه مانه، به ده سألەت گه يشتنى «موسه دديق» و هه ستانى چىنى وه رزىر و كرێكار بوو كه ژىنى ئاغاكانى خسته مه ترسى و به به رىوانى «خاله مين» زۆر له و بنه مالانه له بارى گيان و مال و نامووسه وه نه جاتيان هات. پاش رووخانى «موسه دديق» و خو چه قانده وهى «په هله وهى»، چىنىكى زۆرى وه رزىر و كرێكار به و به رىوانى به له په لامار و تو لهى ئاغاكان پرزگيان هات و پاش شەش سأل مانه وه له «مى اندا و»، هه رچه ند له بارى مالىيه وه زۆر سه رده كه وى، به لام ئىشقى «سابلاغ» و ها و ده مى ها و الا ن و ها و فكرانى پى شووى، به تاييه ت دۆستى نى زىكى وى مام «هيمن» ده يكى شى ته وه «سابلاغ»، پى و بوو هى چ به سه ره اتى ك نايى بۆ هه مى شه له خاكى كورده وارى و ولات به تاييه ت سابلاغ بى چرپه ته وه، ئه وه يه كه ده فه رمى:

«خاله» خاكى كورده وارى ئى گلى چاوى دله

ناروا ئى له تاته تى كه ن نه شى نايى په نچكى

هه روه ك ئاماژه م پى كرد، هه ر له سه ره تايى مندالى و لاوى، رووحى ئايىنى و عى رفانى تى دا بووه. هه رچه ند ته مه نى ده چى ته سه ر لى زياد و زى اتر ده بى و له و رى بازه دا ده توانى ئاماژه به شى عرى «سكالا و پارانه وه له خوداى مه زن» بکه ين كه هه موو پى كه اتى ك و بوون و نه بوون و بىر و را و تواناى و ژيان خو ى له زاتى كى برى اى ده زانى. شى عره كان له و با به ته وه زۆرن، به لام هه ر به و چه ند نمو نه قه ناعه ت ده كه م:

گورائىم مىندائىم لاوئىم	پىاويىم پىيرىم داكۆماويىم
زانستىم بىيرىم رامانىم	دەر و ژوور ناخەزىم جوانم
كچىم كورم زۆر و كەمم	شادىم خۇشىم خەم و تەمم
دەردم ساغىم ژىنىم مەرگم	نانم ئاوم خانووم بەرگم
مەردنم زىندوو بوونەووم	ئىخۇش بوونم سەرسوونەووم
خودايە ھەر لە تۆرايە	وودا كەوتتى دى خۆرايە

ھەروھە لەو شىعرانەى ھەر بە ناوى خواناسى گوتوويە پەنا بۆ زاتى كىبرىيائى دەبا و داواى چارەسازى بۆ گەل و نىشتمانى لىن دەكا:

ئەوئىستاش ھەر بە خۇتە چارەسازى	لە گش بوون و نەبوونى بىنيازى
ئەوى ئىسلامە ياخوا سەر وەتۆبى	پەنا و پشتى گەلى كورد ھەر ئەتۆبى
ئەتۆمان ئافەرىنى ئافەرىدەى	دەپرىسى پىنغەمبەرا مافىكە بىدەى
دەزانى ئىيە كورد و بەشېراوين	لە چوار پىنج قۆلەو دەبەش كراوين
دەھانام بىيى خوداى گەورەوگرانم	ھەتا كەنگى لە رىزەى نۆكەرانم
ئەمەش وەك خەنگى دى با سەربەخۇبىن	ھەموو ئەستۆكەچى فەرمانى تۆبىن

يان دە جىناسىتىكى زۆر جوان و رىك وپىنكىدا خەلك دەنگ دەدا بۆوھى دەس بدەنە دەستى يەك و لە تەفرقە و بلاوى پارىز بكەن، چونكى پىيى وا بووھ گەلى قۆل قۆل و لىك دوور و لىك رەويون لەش بەبارە و چى بۆ بە چ ناكرى. لە لايەكى دىكەوھ پىيى وايە دەسەلاتدارانى ولات نابى چىنى ھەزار وەلا نىن، چونكى بۆ خۇشيان بە بى ئەوان چيان بۆ ناكرى، بۆيە دەفەرمى:

رىككەون بۆ خۇ چىدى رىك مەكەون

چۆكى ئل كۆلەوارە بى گۆزىنگ

«خالەمىن» لە شەرى خۇبەخۆيى نىو كوردەكان زۆر پەشپوھ و لەبەر ئەوھ لە بەرامبەر ئەو ناكۆكى و ئالۆزى و دژايەتى و لىكدان و پىنكدانى ھاورەگەزەكانىدا رادەوھەستى و ھانىيان دەدا روويان لە قەلەم كەن و بە ھۆى بىر و زانستەوھ رىوشوئى تەتەوايەتى خۇ دامەزرىتن:

تۆبلىنى بۆمە پەيا بى مەردىك
 بىنى من كوردىم و ھەر كوردىم ئەوئ
 تۆبلىنى يەكترى كوشتن بەس كەن
 تۆبلىنى تۆرمە گىرخا قەنەمى
 تۆبلىنى ھەستى لە ئېو كورد كوردىك
 جگە لەو مافە ھەچى بى ئەيەوئ
 تۆبلىنى گوئى بە قسەى ھېچ كەس كەن
 بەروبوى ھى قەنەمى بكا ھەنەمى

«خالەمىن» پوولۋپەلە و زىر و زىوھرى دونىايەى لە لا بىن بايخ بووہ و شىئىرى بۆ زۆرداران و دەسەلاتداران نەگوتووه، تەنيا لە كەسانىك دوواوہ كە برۋاى بە بىر و باوہرپان بووہ. دەيىنين كاتىك شىئىر بۆ پىشەوا «قازى محەممەد» دەلى، پىئى وا بووہ ئاوات و ئامانجى وى پاراستنى گەلە و گەياندىان بە مافىانە واش نەبووہ ھەر پىئى ھەلبلىن و... بەلكوو دنەى دەدا كە لەو پىنكھانە چىنى كرىكار و لىقەماو و داماونى كوردى لە بىر نەباتوہ، چارمى دەردىان بۆ بكا و داماو و دەولەمەند بىنئىتە رىزىك و كەس لە بىر نەكا، وەك لەو ھۆنراوانە كە دەگەل پىشەوادا دەدوئ لى دەوئ بابى فقير و بى كەس و بى دەسەلاتان بى و موساوات و بەرابەرى لە بەينى خەلك پىك بىنئى و بە تەرازو، تۆن و پووت بىنئىتە رىكى يەك و چاوى تەر و گلئىنەى ئىشكى ھەتىوى كورد لە بىر نەكا و لە وان جىا نەبىتەوہ، جا بەو چەشنە لەگەلى دەدوئ:

كاكى ھەزار و ھىدى و ئى ھىيەن و منى
 بابى فقير و بى دەسەلاتات و پووت
 پىئى وەك يەكن براگەلى داماو و دەولەمەند
 دەيىنئىتە رىكى يەك بە تەرازو، تۆن و پووت
 چاوى تەر و گلئىنەى ئىشكە ھەتىوى كورد
 وا چاكە تۆش پلاوئ نەخوى پىرپىر بىووت

«خالەمىن» ئەوھەندى دەبەرامبەر ئەو زۆرداران و دەسەلاتدارانەى دەست دىرئى بۆ مافى مرؤف دەكەن توند و تىز بووہ، دەبەرانبەر ھاوپرپان و ھاوكراندا خۆى بە كەم گرتووه. وەك ئەو شىئىرانە كە بۆ دۆست و ھاوپرپى خۆى «سەيد كامىلى زەنىلى» دەنئىرئ و ئەو بە كامىل و خۆى بە ناقىس ناو دەبا:

ههسته ناقیس بنووسه بۆ کامیل   شیئری تازه و تهر و به تام و خوی
 «خاله» بۆ دوستیت ههتا ماوه   وهکوو کیوه له جیی خوی نابزوی

ههستیکی ناسک و دلکی ساغ و سهفا و وهفایه کی زۆری بۆ کۆنه دۆستانی هیه. له کاتیکدا له ژیر زهبروزهنگ و توندوتیزی رژی می «بههلهوی»، «خاله مین» و «هیمن» و «برهک» له ولات خامۆشن، «ههزار» له به رهو موکریاندا ههلمه تیان دهباته سه ر که بۆ بی دهنگن، یان ئه وهی دهی بیلین وای نالین. «هیمن» و «برهک» زۆر تووره وه جواب دین و بۆی ده نووسنه وه، به لام «خاله مین» هه ر به دلخۆشی دانه وهی «برهک» قه ناعهت ده کا و بۆی ده نووسی:

بولبولی سه وزه گه شم بخوینه   که چریکه ی تۆ «ههزار» بزوینه
 دابزانم چیه تووره و زیزه   بۆ چ به هاری مه له لای پاییزه

گو ترا ههستی ئایینی و نیشتمان پهروه ری و نه ته وایه تی بنچینه ی بیروبا وه پری «خاله مین» ه. له شینیکی که بۆ «ههزار» و «هیمن» ب بۆ نه ی کۆچی دوایاندا ده یگپری، ئه و دوو مه به ستانه ده رده که وئ، به لام جگه له و دوو شته زۆر پرتز له هونه رمه ندانی کوردی ده گری و هانیان ده دا که گه له که یان سه رزیندوو پراگرن بۆ وینه کاتیک «محهمه دی ماملی» ئه و هونه رمه نده گه وه ری کورد له زیندانی ساواک ده رده چی و دیته و، «خاله مین» شیئری بۆ ده لئ و زۆریه ی گۆرانییه کانی «ماملی» ده و شیئره ندا دیتئ و بۆخۆشی به نیشتمان که یدا هه لده لئ و سه رنجی «ماملی» ش بۆ لای نیشتمان و نیشتمان پهروه ری و سه رزیندوو یی گه ل راده کیتش.

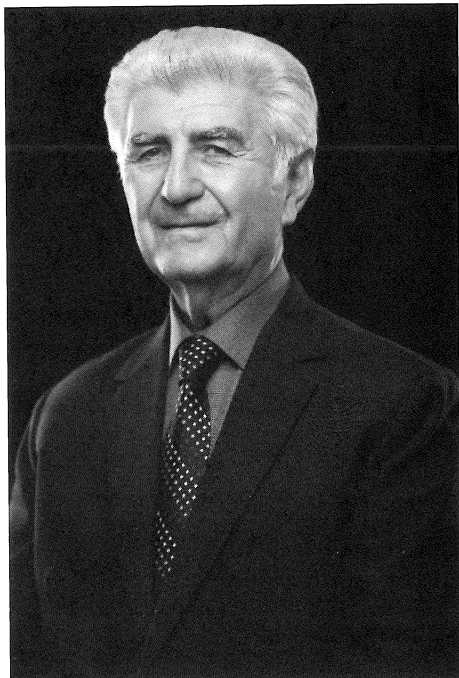
ههروه ها «خاله مین» کوردی زانه و که متر وشه ی جیا له کوردی به کار ده با و به زمانی خه لگی ده دوئ، بۆیه شیئره کانی زیاتر له نیو ولات جیتان کردوو ته وه و له قه سیده ی «بانهمه ر» - که دوا یه به یانی ده که یین - و له ده وه ری سه ربازیدا گو توویه و ئاماژه ی زۆری به داب و داها ت و ری و شویتئ فۆکلۆری کوردی کردوو، ئه وه

¹ کاک عوبهیدی ئه بیوو بیان نازناوی شیئری ده و دوا یه دا «برهک» بووه.

به باشی ده‌بینین. هه‌روه‌ها له قه‌سیده‌ی «خاکی کورد‌ه‌واری» شاکاری ئەده‌بی کوردی به‌کار ده‌با هه‌م له باری وه‌زن و هه‌م له باره‌ی قافییه و وشه‌دا.

گوتمان که دانیشتوویی «میان‌دواو» هه‌ستی ناسکی وی پاراو ناکا و ده‌گه‌رپته‌وه «سابلاغ» بۆ لای ره‌فیان و هاو‌رپییانی پیشووی خۆی، به‌لام جارێکی دی چه‌رخ‌ی سه‌رسوو‌رپته‌ری زه‌مان دژی ژبانی وی ده‌سوورپ و رادیۆ مه‌هاباد دادمه‌زری و داوای لێده‌کری به‌ حکومه‌تی په‌له‌وی هه‌لبێ و په‌شیمانی له‌ رپییازی پیشووی خۆی ده‌رپیری. ئەوه‌ گرانییه‌کی زۆری له‌ سه‌ر شانی ده‌کا و بۆی قووت نادرێ، ناعیلاج روو ده‌کاته دۆستیکی خۆی، سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی «مامه‌ش» له‌ به‌ره‌ی قادری و پاش سه‌ن سال مانه‌وه‌ له‌و گونده‌ له‌ سنووری «ئێراق»، که ده‌بینی برپێک له‌ باری سیاسیه‌وه‌ له‌ بیر چووه‌ته‌وه‌، ده‌گه‌رپته‌وه‌ شاری «نه‌غه‌ده‌» و ماوه‌ی ته‌مه‌نی له‌و شاره‌ ده‌گوزه‌رپیتی، به‌لام دوو سالی ئاخیری عومری که به‌ پینی ته‌مه‌ن له‌ توانا که‌وتبوو، ته‌شریفی هاته‌ ورمی و ئەمن ده‌خزمه‌تیدا بووم. ده‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ند جار به‌ سه‌رکه‌وتوویی نه‌شته‌رگه‌ری کرا و له‌ باری سلّامه‌تییه‌وه‌ له‌ ژیر چاوه‌دپیری خۆم و هاوکارانمدا بوو و هه‌رچه‌ند رۆژ به‌ رۆژ به‌ پینی ته‌مه‌ن هیز و توانای خۆی له‌ ده‌ست ده‌دا به‌لام هه‌تا رۆژی ئاخیری ژبانی بیر و برّوا و هۆشی به‌ته‌واوی له‌ سه‌ر جیتی خۆی بوو و به‌ شیعر و مه‌ته‌لوکه‌ و قسه‌ی خۆش په‌زیرایی له‌ میوانان و به‌رپزانیکی که‌ سه‌ریان ده‌دا ده‌کرد. خیزانم که له‌ به‌ره‌ی به‌گزاده‌ی «فه‌یزوللا‌به‌گی» بوو چاکی خزمه‌ت کرد و نه‌یه‌شت له‌ رۆژانی ئاخیری ته‌مه‌نیدا قه‌ت که‌مایه‌سییه‌کی هه‌بی و له‌و باب‌ه‌ته‌وه‌ لێی به‌رمه‌تم و هیوادارم ئەو ئاکاره‌ جوانه‌ی که له‌ باب و باپیرانه‌وه‌ بۆ ئێمه‌ ماوه‌ته‌وه‌، لاوان و کیزانی کورد‌ه‌واری له‌ بیر نه‌به‌نه‌وه‌ و له‌ خزمه‌ت گه‌وره‌ی مالیاندا بن و به‌ «شویتی راگرتنی پیران» یان نه‌سپین.

هه‌چهند ویستم ئه‌وه‌نده‌ی بۆم ده‌کری و له‌ توانامدایه‌ به‌ کورتی باسی ئه‌و شاعیر و عارف و زانایه‌ی کورد بکه‌م، به‌لام هه‌شتا و شه‌ش ساڵ گوزهرانی پر له‌

بلیند و نه‌وی ئه‌و گه‌وره‌پیاوه‌ی کوردیم له‌وه‌ زیاتر بۆ کورت نه‌کراوه‌. ده‌ ئاخیریدا جگه‌ له‌ نزیکه‌ی باب و فرزه‌ندی شتیکی که‌ له‌ راده‌ به‌ده‌ر هه‌میشه‌ منی ده‌ خزمه‌ت ویدا راگرت و ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانامدا بوو ده‌ خزمه‌ت خۆی و ده‌وروبه‌ریدا بووم، ئه‌وه‌ بوو ئه‌و پیاوه‌ قه‌ت نه‌ ده‌ سه‌رکه‌وتنی زۆردا خۆی لێ ده‌گۆرا و نه‌ ده‌ شکستی گه‌وره‌دا خۆی ده‌شکاند.

هه‌وادارم خوای مه‌زن ئه‌منیش و هاوولاتیانم له‌و مه‌به‌سته‌ گرینگه‌ که‌ ده‌ شانی گه‌وره‌پیاواندایه‌ بێ به‌ش نه‌کا.

دوکتور سه‌ید عه‌زیز به‌رزنجی

مکتبہ و پبلشرز

۱۳۸۳

سکالا و پارانهوه له خودا

زۆری جوانی به زۆرهملی   له دهستم دا به چل و قلی
 چ مانه یکهه له سووچی زل   درونی پهمانی شل درونی
 رهوهی فینسی چاوپرکینه   شووریهی بکهه و مهیدرکینه
 به شه و نوستن ههتا کو رۆژ   به رۆژ خافلان و گیز و لۆژ

ئه‌ی خودای خۆم خوی هه‌مووانی
 سه‌د جار تۆیه و په‌ژێوانی

گه‌وورانم، مندا ئیم، لاویم   پیاویم، پیریم، داگۆماویم
 زانستم، بپیرم رامانم   ده‌رۆژوور، ناحه‌ژو جوانم
 کچم، کورم زور و که‌هم   شادیم، خوشیم، خه‌م و ته‌هم
 ده‌ردم، ساغیم، ژین و مه‌رگم   نانم، ناوم، خانوو، به‌رگم
 مردنم زیندوو بوونه‌وه‌م   لێخۆش بوونم سه‌رسوونه‌وه‌م

خودایه‌ هه‌ر له‌ تۆرایه‌
 وه‌داوکه‌وتنی دی خۆرایه‌

هه‌رکه‌س وه‌ک خه‌نگی نه‌وسن بئ   به‌ خواردن و خه‌و وه‌ک من بئ
 ناگه‌رشێ با زۆر چا بئ   به‌ راستی پیاوی خودا بئ
 هه‌ر مامۆستایه‌ و پیاو چا‌کا   له‌وه‌ پتر هه‌یج بو‌که‌س نا‌کا
 ئه‌ی خوا تۆبی و هه‌ر چاره‌که‌ت   به‌ خه‌یه‌ شوی‌ن پاسپاره‌که‌ت

ئه‌ی خودای خۆم خوی هه‌مووانی
 چاکی، پاکی، نووری، جوانی

دیلم به نه‌دی تاوانم   سووک و سه‌رکۆنه‌ی هه‌مووانم
 رێوی‌بازی و سه‌ووراندم   دین به دونیا دۆراندم
 چه‌وت و هه‌ته‌ی زار و زمان   پیغه‌به‌ری ئاخری زه‌مان
 فرمیسه‌کی رووزه‌ردیم تگا   به ئیزنی ویم بو بکه‌ی تگا
 پاداشی ته‌وش به‌دا خودا   به خۆت و گهل ده‌سته‌ی که‌ وا

ئهی خودای خۆم خوی هه‌مووانی

ئێخۆش‌بووی سووچ و تاوانی

مل‌که‌ج له‌ ده‌ر پاره‌سه‌تایم   بئ‌که‌س بئ‌ تیشه‌وو دام‌اووم
 هۆی کرده‌ی خۆمه‌ ش‌پ‌رێوم   به‌ چاوی ته‌ر، زه‌رده‌ی ئیوم
 خودایه‌ ئیبت خه‌جان‌ه‌تم   به‌زه‌بیت بئ‌ به‌ خان‌ه‌تم
 «خانم» سه‌ری ئی سووپ‌ماوه   چۆن سه‌ر ده‌رگا له‌و گێژاوه

چاره‌م هه‌ر تۆی مه‌ولای قه‌دیم

اسـتغفرالله العظـیم

خودا ناسی

که ر وکویژ و له رێ دهه رچوو، نه بیستوو
 زهوی و عاسمان و رۆینه و په رنده
 شهو ئاوس بوو، سههینی کاتی زهویوو
 وهگیان هینانهوه و لاوچاکی شهش دانگ
 له عاسمان دیتی سووری ههوتنه وانه
 نه دی و، نهو کاروباره ی سه سه ره رکا دی
 پلاو و گوشتی من بو خۆی کوئیوه
 یه کیک ئاوری وه به رکا و بیکوئینی
 به خوا به قسمه بکه ی نه ورکه چا که
 له حان دی نایه تی «لما یحیطو»
 له هه رز و عاسمان ته ره خان و خانی
 بریک مبهوی به هه شتت بو بهینن
 به خیرا خۆت نه تۆش جا بیدوینی
 به دوو قوم ئاو و نایک خۆفرۆشی
 دنی تۆش چی نه ویست برواته کارکا
 له دایکیشته که بووی ناد یویدی بووی
 له نیو گش خه لکی خۆیدا ریزی لینی
 ده بی بوا خۆنه ناس و چه ته و چه ته بی؟
 که وه ستای تیگه یشتی کچی، نه وه ستای
 له نهو بی باوه رهی لاسار و لایه
 وه خۆمان ناگرئ گۆر یچه گا گۆر
 سه ری مووانم هه موو لی بوونه نه شته ر
 که په دمم نا که وه ئی نهو بیر و رایه
 له گش بوون و نه بوونی بی نیازی

شتیکه و گیان له به ریه، خوا نه ویستوو
 ده بی نی ئه و هه موو ده رگای که رنده
 ده بی نی رۆژ به تاشا سواری شه و بوو
 له سالا دوا زده جار ان مر دنی مانگ
 گۆل و بولیول په پوه له و شه م شه وانه
 هه زاران کاری سه سه سوور نه ره ی دی
 ده ئی گشتی له خۆوه هه ئقوئیوه
 برا پیویسته زانا و هه ئقوئینی
 نه من بو تۆمه تۆ بو کیته کاکه
 سه به ی بو ت نادری بریاری «ویتوو»
 نه تۆ پیته وایه سه ره داری جیهانی
 ده بی خوا پیته لات و بتدوینی
 تگات لی بکا که بروای پی بهینی
 نه تۆ چ پیسی بی هیزی نه خوشی
 له ژیر فه رمانی تۆی نی کاروباری
 نه تۆ ناویکی شلوی و بوگه نیو بووی
 دل و گۆی و چاو و بیر و هۆشی پیدای
 نه و نه ستاکه ش له جباتی به رمنه ته بی
 ده زانی چی؟ به میشیکی نه وه ستای؟
 په نام هینا له ترسی تۆ خودایه
 له بهر تاوانی زۆرم مات و سه ره شو ر
 له زۆری کاری به د نا کاری به دفه ر
 ده پار یزین به تۆ خۆمان خودایه
 نه و نه ستاش هه ره به خۆته چاره سازی

به يادی خوايیخوښوو کاک «هيمن»

لال بڼه نه وروکه ديلي ژرر خاکي
 ريز له تو نان له سهر ههمان فه پزه
 دا يکي نيشتمانه بوت ده کوټي سينگي
 ناخ که مه رگت به هاري کرد زستان
 راستي تو هه يووي له چيگه ي ههمان
 شيعري تو رابهري هه موومان بوو
 نه ته ويستت له ونستتي سه رشوره
 له پله ي پيشي تا ته واو بووني
 خو سپاس بو خوا هه موو گه نجن
 نيوي پر ميوه باغ و بيستانه
 نيغه شهرمه نده بين له لاي هيمن
 سروه مروه دهر بخه ن چين چين
 خوي که رو يي وتاري جواني خوښ
 گياني مام هيمن يشي پي شاد که ين
 بو ي پيارينه وه هه موو له خودا]
 نه ي په نا و پшти ميله هتي کوردي
 نه وي بيبه خشي خوښ و خوښ نه خشه

شاعيري ميللي هيمني کاکي
 تو له شت مردووه گيانت هه ر به رزه
 تو چرايه کي پر له پر شه نگي
 شيره پو ليکي کورده و کورده ستان
 حاجي و پيره مي برد و هه رچي نه مان
 نه ده بي کوردي هه ر له تو جوان بوو
 خزمه تي تو به گه ل گه ل زوره
 گه نجه کانت گه ل گه يان د ووني
 نه و جحيلانه گه رچي زور گه نجن
 سروه کت چه شني سو زي کوټستانه
 داخه سروه هه تي بو بي دواي هيمن
 نيئت ي شاراتي هي سه لاهه ددين
 «خان» و خه لکيکي زوري کرد ره شپوش
 له وتوو و ورتزه کاني با ياد که ين
 جا نه وي ستاکه کاته دوست به دوعا
 نه ي خوداي عاسمان و هي هه ردي
 هيمنه و هيمن ي شي بووه بيبه خشه

دهبا لیت بهرمنهت بن ئیبنوسینا و نهحمهدی خانی
شهرهف نهو کاکا بتیسی عومهر خهییام و دیوانی
به وهرگیبرانهگهت پوونه نهتوش یهکیکی وهک وانى
نهگهه وان نۆش بکه لهولا شهرابی ژین و ههرمانى
نه ئین خو ههر هه ژاریک هات و پۆی کەس نئیدوینى
هومیدم زۆره بهو گه نجانه دا پڕژینه سهر شوینى
وهره سهیری دئی «خال» ت که چهنده بۆت به کۆلاره
نه مېش نه ورۆ و سبهی جا دیم به دووتدا جارى مالوا

پرسیاری «مەسعوود ھەسەن پوور»

«مەسعوود ھەسەن پوور» لە «عەزیز»ی کورپی پرسییوو «بابت چۆنە زیندوو بووتەتەو؟»، جا مەبەستی لە چابوونەوێ نەخۆشی بوو یان دەولەمەندی؟ نازانم منیش ئەوانەم بۆ نووسی:

ویستبووت ژینم بزانی چۆنە زیندوو بوومەو؟
وا لە سایەى لوتقى تۆ بۆ گەنجى تێهە لچووومەو
کۆنەدۆستانیش لەبەر ماقوونى و رگیان بیچرئ
گشتەکم سازه و دەموجئ دیم و بۆ دەدروومەو
جاری جارن «خال»ی خۆت بووم و لەبەر چى ئیستەکە
وا ملت بردۆتە قایلیک و ئە بیرت چومەو؟
لەو جەفەنگى جوان و خۆشم چۆنى «مەسعوود»ی عەزیز
زیز نەبى، بەخودا دەنا دیم وەک ئەد دەتسوومەو

«کۆکه»

خۆشهویستتر له هه‌ناو گیانم
 «کۆکه» ئه‌ی مایه‌یی بیری روونم
 خاکی کوردانه هه‌مووی بئ بۆزه
 کێو و دهشت و ده‌ری ئاو و گلمه
 له سه‌وت ده‌رکه به دوور و هه‌شتی
 هه‌م «قزل‌گۆمه‌ت» و «ده‌رویشانه»
 ئاوی سه‌رداری هه‌موو کانیانه
 «گرده‌بۆر» و «ته‌پی‌بووزان» شینه
 وه‌کوو جاران «قوله‌بۆز» پر ئاوه؟
 چر و هه‌ندیری زه‌وی پێش «بارماغ»
 گۆری هه‌ر لاته برام «کاکه‌حه‌مه»؟
 هه‌رچی گۆرسانی له «کۆکه» یدایه
 بۆ مه‌مانانی جیگه‌ی شانازی
 «خاله‌مین» یش بئیی دا گۆکی
 چ له گۆرایه به‌هره‌موو بینه؟
 به دوو پۆند خۆ ده‌فرۆشن و ده‌گه‌نن
 خری بۆ پارویه بۆ گه‌رفانه
 تۆ بئیی هه‌ستی له ئیو کورد، کوردیک؟
 جگه‌ له‌و مافه‌ هه‌چی بئ نه‌یه‌وی؟
 تۆ بئیی گوی به‌ قه‌سه‌ی هه‌یج که‌سه‌کن
 به‌روبووی هی قه‌له‌مێ بکا هه‌له‌م؟
 ده‌بئ هه‌رچۆنی قه‌له‌م ئیبادی
 هه‌می له‌و شوێنه‌ هه‌می له‌ دوايه
 ره‌بی تا هه‌می له‌ جیهان بی ئاوا

«کۆکه»، ئه‌ی «کۆکه» و ئه‌ی نیشتمانم
 «کۆکه» ئه‌ی جیگه‌ له‌ دایک بوونم
 «کۆکه» هه‌ر تۆی به‌ته‌نی به‌رکۆزه
 نیشتمان هه‌زی هه‌ناو و دئه
 «کۆکه» جیت ئی نه‌بی وه‌ک به‌هه‌شتی
 «چواردیوار» و «قه‌ره‌ئی» ت جیرانه
 «کانیه‌سه‌ردار»ی تۆ ئاوی جوانه
 «کانیه‌زیرینه» ته‌ ئاوی زینه
 «کۆنکه‌په‌ش» «مووچه‌ درۆزنه» ماوه؟
 من وه‌بیرم دئ گرا جه‌نگه‌ل و باغ
 «حاجی ده‌رویش به‌گ» هه‌ چاکی به‌ شه‌مه
 تۆ ببووری له‌ هه‌موان ئه‌ی خواجه
 «کۆکه» پێیان ئه‌وتی «شیراز»ی
 «حاجی باپیر» و «حه‌قیقی» و «کۆکی»
 ئیستئ جیی وانه‌ بوئرت کینه؟
 داخه‌که‌م ئیستئ ئه‌وانه‌ ده‌گه‌نن
 چ سیاسی چ به‌ره‌ی عه‌رفانه
 تۆ بئیی بۆ مه‌ په‌یا بئ مه‌ردیک؟
 بئیی من کوردم و هه‌ر کوردم ئه‌وی
 تۆ بئیی یه‌کداری کوشتن به‌سه‌که‌ن
 تۆ بئیی توره‌مه‌ گه‌رخا قه‌له‌می؟
 خانی خۆم هه‌رچی له‌ پێش نووسرابن
 ناوه‌مێد نین له‌ به‌زه‌ت ئه‌ی خواجه
 «کۆکه» گیان رویم و جا مال‌ئاوا

له وهلامی «سهید کامیگ زهنبیلی» (ئاوات) دا نووسیهتی. «خاله» له بهر
خۆ به کهم گرتن، خۆی به ناقیس ناو دهبا و ئه ویش به کامیل:

شیعری تازه و تهر و به تام و خۆی
بلی بۆ زیارهتیکی بيمه کوئ
دل و گیانم به یادی نهو ددهوئ
هر نهتۆی راگری منی به موئ
دلی ئالۆز نییه و نیه شلوئ
کی دهلی هۆوه جوانه یا گروئ
دل هه چیکێ دهیبیسئ ناپشکوئ
هموو سال مائی دائی سه رله نوئ
شه و دهبی ههستی راگری و نه نوئ
دایک و بابی نه ماوه ناسرهوئ
بابه پشتی شکاوه هه ئدهنگوئ
شیره بۆ سه رپرینی کورد دهسوئ
بچی بۆ نوئیزی چی به چی دهنگوئ
گوئی «هیا» ی کوردی که ی دهروئ
خاو و باریکه بۆمه نادروئ
هر وهکوو جهرگی خۆمه توئ به توئ
دهس هه ئینه و له گه ل خوا بدوئ
بۆ سریره ی فریشته هه ئخه گوئ
بلی ههسته ده بهرکه بهرگی نوئ
نایهوئ هیچی مافی جوئ به جوئ
شه و رۆژ وان له شاخ و سوپگه و سوئ
رایش هه کینئ سیره ئالای نوئ؟
هر بژی به و زوه له شت نه پوئ
وهکوو کپوه له جیی خۆی نابزوئ

ههسته ناقیس بنووسه بۆ کامیل
دوای سلاو دهس له سه ر سینگت
دلی من رۆژ و شه و له بیر ی نهوا
هر منم دل ددهاوئ تو که وتوو
کی به لام نه و جهانی یان نه ورۆ
کی دهیبیسئ له کی قسیکی خۆش
چاوئ هه چیکێ دهیبینئ نابئ روون
کاری کورد گشتی حوله مه ره سییه
له سه فی خواروباری راوه ستئ
هر هه تیوه به چاو فرمیسکی
دایکه میوه ی دلی له دهس داوه
تانکه بۆ گیانی کورد ده نائینئ
شهوئ هه رکهس له مائی سه ر ده رخا
که ی بزه دیته ئیوی گول به ده مان
بهرگی سه رهستی به و ده زوو ده رزییه
دلی ویران و شیعه کانی توئ
خۆ به لام ری هومید نه به ستراوه
به دلی پر له سۆز و جهرگی که باب
به ئکه مزگینئ لای خوا بینئ
ئیک نزیک بوونه وه گه لی ئیک دوور
قاره مان هه موو نه ترس و نه به ز
هه ربینا دیت له نیشتمانی پاک
باشه چیدی سه رت نه ئیشینم
«خاله» بۆ دۆستیت هه تا ماوه

پێی خوش بوو پێکه نینی کوری خۆی به فیز و پۆز
مندائی مهش بگری له برسان و پروتوقوت
چاوی تهر و گلینهی ئیشکه هه تیوی کورد
وا چاکه تۆش پلاوی نه خۆی پرپرێ بآووت
بهس بی قسه و دوعا بکه بۆ «پیشهوا»یی کورد
یاخوا بزێ به شادی حساب نهکهی عومری چووت
زیندوو بی رۆژ و شهو دئی پاکت به بییری خوا
دوژمن بدرۆی شینی له شانی و بیته جووت
پیت چۆن حیکایه تیک بوو نیگاری له بهردلان
کوی بگره نهو دوو شیعره گله بیانه دووبه دووت
هاتوونه پیش نهوانه له بهر کیه خزمهتی؟
که وتوونه دوا له بهر چی بچووکانی دهوری زووت
هر «خاله مین»ه یاری وهفادار و دل رفاو
شهرته هه تاکوو مردنی ههولێ بدا له دووت

جیژنی مهولوود و ئازادی کورد

جیژنی مهولوودی و ئازادی کورد
به سلامهتیه رهئیسسی جههور
چ که سیکه ئولولئه لبابی مهیه
ئهو هه موو زهحهته هه ر بۆنگۆیه
هه ر که سیکه ئهیهوئ کۆستی کهوئ
که ده بهر وی ده مریئیی گیانی
شار ویران نابی و هه ر شار ئاوه
مه سه لای کوردییه ئاو و گلی مهی
پیین بلای دا به ره ئستت کینییه
بیته جی بۆت هه موو ئاخ و ئاوات
وه ره جا به ره له خویشیان و بپۆن
ساز بکه گورج و شتی دیشی دهوئ
هه ر ئه وه ند نه ختی سیوادت بۆوه
هه ر خوداییکه که سی دیکه نییه
هینده ئه و خاکه که شاییت پنییه
هه ر له سابلاغه وه تا چۆمی به هیژ
به شی بی کیشییه «شارویران» ه
لاقه کانی ده پهرینن وه ک لۆک
«خال» ی خۆم له و قسه کۆنه ی بازده
دیوته نه مه موو چ پۆز و فیژم
ئه تو ئازانی ده بی هه ر وا بی

موژده بی ئه ورو که جیژنه کوردی کورد
ره بی پیروز بی له نزیک و له دوور
چ ره ئیسسیکه وه کوو بابی مهیه
پنییه کی لییه یه کی «باکو» یه
جا ده بی بۆچی له دلرا نه نهوئ
تایه تی میله تی «شارویرانی»
«شارویران» موژده بی ئه ورو ت باوه
«شارویران» ریشه ی جه رگ و دلی مهی
مه رکه زی حیژب و کومیته ی لییه
جی به جی بشته سه ری ته شکیلات
رۆده نی فیرگه بی هی کوردی له بۆن
قه له م و ده قته ر و خانووی له نوئ
شین ده بی زۆر زوو برا ئه و تۆوه
تپده گه ی ئه و ده مه دونیا که چیه
«شارویران» یش که ده پرسی کوئییه
هه ر له «ئازاده» هوه تا «کۆسه که ریز»
یانی تا سه ر «جه غه توو» برونه
له سه ر ئی را هیه تی تا سه ر چۆک
یانی نه یادیانی «مجان» ی شازده
که رچی له و کاره ئه مپیش هه ر زیژم
«پیشه وه» ی کوردی چلۆن پیی جا بی

بۆ حیزبی نوێ

پەبى پىرۆز بى لىتان حیزبى ئەنوێ
چنا تۆوی یهکی و بهو زوانه دهروێ
هه ناری شینی ساوای باغی ساواو
بگا سوور سوور و شیرن بیته و بگوێ
به گوێدا وا سیریواندم فریشته
گوئی هیوایی کوردستان ده پشکوێ
به من پیویسته گهنجی یا نه پیری
نه چاره ی دهردی کوردستان بدهوێ
نه وهک مان خوشه ویستی خینگه نه ستوور
وه کوو مالاتی هه ر بخوات و بنوێ
پته و بى با قسه و وهک تۆبی «که له»
نه وهک تۆبی «په زین» بقویته و بیوێ

ئەو پارچە یەى خواره وه چەند بە بیتیکی ونه
که له رۆژنامه ی «کوردستان» دا چاپ کراوه.

شوکور ناساری شیخەری من بلأوه
تکای «خالم» نه «هیمن» هه ر نه وه نده
نه تۆکه ی «قرقه لا» تا «گرده گروێ»
نه بیوی نیوه شیعرانم به ده زوێ

ئەم پارچە ھەلبەستە بە بۆنەى
 رۆژنامەى «كوردستان» ھۆنراوەتەوہ كە
 ھەر لەو، رۆژنامەبەشدا بە چاپ گەشتووہ:

رۆژنامەبەستەى كوردى كە ناردتا، بە دیتنى
 پوون بوو تروسكەكانم و ئە شایيانى بووم خەنى
 رۆژنامەبەستەى چۆنە ئەگەر باوهرئ دەكەى
 ھەر دىرى لاپەرێكە كە چاكى پېشكەنى
 راستەى ستوونى عەینى شەقامى «وہفایى» بە
 بۆنى گونى گولاوہ دەئینى زولفى زېرنى
 بېكەرە بەزېر و بېخوینتەوہ بەگيان
 تا تېگەى ئە باس و دەمى ترش و شیرنى
 گەر نەبىرى بە رژدى دەئى نېشتەمان: كورم
 رۆئىكى ھېچ و تەبەئەن و بېكار و وركنى
 ئەو خارىجەى كە كاسبى سائیتە بەك گەزى
 خوربە و دەبەس بگێرە بە قاپووت بەرگنى
 گەر ئېختىيارى ماڵ و قسەى خۆت بە خۆت نەبى
 شیرت ئە عاسمانى بەدى ھېشتە پېم چ نى
 لێك دوور و وێك ئەكەوتووہ ئەشعار و مەتلەبم
 وەك تووكى چلچل و سەرگاكۆئى «ھېمەن» ی
 «خان» ت دەسەز بگەرئ دژ مەبە ئە گەپ
 تۆ سەبىدى و شاعىرى مېالى و براى منى

خاکی وەتەن

دوئ شەوئ زولفی وتی من وەکوو موشکی خوتەنم
خۆ لە لای من گەلی بۆنخۆشترە خاکی وەتەنم
بۆ عەزیزانی ئە دەس چووم و ولاتی وێران
دەکوتم سینگ و دەلیم کوانی «حوسین» و «حەسەن»م
ئەوی بۆم ماوەتەووە گیانە لە ریی تۆی دانیم
هەر ئەتۆم خۆش بی بەسە جا چ بوو رووت و رەبەنم
چەندە چەسامەووە بۆ ئەو گەلە سەرکەوتوو بن
لە سەر ئەو کارە بەخت بوو هەموو تین و تەمەنم
نیشتمان ناشتی کیو و دەر و دەشتت تا هەم
بۆ گۆل و کانی و کەویەت مەنە چووکە ی چەمەنم
کە ی وەدی دئ جم و جۆنی کور و کیژی گەنجت
وا لە سوینی وانە دەسووتیم و دەلیی دارەبەنم
بە فیدای دۆی مزی کورده دووسەد پیپسی کۆلا
رانکاوچۆ غەم مەرەزە چیمە لە پارچە ی یەمەنم
زەردوماهم هەبێ خۆ نامەوئ عاسمانی قەنیش
چی لە ویلایی ئوروپا کەمە دار و دەوونم
قەت بە قالیچەیی کاشانی تۆ ناگۆرمەووە من
بەرە و جاجم و بەرمان و حەسیری جەگەنم
ئاوی ژینە هەموو کانیاو و شەت و پرووبارت
خاکی پاکی توووە هەتوانی برین و کەوونم
«خال» ی تۆ نیستە کە کۆم بۆتەووە خۆزگە دەبیات
کاتی گەنجی دەمی سواری لە سەر ئەسپی رەسەنم

بانہ مہر

لہ زستانہ رہا بوو دل بہجی ہات ناخ و ناواتی
بہ ہارہ و خاکہ لیتوہ روئی بہ خیرتی بانہ مہر ہاتی
زمین^۲ خہ لیتوہ سہرپاکی ہوا و ہکا رووحہ سہرناپا
دہجا سوئی ہتا گہی سہر لہ نیو بیتخہی خہ یالاتی
نہوانہی ناشقی روون باوہشی وان پر لہ دلدارہ
نہ توش ہہر وا خہریگی واہیہہ و کەشفی سہماواتی
سہفی حوربان تہ ماشاکہ و بخونہ زیکری لاجوولہ
گہلی پیربان بینہ تا بناسی قودرت و زانی
بہ چادر و چیغہوہ کەوتوونہ دہر ساحب مہر و خیلات
دہ لیتی سوہرای نیزامہ کاروگووری بہر خ و مالاتی
نہ مینم نایبہم سہکۆن و کۆرہی نہ سپی سہرخیتی
نہ ژیم نایبیم ئیستی دیوہ خان و داب و داہاتی
نہ تاوتی پر لہ میوانی نہ خزمہ نکاری سالانی
غولامی دہست لہ سہر گۆی خہ نچہرئی بی و چاوی لہ ولاتی
لہ سہر جی خیتی «خال» م خیتی گئی داخوا ہہ لیداوہ
لہ جیی «تورجانی» داخوا گئی دہکا سہیر و مولقاتی
لہ جیاتی زہرہ مہی دہنگی گرامافونی تاوتی پار
نہ ویستی قولہ قوولی «بایزی داود» و «حاجی» ہاتہاتی
بہ بی وی تالہ کوہستان و بہ راستی چۆلہ «ہہ مزاولا»
براگہی خوشہ ویستم «کاو سین» توش بۆیہ وا مات
بہ باغی میلالی و کافہ و خہ یابانی «نور وومییہ»
لہ دل دہر ناچن مہیلی «شارویران» و دہشتی «شامات» ی

۲ زہوی

فیدای یهک کهویه بهفر و چیمه‌نی سهر «له‌ندی شیخان» بئ
گول و گولزار و پستوران، مغازه و شار و باغات
هه‌زار ئاغای فکولی و گه‌نج و دیپلۆمی سیاسی‌زان
به قوربانی سمیلی «خدره گروئ» پیاوی عیلاتی
هه‌زاران فۆرم و پۆزی خانمه‌کانی پاريس‌روئه‌لمان
فیدای دهرۆکه‌یی هه‌وری کچی کرمانجی ديهات
دئم وهک به‌لبولی گویا ده‌خوینی ئاخ که تیناگه‌م
هه‌وای «سابلاغ» هه‌ که‌وتۆته سه‌ری یا نه‌ند و خیلاتی
ئه‌وان مه‌شغوولی عه‌یش و کاری ئیمه‌ش لیره‌ ده‌رجایه
خودایی عالم و ئاده‌م چ بی باک و موبالاتی
ده‌زانی «خاله‌مین» لۆمه‌ی نه‌که‌ن گهر یار و نه‌حبابی
به‌راستی دیتنی چادر و چیفی کوردستانه‌ ئاواتی

بۇ گۇفارى «سروە» كە ئەو دەم لە «ورمى» بلاو دەپۈۋە و
سەرنووسەرە كەي «ھېمىن» ى ھاۋرى و ھاۋالى «خالەمىن» بوو:

نېو

بسك و خانى تۆبە بانگن و رەش
بەختى مېش ھەر رەشە بۆمىن رەشە بەش
تۆبرا زەينى ۋەنەۋشەي مەل كەچ
بۆمنى كورد سەرى چۆن ناۋەتە ھەش
خويىنى ئەۋ لاۋەپە ئەۋبەر پائە
پەنە مېسكەي كەۋى ئەخشېنە و گەش
ئەي گولم ئەي گولى سەرتۆپى جېھان
ۋەك لەۋان يادى دەكەي يادى ئەمەش
گولەمىلاقەيە كولمى گەشى تۆ
خانى سەر گۆنەتە تۆۋى خەشخەش
كارى ئەمىن و تۆلە يەك نېزىكە
تۆگيانى مەن و مەن بۆتۆلەش
«سروە» گيان بۆچى گەلت ئىت بەگلەن
ۋەبەكە خۆران بى ئە دوور ۋەك كەلى بەش
ۋا ھەلت ھاتوۋە مەيدۆرتىنە
فەلە خۇي نايەن دەرچى دەمى كەش
مۆرەيى شانسە دەنمىم ھەلياۋىم
بەشكوۋ بۆمىن چەلىكى دوو شەش
زوقى زەنۆپرمە گولان دەپۆرتىنە
ۋەك بەھار، سەۋزە بە ھۆي ھەور و كەش
شېئىرى «خال» ى توۋە نېوبانگى ھەيە
ھەر لە «ئىران» ەۋە تا «رۆم» و «جەبەش»

چواربەند

بۆ دایکی بەخەم دوو چاوی بەخەو
سەر هەتینە ببینە هاتوھەو
ئیمە هەر باسی گیسک و بزنی و زەو
گیژی بیژینگ و راتلەقانی کەو
وختە بپسینی لە هاتوچۆی پرتەو
بانگی خەنکی دەکا بە دەنگ و بەقەو
بۆچی داو ملکی خۆو بە گیت و برەو
دەستاکە بە قەسە زەلام و توندووتەو
تفکە لەو مەجلیسە و هەتیو بەشەو
قەت نە لاواز دەبی نە پشتی جەو
وھکوو نەسپی بەکار و قۆز و قەئەو
لە گەلێ چاوی نوستوویی خەوخەو
ئەو بە ئەمیان دەئێ ئەویدی بەو

بە هوبەدی خودا و پیغەمبەر

بە دای گەرم و چاوی سوور و تەر

کوردەکان چیدی سەرنەوی نابن

هەر ئەوەند نەختی بۆ خۆ ئازابن

بۆ گەلی کوردەکانی بێکەس و زۆر
خۆ رەهاکەن لە گورگ و بەستن کۆر
دەرژێ فرمیسکی چاوەکەم چۆرچۆر
ناخ بۆ چەند پیاوی ژیر و سواری شۆر
ئەم خلاسەمان بکا لە ترکی تۆر
بۆ عەوام جوان دەپیچنەو سەرۆپۆر
کاتی دیکەش ئێیان دەکەن جلوو جۆر

سەیری کۆبستانی خوشە قاسپەیی کەو
ئێستی کەیی وەختی باسی چا و خەو
هەموو دنیا گەیی بە دلخوازی
سەیری کە وەک گەنم چلۆن کەوتیە
وختە گیژی بی لە نیوی ئەو گیژە
دیتە گویم وا سەلاحی ئەهییویی
بۆچی رەنجی منوو بە فیرو دا
هەستە ئەو کوردە راکە «ژینۆ» یە
گەورە ئەو کۆمە ئەش کە گوئی پینەداری
سواری نەسپی تەبیعەتی سوورم
میلاەتم دەرەکا لە دەس دوژمن
«خانە» گیان شیعرت ئاو دەپرزینێ
وا دەبینم دوو کورد دەست تیک دا

زۆر لەمێژە کە ئەمەن هەم چاوەنۆر
کەیی بە دلخوازی خۆ دەگەن داخۆ
هیندە دەخوا خەمی ئەوان دلەکەم
گوینو لە ئاواتی من بێ ئاغات
ئەو رەھامان بکا لە تۆری عەرەب
گەلی شیخ و مەلایەکان تاکەیی
ئێستی مایان دەخۆن بە مەفت و خەزا

دستوو لهو خه لکه هه لنه گرت تا بوو
نايبنن چهن زه ليل و ژيرکه وتوون
تيس ته که ش پياوې چابه نه چو بچي
دهست به چاوې خه وانوودا بيئن
لهويه رتي راستي پرگاري
«خاله مين» ليکده کاته وه بو تان
پياوه کانمان به سهر و به دزي ده لين

به هوميدي خودا و پيغه مبر
به دلي گهرم و چاوې سوور و تهر
کورده کان چيدي سهر نه وي نابن
ههر نه وه ند نه ختي بو خو نازابن

دين و دنياي نه وان و خوشوو کلور
فير دهبن وا له وان ده کهن هه ي گور
راست و پاک بن دروو نه مينتي له گور
لوكه له گوي، بليند بکهن ملي شور
له بوغز له زگه کاني وا مچ و موړ
دوست و دوژمن چ زير کهه و پس پور
ژن و منداليان به زير و هور

چونکه جيي کورده دهس بن سهر سينگ
گه نم و جو چان و پوول جرينگه جرينگ
هه لو که وتوته نيو قاز و قورينگ
بووخنه بهر هجووم و بهر شيلينگ
له بناگوئو نه دهن به پاچ و قولينگ
سوفي شه و يا هه و اخوراني گزينگ
نهک به حيزه به خوي و رينگه رينگ
کوري که روئشکوو بو بيته پلينگ
بو عه ربه داندراره گيز و گوئينگ
نهک به شهرميوني و به مينگه مينگ
چوکی زل کوله واره بي گوزينگ
هينده دهگرم له نيوه من به رينگ
چهن به سوزيکي خوش ورينگه ورينگ

بچو لاي کورده کاکی ژير و زرينگ
پيي بي «خاله مين» ده تي تاکي
عه ربه و تورک وا له نيو کوردان
هه رينا ديو به توپ و بو مبران
زور چه توونه که تيبگه ن تاکوو
پياوې دنيايي يا خودايي بي
سهر به خوي و گير ده خا هه ردووک
پيشه ي پيشينه و ره چاو کهن تا
شونتي وان پياوه تي بوو و نازايي
له هه مو هه ندران بلين به هه را
ريکا که ون بو خو چيدي ريك مه که ون
باوه رم پي بکهن که بو نگويه
دويني بولبول له نيو گولان ده يگوت

به هوميدي خودا و پيغه مبر
به دلي گهرم و چاوې سوور و تهر
کورده کان چيدي سهر نه وي نابن
ههر نه وه ند نه ختي بو خو نازابن

به قوربی گرتوووه عه‌مامه و شان
کینه شان، شانی گۆنگه‌ل و تیتان
مه‌گه‌ر نه و کیزگه‌ل و کور و مندان
وا خه‌ریکن حه‌وا ده‌دهن بای بان
ده‌رفینن دلان به چاوی کال
شوخ و شه‌نگ و له‌به‌ر دل و لیوان
ده‌گری سه‌د که‌یقوباد و رۆسته‌می زال
به هوموو که‌س ده‌لین سروسپال
ده‌رده‌که‌ن تۆپی زل به ده‌ست و زوخان
وه‌ک له‌که‌رویشکی هه‌لده‌کشێ ته‌مان
ده‌ست له‌ستۆی ده‌دا و ده‌کیشێ وه‌بال

ملکی کوردی هه‌ژاری پر کور و کال
کام عه‌مامه عه‌مامه‌یی به‌درۆ
جیی هومید نین نه‌وانه بو هیج که‌س
که هه‌مووی تازه پینده‌گه‌ن تازه
نه و کچانه‌ی که ده‌سته ده‌سته ده‌رۆن
شووش و کین‌گه‌ردن و به‌ژن باریک
داوای باریکی ناسکی بسکیان
بیجگه له کورانی کورده‌کانی خو
نه و کورانه‌ی که روو به مه‌یدان دین
وا به سه‌ر دوژمنانه‌گه‌ر پینن
نه و قسانه‌ی گوتم له جووی پرسه

به هومیدی خودا و پیغه‌مبه‌ر
به دئی گه‌رم و چاوی سوور و ته‌ر
کورده‌کان چیدی سه‌رنه‌وی نابن
هه‌ر نه‌وه‌ند نه‌ختی بو خو ئازابن

بۆ براکانی نەرزەپۆم

خزمەکان دیتە گویم سەدای پۆرۆ
دئ ئە جەرگان هەناسە وەک بۆسۆ
بۆ براکانی «نەرزەپۆم» تیکرا
چاو بە فرمیسک و ئیکی دەست ئەژنۆ
بە هەناسیکی بۆچرووک پێوه
شوانەکان بۆ مەری دەکەن ھۆھۆ
تا بەکە ی چاو ئە دەست و ملکەج بین
بۆ ھەموو شتیکیو خەنگی ئیی بۆژۆ
ھەموو کەس خواردنی بۆتە شیر و شەکەر
ھەر بەشی گوردەکانە نان و دۆ

«ماملی» م بولبولی کوردستانه ۲

«ماملی» م پیی بلی دا بیته سه ری
 دل بېرژنی هه ناسه ی گهرمی
 برقینی له دلی کول هوشی
 پیبکه نی رۆله له دهس چووی رهشپوش
 ئاخ و داخیکی له سه ر دل شاخیک
 «ئه زغهر» و «باربود» ی پینازی
 «میه می» کاتی ده خوینی به هه وا
 «جوانه مرگت» نه وه مینای خاکه
 دهنگی تو دوژمنه بو مشک و مله
 بلی گورانی به کوردی دم دم
 تاکوو ساریژ بی له دل نه و که ونه
 دلی مهشکینه له دنیا به سته
 هه ر بژی، نه مری ره بی به و زوانه
 دل برینداری مه هه ر کارت بی
 نیشتمان گیانی من نه ورۆت باوه
 مه سه لی کوردییه ئاو و گلی مه ی
 شه و و رۆژ خواردنی خوینی جگهره
 خوین به شی خواردنی کوردانه مه گه ر
 له گلینه م ده گلینه م ده پهرژی
 نوره گورزی مه بده ی رۆژ و شه وان

بولبولم وا له فه فه س هاته ده ری
 بو رینگینی به دهنگی نه رمی
 بچریکینی به دهنگی خوشی
 پارقینی له دلان ده رد و په رۆش
 پارپه رینی هه موو ئاخ و داخیک
 دهنگی وا خوش و چریکه ی بازی
 له نگه ری دهگری به بانداری هه وا
 «سووره گول»، «لاله به ده ست» ت چاکه
 «یاربار» ت گوله فینکایی دله
 «خالی ریبوار» و «هه لانه و زه مزه م»
 خاله گیان دم ده مه تۆش بو ی بو نه
 خالی خوشت که به ده نگت مه سته
 «ماملی» بولبولی کوردستانه
 ده ی ده ی نه وه دهنگی برینداری بی
 تاکوو نیشتمان بی به به زه مت ناوا
 نیشتمان ریشه یی جهرگ و دلی مه ی
 خالی من چونکی گه لی ده ربه ده ره
 گه ر ده ئیی چون ده خوری خوینی جگه ر
 به ئی خوین جهرگه به فرمیسک نه رژی
 نه ی خودای گه و ره هه ئینه گری له وان

ئینچه لیش بیته وه نوره و که پهرتن
 تاف و ماف و هه ل و هات و هه پهرتن

^۲ به مناسبه ی رها بونی «ماملی» له «ساواکی» جه هه نه می «حه مه رزا شا»

راوی شاخی

دهوی ده بیینی پیاده و تاجی پیته
دریغ بو کاتی نه سپ و راهه تاجی
به خودا شکامهوه لهو بیر و راهه
نه ناکاریگی چاکم لی به جن ما
نه زانستیگی باشم خسته سهر یهک
به جوانی راهه تاجین پیشه بوو کار
به لی ههر کهس به مندالی نه بن پیر
شهو و روژ رابویری و دهسه تال بی

نه هه ندراون ده بیینن قه نه کیشیک
بسووری پیده گهی ههر بهو زوانه
که رووی و پیگه بشتی تیده گهی کینی
که ههر به ندهی خودای و هیچی دیکه
نهوئ روژیت نه بوو هیج خورگه بریا
دهمت پر پیگه نین و شادمانی
له گهل کوردایه تیششت ناگوئی دانوو
سهرت دانه نوئ بو فه رمانی فیلی
له گهل یهک بی فروقیل بو خودا بن
به نرخی خونتی نال و بییری ژیرت
له سوئی نهو خاکی خاوین شاخ و داخوو
له دهر دومه رگی مهش خویان ده کهن گیل
نه تو ترکی له کیوی یا نه دیوی
به خاک و خوین و ئاور و ئاو و ئابین
براینه وهک چراینه تیکه خراینه
له نیوخو تیکه تیکه و بهش به شم کهن
چه لیکه ریم نادهنی بو پوولی بانکی
هه چی پیتی زویه به پاک دهر وئی

له میرووله له میش هه نگوین و میشیک
نه گهر وهک مانگ و روژ و هه ونه وانه
نه گهر به قسه م ده کهی تا پیت بلیم رینی
نه تو ش بنیاده می وهک خه لگی دیکه
به نازادی له دایک هاتیبه دنیا
دنت پر بوو له هیوا و کامه رانی
به لام نیستی له تاوی نان و خانوو
له نه ستوت بیته وه زنجیری دیلی
له پیشدا یه کدیگیر و یه کهسه دا بن
له پاشان سهر به خوئی بیته گیرت
قوری کوئی کهم به سهر خومدا له داخوو
که ده یکه نهو گه لی درره نده پیشیل
ترک پیمان ده لین نهی ترکی کینوی
ده لین فارس نه مه و کورد نارابین
عه ربه دیت و ده لی نیمه براینه
خه ریکن یه که لهی چاره شه کهن
ده نا بو ده مخانه بهر توپ و تانکی
به قه هچی بو سهرم سهر پاک ده گروئی

که له مچەت دابری دەست و پەلی من
جلی نەرم و وەتاغی گەرمی تۆ بی

لە کویتێ سازکری بەرگ و جلی من
بەشی مەش نانی جو پینخۆری دۆ بی

کە نەرم پیت بە جی دێلم زەوی خۆم
نەگەر لەو خاکی کوردستانی خۆم
نەگەڵ تۆش نابێ بروا بزگوریکم
نەگەر مردم ئەمیش گەنجم لە جی هەن
نەری ئەی گەنج و لاو و کیژی کوردی
نەوانە کوردنۆین و زۆل و بیژنۆون
پەری نەگری هەتا ئەو تیرە پیسە
نەری ئەی کیژ و لاوانی جوانم
دەزانن دەرد و دەرمانی مە چۆنە
لە خۆن زیاتر کەست دیوہ براکا
نەمن کردم ئەتۆ نەیکە ی دەغیل بی
بخوینن شوان و گاوێ مەزن و میروو
نەگەر نە خوینن ئەنگۆ پیم بلین چن
بە زانستی شەقامە کویرە پێسەک
هەموو فێر بن زمان و دەرسی کوردی
پەرت وەرگیرە با نۆری «عەزیز» بی
عەزیزم پیت دەتیم دیسان عەزیزە
نەتۆ پیم خۆشە خواناس و بەدین بی
سەرت دانێ نەگەڵ جەرگی کەبابت
نەحایشینی کە بۆ نامانچی خۆمە
گۆلت سوودانی و چاوت حەبەش بن
«پەزا» و «جەعفەر» و «ئارام» و «ئەنوەر»
دەزانی یادگاری خۆمە «میریەم»
نەوانی دیکەش هەر سێ خوشکی خۆتن
نەمن پیم خۆشە دوکتور بۆ هەژاران

بە رۆژی روون ئەکەم لێنی شەوی خۆم
رەپانم نای دەزانی جا چلۆنم
دەزانی ئەو دەمە ی جا چۆن کوریکم
سەگی زیانی خورۆ لەو خاکە دەرکەن
دەهەستن راویان نین بیژی کوردی
لە کوردستانی بایان توون بەتوون چوون
دەغیلتم خوینی جەرگیان هە ئەلیسە
بە چاکو داوہتی گۆی بۆ قسانم؟
برینی نێمە چەن ناسۆری کۆنە؟
بە دەستی خۆی لە خۆی مانی خراکا
دەبەس بی تابهکە ی تەو تۆوہ دیل بی
ژن و پیاو و کور و کچ جوان و پیروو
لە هیچ بانکیک و بازاریکی ناچن
نەزانی شار دەکاتە کویرە پێسەک
دلایایی و سواری و رەند و مەندی
مەرگ بۆ جوانی نامۆخواز و حیز بی
لە چیرا پیتتوہیە بابی تۆ زیزە؟
لە ژیر فەرمانی من ئەسپی بەزین بی
لە پیناوی دل نیشی دایک و بابت
«عەزیز» باوہرکە بۆ قازانچی تۆمە
نەهیلێ کەم سەواد و چارە رەش بن
«سەلاح» و «زینەت» ن شەش دانە گەوہەر
دنی پارگەرە وەک گۆن بۆی بە مەتەم
لە جیی جەرگ و هەناو چاو و برۆتن
وہ لانی مەیلی خاوەن پوول و پاران

نان و هه‌ئاوا

برا بیستووته دهنگوباسی خوش و تازهی نه و دوایه
نه هه‌ر لایه هه‌رایه گوربه‌یه هه‌ئه‌په‌رکه‌یه کایه
نه پاش چه‌ن چه‌رخێ چه‌رخێ چه‌پ گه‌رانی خوازی دوایی هات
نه‌رئ خه‌ونه، نه‌رئ راسته؟ نه‌خیر وا لوتقی مه‌ولایه
ده‌زانم بۆچی تو ده‌گری، ده‌زانی بۆچی من ده‌گریم؟
هه‌موو فرمیسکی خوشی و شادمانی و به‌نده‌یی خوایه
به‌تاقیم کردنه‌وه فرمیسکی شادی و شینی خه‌مباری
له‌وئ جوان و جحیل، له‌میان قه‌دم گۆچان و دوولایه
چییه با تیبگه‌م نه‌منیش چ باسه‌ وا که سه‌ره‌سته‌ی؟
له‌ خوشیان باوه‌رئ ناکه‌م ده‌ئیم بی‌ئیم و بۆم نایه

ره‌بی پیروز بئ نه‌وروزوو، خوا لئو تیکنه‌دا پۆزوو
نه‌ ئیمه‌ش نه‌خشه‌ بئ سه‌ره‌سته‌ی و نه‌و شادی و شایه
نه‌وا دوایی به‌ رۆژ و چاره‌یی ره‌ش هات و دامه‌زرا
سنوور و رئوشوین و داب و داهاتیش له‌ کارایه
به‌لام بیستووته هۆ هۆ هیج نییه‌ گۆگۆیه‌ پینویسته
له‌ داگرتن له‌ راگرتن چه‌توون لای ئیمه‌ نه‌و لایه

له‌ سه‌ربازی گروهبان بووم و نه‌فسه‌ر پیتی گوتم: به‌رخم
نیشانی شانی هاسانه، که‌سئ رایبگرئ نازایه!

⁴ به‌ مونسه‌به‌ی ریک‌که‌وتنی «بارزانی» ده‌گه‌ل «البزاز» گوتراوه.

برۆ جا رامههسته لیخوره بۆ پیش به رۆژ و شهو
دوعای «خال» و سهه و مائیشی پشتیوانه لهو لایه
به گزیاندا دهچین گهر لانه چن شریان دهکهین یه کهسه
شهه ی ئیمه له گهه وان، لای مه جیژنی بووک و زاوایه
به تۆپا بیته پیشم من به تیلا پیشی پیدهگرم
به هۆزی بیته سهه ریم، من به کۆزی دهیبهمه دوایه
وهه سههیری که رۆژی خۆی و چاوی لی کوری کوردی
هه لۆبردئ هه روگیقی دهبا رۆله له بهر دایه
دهبهه لهو خه نجههه ی به خوین و سیره ی راستی تۆ دهههه
ده پیناو نالی نه سپی تۆ بی تا هه ی چۆن و ناوایه
فریوی ریویه تۆ یوه ی نه خۆی جارئ برینههه
دهنا چۆن بهو زووانه لهو سههیه بۆت دیته رادایه

به بهر هه لهسته کان ده ئیم

دهزانی مانی به جروجۆنگ و داپرژاو چ ناخۆشه
هه ئیوژێره بیهائنه هه ئیدیرینه ده ریایه
هه ناوت ئی خرابی و داوه شی و داتوئی پۆنه
ئهتۆ یه ئچی ئهتۆ تیچی ئهتۆ و ئه و زار و زورنایه؟
دهر و ژوورت به پیتۆلان و بییری پییری بسپییره
سنوورانت به لای توندوتۆل و پیای و ریایه
به خائنه و مامه و کاکه و براله یه کدی بدوینن
خه یائی خاو و کهلهی کۆنه ده عیهت بهرز و بالایه
وه دوو خواناسی مه زنی خۆن کهوین و هه ر برای یهک بین
جیاوازی نه بهینا با نه مینی شوانه یان شایه
گه ئیش سه ریایکی کۆمه کته و بۆ خاتری خوینی لاوانت
هه تا دنیا هه یه ئیت تیکنه چن ئه و داب و ده زگایه
به هیژیککی پتر تیکۆشه بۆ هۆزی دوواکه و توو
بزانه چهن وه پاش که و تووین و کۆزن چهن ده ساوایه؟
دهزانی چاوه رین بۆ کار و پیشه و بۆ قوتایخانه
دهزانی دل به جیم نه و خاکه جوانه ئاو و مه زرایه
به بییری تیژ و ئی ورد بوونه هی هی تو و سه رنجی من
ده ژیر چۆکی ده نین نه و ئاو و خاک و ئاور و بایه
ده بن ئیستۆدیۆ، ئیستاسیۆن و سینهما و سه نعهت
ترین و بیتهل و لابراتووار و ئی و کانگایه
برۆ پشت میز و جا دایکت ده بهر سیره ی قه له م بهرئ
بزانم برۆکاو پیککی چۆن ده که نه و داد و دنیا یه
گوئی گه نه م هه یه و نووکی بنووسم سازه پر جه وه ر
ده جا با کویر بی مشک و رایشه کینی با نه و نالایه

سپاسم بۆ خودا خاڪم بههشته و كهوسه ره كانيم
گه لم دنجوش و كيوم سهوز و ئالان و والايه
له رۆژ دهرهات و رۆژئاوا له زريان و شه مائي خوت
پهنت پاكيشه هي خوته سهگن مېرپه له بهر نايه
سنووري پووج و داتاشاو و عه رزي كوتكوت و له ته له ت
له بهيني بهين و هه لكهين نهو گلۆنه و داو و هه ودايه
«تهعال» و «گيتا» و «جووني مهن» بلي خول وه ترو تيتو نوو
به سه رچوو كاتي پياوخوري، برۆ مال، مائي كابرايه
جياوازي به دارايي و په گه ز له دلان گرانباره
دهنا دهستم له سه ر سينگ بۆ وه ماموستا و زانايه
درپژهي با نه دهيني كورت و كرمانجي دووايي بي
هه موو كهس پيم بليين «نهو كاره چونه دوايي» پيم وايه
نه گه ر پشتوو وه پشتي يهك بدن وهك مست له چوانه
نه گه ر هه ر پينجوو يه كادي گير بين وهك نان و هه نوايه

مامه كورده

دهزانی نهو كه پتهش مامه كورده خوئی خپر كرد
نه مائی مبله تی بیچاره کیسه كهی پر كرد
هه ووهل به ناوی دیموكرات و كۆمه نهی ژئ كافی
نه وهی بریكی ده فامی نهوانی سه رهو پر كرد
له دوایه دا نهوی وهك چنگ و بال و دندووك بوون
به بیكی گرت و به یه کی پچری تا هه مووی قهر كرد
وه بانی كوردی به نه ستوی و لیكی كوردستان
نه دایه پیره كور و کیژی بوچی برپر كرد
بلیم چلونی فریو دام و چونی چاو به ستم
چلونی دئ به قورئ گرت و شاری چوئن شر كرد
قه تاری كاری وه هه ورازی نامرادی خست
هه تاكوو جوگهیی فرمیسکی سووری مهی خو پر كرد
نه خوینی جهرگ و نه دهنگ و دئوی فرمیسكان
چلون كۆشی هه موانی پر له گه وههر و دور كرد
له بهر چی حیز و دزی كۆنی خسته سهر میزی
له سهر چی ده قتهری كورد خوازه كانی درپر كرد
سه قه ت پچر پچریكی وه دایكی نیشتمانی خست
كراسی عیقه تهی ونچر برا به ونچر كرد
هه تاكوو مه نجه ئی هیرشی به پوونئ جۆش بگری
به بی به زه وه بهری نیشته و ئاوری گر كرد
هه تاكوو دوینئ برات بوون له دایك و بابیكی
نه وینستئ چ بووه چ قه و ماوه براگهنت زر كرد

براله نانی بهشی من ههویر و سهنگهک بی
له کێپه رێوه بهشی خۆت برشته و کر کرد
لهباتی ئهسپی نهجیب و حدوده، ههستهر و کهر
لهخاو و زینی هههمانی قهياسه و لوپ کرد
بهخت تهمای بوو وه دووی کاری گورد کهوئ ئههه
بگورجی له بنهوه گورگئ ددانی ئی گر کرد
قسیکی ههق ده ئی «خالت» به شهتی تووره نهبی
بزانه ههههتی توش ههه ئهوهندی تیبر کرد

خاکی کوردەواری

نانی خۆم نادەم بە بیگانەیی درۆزن پەنچکی
بواری خاکی نادەمی بستی پەسیوئی پینچکی
چەپ بنۆریتە گەلم دوژەن، وەهای تیراخورم
ئێو و لووتی دەر بکا تیبیسکا و زەردە قنچکی
گیان ئە سەر دەست و سەرم گۆیە ئە ریت ئەی نیشتمان
چۆرە چۆر خوینم دەریژم تکتاکەیی زلفنچکی
کوا خودا بەو رۆژەکا کوردیش بییتە سەریەخۆ
رایەل و پۆ و تێوەدانی ئەیی قەت گرنچکی
هەر بەزەیی تۆیە پەنامان خۆ دەنا هیچکەس نییە
دەستی تیبگرین ئەنانەت کلکی شایە کلنچکی
هەر ئە مادئرا بە بەژنم هەندەیی و ییت برام
بۆ ئە مائەشکردن، بۆ تۆ هەموو، بۆ من چکی؟
کۆشکی من خانووی بە قورم و جئ و رپی تۆ کاخ و باخ
سەندەنی بۆ نگوێە بۆ مەش فەندەنی سەر چینچکی
ئەو هەموو کانگایە شەو کویریمە بی نەوتە چرام
ئەو بەر و بیستانە زۆرەم نیە قیسکی قونچکی
گەر ددانی بی کەبابم جەرگە بۆ پیرۆگە کەم
ئەو رەنەیی خۆم نابئ برژنم کەبابی چینچکی
وەک مە بئکار بن رەبی هەر ناخ و باوئشک ئە دەم
مەرگۆو پیوەر بی بە هۆی دوو نزگەرە و بەرسنچکی
رێزی سەریەندم بخێچیش زەینی رۆژئاوایەکان
خوینی رۆژدەرھاتی چۆن دەمژن ئە گۆینەیی مینچکی

خاکی کوردستانی خۆم نادم به سه د «ئوسوی چه رهت»
یا به عاسمانی قه ئیشی ئه مریکایه قوینچکی
به ند و باوم بیتوو وازم ئیی گیانی دینمه بهر
دهیکه مه ئه سکه نجه بین بۆت خاوه می و شیرینچکی
کۆمه لانی کورد درشت و ورد دهسه ر خاکت گه رین
هر له دهشت و کیوی سه ورترا هه تاکوو پسنچکی
«خاله» خاکی کورده واری ئی کلی چاوی دئه
ناروا ئی له تله تی که ن نه شین نانی په نچکی

شۆخی له گهڵ کاکه «په حمان» کورپی کاک «بابه کر» ی «قه ره داغ» هاوالی دهوری جهوانیم له «شاروێران»

له قسان چاپه زه که ی «خاله مین» زۆر خیل و خیتس و خوار
بووه و کاک «په حمان» هاوالی «خاله مین» هه میشه په خنه ی بووه له
سه ر راگرتنی ئه و چاپه زه و ئه ویش ئه و وه لاهه ی داوه ته وه.

به ژنی شمشال و گهردنی کێله
بۆنی وهک میسک و عه نبه ر و هیله
لێره را تا ده گاته هه ره میله
خۆش جله و وهک که خیلێ سه میله
دژبه سنیدیکی خاوه یان گێله
چت به وه ی داوه ساغه یا خیله
هه ر جه فه نگه و برا مه مشیله
به و ته مایه ی که شیله وا و بیله

چاپه زیکم هه یه ده ئیی تیله
چاپه که ی په نگه ی چه شنێ یاقووته
ئاشقی ده ست و ئیستیکانی وین
هه لده سوورێ لهار و چا ده روا
هه ر که سه ی په خنه ییگی لێ ده گری
چاپه زم چا ده دا به دلخوا ی تو
کاکه «په حمان» به مه رگی تو شیعرم
یان ته ماحت ره به ر نه نیشی و بیی

«حاجی باباغا» خاوهنی گوندی «وهزنی» بووه که له مهلبهندی
 نپوان «شنۆ» و «نهغهده» هه لکه وتوو. کوری «عهلی بهگ» ی کوری
 «خهلیل خان» ی خاوهنی ئاواپی «سیچان بلاغ» و تیره یه کن له «بابا
 میری» یان که ئه وانیش تیره یه ک له بهگ زادن. زهوقی شیعی هه بووه و
 زۆر جار شتی بۆ «خاله مین» نووسیوه و ئه ویش وهلامی داوه ته وه.

پیرۆزبایی جیژن له «حاجی باباغا» ی «وهزنی»

ئه شعاری خۆش و باش و له بار و له باوی تۆ
 بوونه مه بهستی مانی هه تا چهرخه ناوی تۆ
 پیتچی منت نه بهسته سهر و قاره پیت برا
 شه رته منیش نه چیته سهرم قهت کلاوی تۆ
 ناگری له خۆت که وهگرگی شووشه ی گولاوی مه
 متفه پکه بوچی بۆ مه نه چیری گلاوی تۆ
 که رویشکی تینه بهر بوونه کوژراوی وهزنه بی
 بۆ سهنگه سیری «هاشم» هه که ی نیوبراوی تۆ
 که رویشکی تۆ نه هات و ئه دی پووره پیره بۆ
 نائیرئ که شک و له منی وهچاوه نراوی تۆ
 خۆزگه بیی نم ئینچه له کهش یایئ دووه مه میت
 تیکه هه نگلی و بگه وزئ له داوین و داوی تۆ
 هه رچه ن دلنیش و توورهم و قه ئسی له سهر هه قه
 دیسه انه کهش هه همیشه ده ئیرم سلاوی تۆ

لہو کۆبژیویانہ کہ بو مانگی رۆژوہ کہت
 رۆنرا زلووییا و کہباب و چلاوی تو
 بہ شدارہ مل کہچ و کز و روتورہ جاتی دئ
 تیریان دہ کەن ئەوانہ لہ گوشت و پلاوی تو
 بہ شیان دہدەن کچ و کوری دامای دئ کہ دین
 یا ہەر چزہی دئ جەرگ و بزہی دئ دوو چاوی تو
 بوخۆتہ «ہمزہ» خانہ تہ «رہمان» لہ چووکہ لہ
 شیشی کہبابی کۆرپہ لہ و تازہ زاوی تو
 ہەر ئەمن و تو بخۆین و ئەوانیش بہ چاوبز
 کوا خوا دہبووری لہ من و دہبہ خشی کراوی تو
 پوورم ہمیشہ دەستی بہ دەسنوێژ و رۆژوہ
 بۆیان دہنیرئ کہ وچکی شۆریہی تراوی تو
 «خان» ت مہبہستی چاکہیی تۆبہ بہ مەرگی تو
 ئەینا بہ من چی بہرگی دراو و دراوی تو
 ہەر دہوئەمەند و شاد بی و ئیمان و دین دروست

.....
 پیروز بی چیژنی تۆوہ بہ «رہمان» و «ہمزہ خان»
 یاخوا نہ بینرئ مەرگی تروسکە و ہەناو(ا) تو
 شیعرم ہەمووی جەفەنگە لہ بہر خوشەویستیہ
 گەر ہەئە ئیم بہ تو و سەرپینچی بلاوی تو
 کاری من و تو ہەرچی ہەییہ و چۆنہ دہگوزەرئ
 کاری ئەوان چەتوننہ برا بو بەساوی تو
 ئەی کوردی خواوہنی رەگەزی پاک و خوینی گەش
 تاکہ ی زہوی بنہ خشی بہ خوینی جەماوی تو
 ہەستہ مەوہستہ کاتہ ہەراکە ہەراکە یہ

ئەى گىانى من مەرى دەبەر ئەو بەزنى لاوى تۆ
 دەس دە تەنگە و خەنجەرى خۆت و ھە ئىكەيە
 ئەى نا بەكارى چى دى ئەشى داتولاوى تۆ
 بگەرە بکووژە بنجە پامالى، وادەيە
 تىگىش كىنى دوژمنى بىگانە گاوى تۆ
 تالانى بىنە مالى و خاكي بە توورەكە
 تەختى كە تاكوو بستنى تەختى رفاوى تۆ
 ئەى كردگارى بوون و نەبوونى ھەموو شتى
 ئەى پادشاھى گەورە ھومىدم بە ناوى تۆ
 مەزارى كوردى دلى بەخەمى تازە داچناو
 چاودەئىرى چاودەئىرىيە تىنووى شەواوى تۆ
 ھاوارە ئەو تەپومژى زىستانى نەگبەتى
 نۆرەى بەھارە خۆ ھەرەتى تاو و ساوى تۆ
 ئەى پىشەواى كورد و نەرى تاج و سەرورم
 گىانى من و ھەمانە ئە پىناوى ناوى تۆ
 بنوارە چۆن بە سۆزى دلى داىكى نىشتەمان
 دەستەودوعايە بو تەمەن و خاك و ناوى تۆ
 ياخوا بژى بە شادى وەبەرى پىشكوى
 ئەو باغى تازە رىشە چەقاوى بوواوى تۆ

زیزوونی خیزانی «خاله‌مین»

«خاله‌مین» خیزانی
زیز ده‌بین و «حاجی»‌ش
ئاوای بو ده‌نووسن:

خوزگه بهو ساڻ و پار و پیرارت
په‌خنه ناگرم له کار و گوشتارت
بویه گۆراوه ته‌رزى په‌فتارت
سه‌خته جهریان و هیجری دئارت
کورت و کرمانجی بيم به هاوارت
بیگه‌زى مار زمانى به‌دکارت

دینه بهر چاو وتار و ئاکارت
ده‌گه‌لم بيمه‌یل بی سه‌د نه‌ونه‌ش
بیم له ژورئ په‌شیو و دلگیری
هه‌قی تویه که من فه‌رامۆش‌که‌ی
گه‌ر ده‌فه‌رمووی بچم به شوینیدا
سپه‌ نیم لوتفی تۆم له بیر ناچى

زیزبوونی خیزانی «حاجی»

خۆش ئەوهی هینده
پیتناچی خیزانی «حاجی»ش
زیز دهبین و «خاله‌مین»
ئاوای وهلام ده‌داته‌وه:

باوهرت بی نه‌ما خه‌م و خه‌فه‌تم
هیزی گه‌وبه‌ندی پشتی که‌مه‌وه‌تم
له‌مپه‌ری راگری له‌ری و په‌تم
خۆ له‌گه‌ل تۆ هه‌میشه‌ خوش‌سجه‌تم
هه‌ر له‌ تۆیه‌ گوئی سه‌ری سه‌به‌تم
تازه‌ ده‌روا له‌ رووم سه‌میل و خه‌تم
به‌گوپ و هیز و سوپی سه‌دکه‌ په‌تم
ئه‌ی دریف بۆ ده‌می هه‌ل و هه‌ره‌تم
ئیه‌ست داشکاوم و شه‌ل و شه‌که‌تم
چیدی نه‌ژینه‌وه‌ خه‌ته‌ په‌ته‌تم
مالت ئاوا بی چه‌نده‌ به‌رمه‌تم
که‌چه‌ ئه‌م‌گیان هه‌تا‌کو هه‌نخه‌ته‌تم
هیزی نه‌ژۆم نه‌ماوه‌ جه‌گی له‌تم
با بخنکینه‌ی من شه‌پۆل و شه‌تم
ئه‌گه‌ هه‌مبایه‌ زۆر و ده‌سته‌ته‌تم
نوشته‌ و گشته‌ک و گوپیس و په‌تم
ده‌خه‌می من مه‌به‌ که‌ ناره‌حه‌تم
ده‌سته‌ هه‌به‌سته‌ کوردی و سه‌قه‌تم

له‌ سا‌وت نه‌وه‌نده‌ به‌رمه‌تم
پۆشنی چاوی پر له‌ فرمیسکه‌م
ده‌ستگرمی نه‌گه‌ر به‌رم نسکو
ئه‌دی بۆ به‌گه‌یی له‌ من نه‌وسان
له‌و و لاتهم به‌ تۆیه‌ دلخۆشی
سه‌رده‌میک بووم جییل و شوخ و شه‌نگ
شه‌کی چه‌ن ته‌یار و جاکی به‌پۆز
بۆت نه‌مینه‌م جییلی و جوانی
وه‌ک نه‌مهمی سه‌ریکی راده‌شه‌کام
بینه‌ سه‌ر باسی به‌ینی خۆم و خۆت
ئه‌گه‌ هه‌رمووته‌ دیمه‌ هانا‌یه‌ت
گه‌ر سه‌کیمی ده‌وا بکه‌ سه‌ری خۆت
من له‌ سوپی تۆ که‌ دووری دل‌داری
تۆ به‌ ئاوی هه‌یاتی پاراو به‌
بۆم ده‌هینایه‌وه‌ به‌ مه‌رگی خۆم
هه‌ر نه‌وه‌نده‌ کار نه‌کا له‌ پیریزن
تۆ، خودابکه‌م بگه‌ی به‌ ئاوات
حاجی‌گیان وا له‌ شایی تۆم نووسی

ديسان شاعر «حاجي باباغا» و وه لامي «خاله مين»

«حاجي باباغا» دهنوسني:

بزي بو «عه ريز» بيكه ي به سه رهوز
ماستي دادنه ستي، خامه ي خات پيروز

جيژنت پيروز بن «خال» له كه ي دنسوز
نوشي گيانن بي روني پور حوسني

وه لامي «خاله مين»:

له نوژ و روژوهكانت يهك نه خيچي
له لايهك هه لدهستي لايهك ده فيچي
يهكي هه لايهك نهوي ديكه ي ده فيچي
نه ميس هي تو ده زانم تا بني چي!
گهز و دوشاوي ورميشت له ليچي
له عه رزي رايه هيشوي تاكوو ميچي
دهنا نابروون ده چي كاكه به هيچي
بخيچي يان بقيچي يان بفيچي

براگيان جيژني خوشت پاك و پيروز
به لام شيعرت وه گوو هي پياوي پيره
دهنا وهك چاوي پياوي خيس و خواره
نه تو له منت وه چاوه ماستي نهستي
له نانشكيته ترشيچاتي دولي
ده لايه هه لتاوه سيوه شوړه ميلاق
له گه ن من پيكوهره پيكوهرنه بين با
بيوړه شيعري تو فينگايي دلنه

ساليكى «حاجى باباغا»ى وەزنى لە «جەلدىان» بەلئىنى بە
 «خالەمىن» دەدا كۆمباينى بۇ بىئىرى و گەنمەكەى بۇ بدوورپتەوۋە وا ديارە
 لە كاتى خۆى ناتوانى وەعدەى خۆى بە جى جىئىنى و «خال» يىش بەم دوو
 بەيتە وەلامى لى دەنئىرى:

حاجى گيان كەى دەنئىرى تۇ كۆمبا   خۇزگە كۆمبايەكەت تەگەرگون با
 تۆرمزىشى لە لىئىرى پس پس بى   لىئىئور و يىئىئورى سەرەوبىن با

«حاجى
 باباغا»ش كە ئەم
 شىئەرە دەخوئىتتەوۋە
 لىى راناوۋەستى و ئاواى
 وەلام دەداتتەوۋە:

جوابى برىا خۇزگەيە لىم توورەبىن يا بەكوژى
 خالە جوى خوت ناوۋەشى بى گەنمەكەت سن بىمژى
 قايش و گاستت كۆن و پس پس نىر و ئاموورت شكى
 تىرى تۆوت بىرى تۆرپەت كون كون و تۆوت رژى
 گايەكەت بىرى بە دەردى لاپرەشە، كەن خش خشە
 مامى جووتتېرت چىم ھە ئلووشى لىكى ھە ئەمژى
 چىلەكەت كۆلەى گرى گامبىشەكەت بىچووى مرى
 مەشكەكەت قەت تەر نەبى ماستت لە شووشەيدا بىژى

ديسان شيعرى «خاله مين» و وه لامي «حاجى باباغا»

«خاله مين» بو «حاجى باباغا» دهنوسى:

دلاوايه به جهرگه مير و مهز نه
نه هار پرويشه شامى بينچوه بز نه
به قوقله هاچره عه نباره گهز نه؟
نه حاجى همزه يا پورم دهرسى

نه خير بو ماره كردنى سووره حورمى
برا تو زور هه لاي بو برمه برمى
دهبى راوستى پرو مانگى شهرمى
به خوا پيم وايه لىوى لى ده قرمى

ده لىن حاجيك ههيه نهو بهرزه وهز نه
نه مهيدان مهتهرى نه سفه ندياره
هه موو كار و شتى رىك و به نه زمه
دهبى بوچى نه خالى خوئى نه پرسى

ده لىن بو قه نديك رينيش چوته ورمى
نه دى بوچى نه ويش ناباته وهزنى
نه ورمى را ده بى رى مانگى دوشاو
نه پاشان بيته وه پيت وايه چون بى

«حاجى باباغا» تاواى وه لام ده داتهو:

هه زار عؤينت به سهر هينا به حورمى
چه مووشه گاشه ده شكينى به جووته
عيلاجى ناكرى چاره م سكووته
نه خوت مه روانه حورمى بوت به لاشه
به نشتوو گشته كان ده يكهى شلوشون
په شيمانم نه كهس سه ودايه ناكم
نه تو بيدى به نو ليدى به هه شت بى
نه كا پوروت نه وه نده پرته پرتى
به لى ناهق نه هه ق په سمه بترسى
نه گهر چيديكه توندى بگيشى ده پسى

نه حاجيت بو وه چاوه چوونى ورمى
نه وهى زانيوه پوروت وهك بزووته
قهسى خوشى نه گه ل من زهفته مووته
نه گهر راستت دهوى كارم نه پاشه
چ نوبووكيكه بتوانى نه دا كوئن
نه سهر قه ندى نه من زيزى براكهم
بلا قه ندى خراب و جى درشت بى
نه من رازيم به تو نه هما به شهرتى
چ بى ئينسافه خال ئيمان نه پرسى
دههن لهق حاجى داواوى دهرسى

وهلامی «خاله‌مین» بۆ «حاجی»:

له خوا زیاتر له کێیه تین و ترسم
گوئی دهست و دئی نهو پیاوه مه‌زنهم
به نه‌توار بۆ گه‌لی یارانێ کاکه
له ره‌زمی رۆسته‌میشته‌ن نۆکه‌ریکه!
دووانی وه‌ک نه‌نیشته‌ن بیژێ کوفره!
له ده‌مدا موو ده‌قه‌ نشینێ به‌ بییری!
له گیانی‌دا نه‌میتنی ئیش و ژانی
به‌ دووری‌که‌ی له‌ کویری و خواوگێری
به‌لام جوړیک نه‌بێ یاران نه‌ناسی

برای گه‌وره‌م ده‌بێ بۆ لیت نه‌پرسم
فیدایی حاجی باباغایی وه‌زنهم
هه‌موو ئاکاری ریکوپییک و چاکه
له‌ به‌زمتدا هه‌ت‌ه‌م شووپاکه‌ریکه!
جووانی یۆسفی که‌نعان و میسرره
له‌ چه‌ند میتری که‌ ئی‌ده‌نگیوئ تیری!
خودا چابیت‌ه‌وه‌ زوو هه‌مه‌زه‌خانی
زه‌لام بێ چووکه‌ته‌ ره‌حمانی زیری
به‌ بیلیۆن‌که‌ی له‌ بانکا نه‌سکیناسی

«حاجی باباغا»:

ئه‌گه‌ر بشکینی لێره‌ ده‌مشکینن
ئه‌وه‌ی ناشکی به‌ که‌س ژن ده‌یشکینن
له‌ ناغایان ده‌ده‌ن سه‌یدان ده‌ژینن

نه‌وا بۆم ناردی کووپه‌ و نه‌یشکینی
نه‌ ئی‌ حاجی ده‌ترسی و خۆت ده‌زانی
له‌ شا تا‌کوو گه‌دا بۆ ژن کو‌لیوه‌

وهلامی «خاله‌مین»:

به‌ دیاریت ناردبوو بۆ خاله‌ مینه
به‌ سه‌یدان تا ده‌گا ناغاتی‌نن

خودا به‌زیادی‌کا نه‌و کووپه‌ شینه
که‌ فه‌ره‌موویوت ژنان سه‌یدان ده‌ژینن

دووباره گهنم

ده لئى زووم پښه گه يښئى ده گهنم
نه گه ده بده ي بده رووت و په به نم
بده دووباره و نايده ي به گونم

خادمى چاوى له دوو باره گهنم
نه گه ده بده ي نه به فرخه مه رهنى
ده تهوى نويز و حه جى شت بى قبوون

وه لآم بو «حاجى مه لا په سووى وه زنى»

شيعرت نه به گهن له تاوى پوونى
شيعرت نه به قافيه نه وه زنه
ته نقينى بخوښنه يا نه سينم
نه و کاره يه كارى باب مه ميرى
دنيا يه له گه وه ه ران بكا پر
وهك جاله له شاخى ده گرى پيى تاو
حاجيه و له هه موو شتيكى دووره
مالي كه ده بينى مامه شوانه
بوى پامه نه چيرى توسن و تور
ليبووردنشى نيبه له شا يه ك
بيستومه ده كاته وه له هووى موو
كيشانى قز و پسانى پرچه
هيوامه كه خالى خوى به خشى
هر بووى نزيه كاروبارم
تاجى سه ره خو شه ويستى دل نه

نه ي حاجى مه لا، مه لا په سوونى
هه رچهنده نه توى مه لايى وه زنه
له و كاره گه رى مه لاي به دينم
«در شعر مپيچ و در اسيرى»
ده ستداته قه لاهم بنووسى وهك دور
گه ر بيته كه سيكى به فر و لاتاو
نه چاكه نه چاوو روو نه شووره
به قسه ي زل و خوشى پالنه وانه
نه ك شوانى له شاخى شوانى پسپور
ده ستينى شتى له خالى تا يه ك
رووخوش و به پنگه نين و خوشخوو
مانگى ده كرى دوو كيلو خرچه
به ندم كه به ناحه زى دهنه خشى
گه ر يارم و ياخو ناله بارم
تا پرچه دريژ و سووره كو نه ه

داووت

ئەو داووتە پەيم بلى چىيە و چۈن
بەزەيىكى تەر و جەيىل پىسىنە
وا رەشەبە ئەكىكە كى بە كىيە
نيزىكە كە تووشى چەن كە ئەك بن
پىرە وەرە كاتى تىكوشىنە
پىرېژنى كۆم و شايى بايى

بۆ حاجى مەلا ئەدى چ جوانە
دوورى مېرومۆچ و گىرژ و نەدوۋىن
پىنچ شەش نەقەرىش ھەبن ئە خىزان
دەرگەن قوتوقىت و قەئس و بەدقەر
نېسكىنە ئە پىنە ماش و بىرۋىش
قەيدى چىيە با خە و بلەش بى
باشى ئە جىھاننى داش بە داشە
ژىن لاي وى قومارە يان قومارە
خواھىشمە دلت ئە من ئە ئىشى
چارەم نەبوو بە فرە رېگىرى كرد
كۆتايى دەكەم بە يەك سالاوت
بە كۆپ و كچ و بى ھەرا و داوا

با بىنەوہ باسى داووتى خۈن
تار و دىمەكى «مەلا حوسىن» ئە
ئەو زەمەمە دەنگى «ماملې» يە
ئەو چاوبە ئەكانە رەشەبە ئەك بن
مىرە بىرۋ رۆژى ھەكوشىنە
دىنئىتە سەمايە رۆژى شايى

ئەو داووتە كارى جاھىلانە
دەستىك قسە خوش و كە يىخودا بىن
بوردييە و بەندى ئەممان ئەممان
يەك داووتى پىر ئە شال و مېزەر
خۇراكى بەدا بە سۆفى دەرويش
جارجارە نەواری ماملېش بى
بۆ حاجى مەلا ئەوئەندە باشە
زىاتر لەوہ كارى ھەرزەكارە
چىدىكە نەدەم بەلا سەرنېشى
ئەو بەزەمە ئەگەر كە خۆم بەرى كرد
بەبەخشە نەھاتنم ئە داووت
پىرۋز بى ئە خۆت و بووك و زاوا

۱۳۴۹/۰۹/۲۹

«مربەم» كچى بىست سالەي نەخۆش

ئەمەن ھەر بابى جارانم ئەتۆ چۆن
لە تاو جوانىت و دەردى نامرادىت
لە پىي خوشى و نەخۆشى تۆشەو و پۆژ
«رەزا» و «جەعفەر» تا ساوان و بۆوان
كچم كوژراوى ياران «مربەم» سى جوان
لەتاوى چاوى بارانى و كەتانت
ئەمەن بۆ داخ و داماوى و دژى تۆ
بە جوانى و نامرادى تۆبە سويندم

ئەمەن بۆت وىلى شارانم ئەتۆ چۆن
وەكوو ھەورى بەھارانم ئەتۆ چۆن
لە پىي تەوريز و تارانم ئەتۆ چۆن
ئەمەن وەك شىتە و ھارانم ئەتۆ چۆن
ئەمەش مژراوى مارانم ئەتۆ چۆن
ئەمەن وەك تاوى بارانم ئەتۆ چۆن
دژى نىو باخ و سەيرانم ئەتۆ چۆن
ئەمەن ھەر بابى جارانم ئەتۆ چۆن

شىنگىپرى

شىن بۆ كچى خۆشەويستم «مربەم» كە لە ماوەى چل و سىخ سال
تەمەنى، بىست و سى سال نەخۆش بوو.

ئەدى بۆچى گولى من ماتە زىزە
بەھارە و بۆ پەژارەى من پتر بوون
بەلام چ بگەم لە من «مربەم» نەديوه
كچم مردم لە سويتانت لە تاوان
لەسويى تۆ گشتى دژ داماوه سەرشۆر
نەبا سەد خۆزگەيە دنيا لە بەنيا
نە گولخونچەم دەدى سبىس و دەچرزا

بەھارە و سەر و دەدەرناوه گەزىزە
گول و بولبول بە يەك شادو شوکور بوون
بەھارى وام بە ھەنگەتیش نەديوه
وەرە سەپرى بەھار و دەم شەتاوان
لە تاوى تۆ رزەى فرميسكە چۆرچۆر
برا زەينىكە چۆن خەلىپوھ دنيا
نە جەرگى من بە ئاورى دل دەبىرزا

لە سوێت بۆ مردن هەر لە پلە بەندەم
 «رەزا» و «جەعفەر» ت گریان و پۆرۆ
 دەگەڵ خوشک و براکانی ئەسیرت
 هەچی بتناسی بۆ شینت شەریکە
 وەکوو لووساوە فرمیسکیان بە چۆرە
 دەتوخوا سۆفی لاچۆ لام ئە لا دە
 نەکمە فرمیسکی گەرمیش هە ئوهرینم؟
 نەمینم «مەریەم» ئە و وا جوانە مەرگە
 دەبینی دووقەد و کۆمی خەمی تۆم
 لەوئ پۆژنوو بابی تۆیە رەشپۆش
 بە قوربانی کۆئی دڵ ئەی کۆئی دڵ
 دەزانی قەبرە چەن تاریکە تەنگە
 مەزە میوهی بەهەشتی پێ بچێژی
 لە دۆزەخ دوور و قەبری پر لە نوورکە
 ئەگەر نەمبە خشی تالانم وەمانە

بە چاوی جوان و مەستی تۆیە سویندم
 ببینە و سەر هە ئینە چۆنە بۆ تۆ
 لەوانیشت خراتەر دایکی پیرت
 نە هەر خزمت بە گیان و دل خەریکە
 بە هەر لادا دەچی شین و شە پۆرە
 هەمووی لێک مەل بە کۆینە خانە وادە
 دەبێ بسرهوم و نابی دەنگ دەرینم
 لە کۆینە خاوەنی ئەو زێر و بەرگە
 نەمینم «مەریەم» ی جوانی کچی خۆم
 سپی کفنت ئە بالا کردە رەشپۆش
 کۆئی دڵ بووی و ئیستی هەی کۆئی دڵ
 خوداوەندا کۆئی من شوخ و شەنگە
 بەزە ی خۆتی بە سەریا دابریژی
 ئە دەرد و جەزەبە ی گۆری بە دوورکە
 خودا خوشبوونی تۆ نامانجی خالە

بۆ کێلی سەر گۆری «مەریەم» ی کچم

داخەم کە بە نامرادی مردم
 خوش بی ئە هە ئە ی درشت و وردم

«مەریەم» کچی «خانەمین» و کوردم
 ئە ی خویە بۆ خاتری فاتیحایە

بۇ ئاغای «سیگاری»

ئاغای «محمەمدى سیگاری» لە مەھاباد مودىرى
مەدرەسەى راھنامایى بوو، ئەوم بۇ نووسى كە شەھرىیە
كەمتر لە «جەعفەر»ى نەوهم بستیئى:

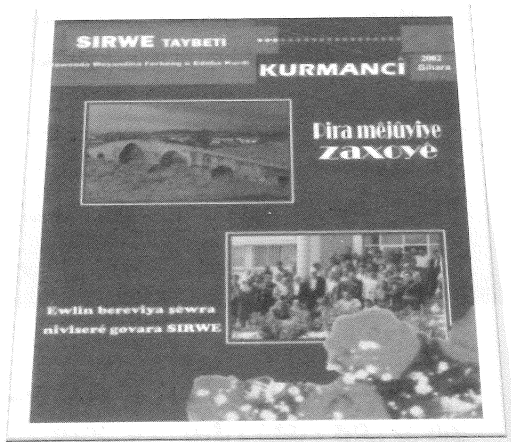
سالاى گەرم و گور بۇ جەنابى سىگارى
بوارە دەردى سەرتەدەم ئەگەرچى پىگارى
گرانە بارى جەورمان و بابى دەستگورتە
نەتۆش بنووسە بە جەشنى نەبیتە سەربارى

بەلام چونكە زۆرى شەھرىیە
لەئەستاند، ئەمجارە ئەوہى خوارەوہم بۇ
نووسى:

ئەمن كارتەم كە بۇ ناردى برا پىم وابوو سەردارى
ئىدى نەمزانى وا بى بەرگ و ئىشك و كۆلكى بن دارى
دەبى ھىوام بە تۆچى بىت و پىاویكى كە ناوبانگى
بە ھىرۆبىنى رۆبىنى یا بە ئەفیوون یا بە سىگارى

به بۆنه‌ی گۆفاری کرمانجی

برایگان موژده بی واده رکه‌وت گۆفاری کرمانجی
که وردی تێوه‌پامینی ده‌بینی به‌رزه نامانجی
هه‌چی ده‌ستی قه‌ڵه‌م ده‌گرێ هومی‌دم وایه تیکۆشن
بگا تاکوو به‌گه‌ل سوود و به‌زه و نامانج و قازانجی

ئەسپاردىنى «خادىمى» بە ئۇستاد «موھتەدى»

دەزانى «خادىمى» لاۋىگە نەمرە
ئەوا بۆم تاس و ئوسداي و بەرپم كرن
سلاوت ئىدەكا «خان» و دلت بى
ئەگەر بەندم پەسندكا كاكە «پەھمان»
لە تەنگىي رىزى سەربەندم تەمامە
لە خزمەت تۆھمەيشە مافى نەمرە
ئەگەن خۆت بىبە نەمرە و وئىدە نەمرە
وہلامى مایهیی دوو قرانہ تەمرە
بفەرموو ھەر بڑى بەو زوانہ مەمرە
پەنایىكى بەرم بۆ رىزە كەمرە

بۆ ئەمەلى جەپراھىي (نەشتەرگەرى) «موھتەدى»

بىرىنى تۆبىرىنى جەرگى مەن بوو
سوپاسم بۆ خودا ئەوجارەكەش دىم
بىرانى تۆخەلات و مەرگى مەن بوو
لەشى ساغت خەلات و بەرگى مەن بوو

دىسان بۆ «موھتەدى»

بچوكت «خالە» نەك خالت بچووكە
لە شایى تۆ بە پىرى پىرى بووكە

بۇ ئاغاي «بابا تاھىرى»

ئەو شىئىرانەم بۇ كاك «جەسەنى بابا تاھىرى» شارەدارى
مەھاباد نارد كە «سەيدى برايم»ى برازام بە كارمەند دامەزىتىنى.

ئەى شەنى با ئەگە بۇنخۇشى و مىسكى خوتەنى
گىژە ئووكەت نىيە بەبىنچە و خۇش رەو رەسەنى
بچۇ «سابلاغ» و خەيابان و شەھردارىيەكەى
بە ھەموو درز و كەلىنا بچۇ لاي كا «جەسەن»ى
بلى ئەى مەردى قسە پتوون و كەلىنى پۇلا
كرەكەت سازە ئەگەر تىوودەدەى تىيىدەژەنى
ئەگەر چىدىكە ئە بىر خۇت بەرى كارى «خال»ت
بە خودا كارى دەكەم تال بى بە زارت سەمەنى
ئەو شەھردارىيە زەلامەى كە ئەتۇ دەيىبىنى
كونى تىنابى بە خوا مانگى بە پىنسىد تەمەنى
بىت و زىاتر لەو ئەورۇ و سەبەنەم پىنكەى
بىت دەلىم ديارە كە ئىستىش كەم و كوورى تەمەنى
ئىنچەلىش خاترى «سەبىد خانى ھومايوون»ت بى
كە جەوانىكە ئەبەر دل بەدل و خان و خەنى
تۇبە بىمەخشە برا كارى برازام ئەنگە
فەرەموو سەبرى دلى پر خوين و برىن و كەوەنى
من يەكىكم ئە مرىدانى ئەمەگدارى «جەسەن»
تاكوو سەرەسەوزە دلى جەنگەل و دار و دەوەنى
نويزەكانت بكەى و «سەبىدى برايم»ىش جى كەى
بىت دەلىم رۇستەمى ھەم مامەشى ھەم كاكەسەنى

بۆ كاك «حەمەدەمىنى حەيدەرى»

بۆ كاك «حەمەدەمىنى حەيدەرى» كورې «حاجى سەيد عەزىز»نى
«كۆنەقەلا» كە پىتى وابوو لە سەوداى دووكانىدا دەستىم بېرە، رۆژى بە منى
گۆت:

«اگر رستم از دست اين تيرزن....»

منيش ئەو چەند شىعرەم بۆ نارد:

مەنى قەندەهەشت و سەدرىشت بەهەشت بى
دەئىساف بىنە پىشى خۆت و مەرگت
دەزانى ھەر كەسىكى ئەھلى فەننە
ئەتو و سوورەت حىساب و چۆرت و دەفتەر
ئەگەر رازى نى نىوہى رىتە بەغدا

برا جىى خۆت و بابىشت بەهەشت بى
ئەدى كام تىرە دايتەم لە جەرگت
ھەموو بىر و خەياتت سووئى زەننە
بە «خال» يىشت ئەگەر نەتماوہ باوہر
ھەموو قەرزت لە قىمەتدا بە نەغدا

دىسان بۆ كاك «حەمەدەمىن» كە لە كۆرىكدا چەند كەس لە
گەوران دانىشتبوون، ئەويش بە دلئىكى پر لە داخ و دەرد چاوى تىبىر بىوون.

بەئى پاكى دەبن پابەندى پىسان
ئەگەر دەنگى دەكەم دەنگم دى دىسان

دلئت بۆچۆتە كاكۆئى رەئىسان
ئەگەر بى دەنگ دەمىنم دەمكۆئى داخ

بۆ كاك «رەحمانى دىيوكرى»

كاكە رەحمانى موھتەدى دىيوكرى مامۇستاي زانكۆي تاران، كوردى راستەقىنە و ھاوپىي خالەمىن لە دیدارى دوكتور عەزىزى كورى خالەمىن لە خال رادەسپىرئى بىستومە بىدەنگە و شىعر نالى و بە كوردى وا ديارە لە ھىلكە چووتەوہ و خالەمىن لە وەلامدا ئەو شىعرانەى بۆ دەنبرئى:

مانى گەورەى كاكە رەحمانى بە بىنەبىنەىيە
نان و ئاوى زۆر و بىپرسى دەئىيى ئادىتەىيە
چەند سەھەت سووك و سەروووخۆش ئەگەن مېوانى غۆي
دېوہخانى راستى ئەو ئىوہدا بىي وىتەىيە
گەر منىش شىعەرم نەماوہ يا ئە ھىلكە چوومەوہ
ئەو سلامت بىي شوكرى ئىي وى كە دووزەردىتەىيە
ئەو گەپەى من دژ نەبى ئىم گرز و رىج و زىز مەبە
چون دئى «خان» ت ئە حاندى تۆ وەكوو ئاوىتەىيە
ئىنچەنىش وەك چارەكانى دى كالوت نەشتەسەر
ژىر و پىپۆر بە بزائە پەشمە يا پەشمىنەىيە

بۆ ماره کردنی کچیک

کچیک له «سندووس» هه لده گیرئ و ده بهیننه ماله «مهلا سالح» که مارهی بکا و مهسله تی بۆ بکری به لام له بهر که می ته مهن یاسا پئی نادا مهلا مارهی کا کابرا ناعیلاج په نا بۆ «خاله مین» ده با تا تکای بۆ له مهلا بکا و ئه و کاره پیک بیئنی و ئاو به ئاوردا بکری و خوین نه رزی خاله مین ئه و دووبه یته بۆ مهلا ده نیئری که ده بیته مایه ی جی به جی بوونی کاره که:

مه لاگیان دوودئی و بیانوو فری ده
گورج ئه و دوو نه مامه ی لیک گریده
به لام فه ره موو به زاواکه ی هه وه ل شه و
سه ری ته رکات و نه ختی رۆنی تیده

کالتیهک له گهڼ خه لکی «گه زگه سک»

سالیکی «خاله مین» ده گهڼ جه ماعه تیک له خه لکی «نه غه ده» ده چنه «گه زگه سک» و بوو کیک ده گوژنه وه پاش دوو سال له رووداوه که سه رده دهنه وه و بوو کیک دی ده چنه وه که خه لکه که سرت و خورتیان تیده که وی نه وانه کین و له چی ده گه پرن و بوچی هاتون؟ «خاله مین» له وه لامدا نه و دوو به یته یان بو دهنیری:

واقیان وره اووه «گه زگه سک» ی ده پرسن ئینه کین
هه ربینا په یدا دهن نازان ناخر بوچی دین
تو بلی بیان نه ترسین ئینه هیچ کارمان نییه
هه ر به دوو سالن چه لیک دین و یه کیکتان لیده...

شېعر بۆ دوستىكى بى بەلگىن

ئاخر چار كە «خالەمىن» لە «مەھاباد» ھە ئاوارەى سنوورەكانى ئىراق دەپ، يەككە لە ھاوسەنگەرانى كۆنى وى لى رادەسپىرى كە «خالەمىن» بى پەناى دەدەم. پاشان لەبەر ئەھەى كە ئەو سەرۆك عەشیرەتە لە ساواک و حكومەتى «پەھلەوى» نىزىك بووئەتەھەيان ھەرجى، بەلگىنەكانى خۆى بەجى ناھىتى و «خالەمىن» دەروا و ئەو پارچە شېعرەى بۆ دەنئىرى:

كە قوونان بادەدەى دۆلاشە پىت خل
 ھەموو ئى منن قسەى ھى راست و ساغى
 دئم پىر كىم و خوئىن و بىرى شەبتان
 ئە مەيدانا گەھى تۆپم گەھى تانك
 كە مېوانى دەپىنم ھەختە كوئىر بىم
 ھەمانا شۆزبە پىسە و قارەوانەم
 ئە پاش كارى خلە ھىنى بەھى تى
 كوتى داومەتە بەرى رۆى بازى
 بە شەو جاسووسى شىخى بارزانم
 دەبى «مامەش» چ بن تۆيانى گونرەش
 بەگيانى خانى ئەپزىرپىن بىژووى
 ئەتۆى و بىبىرى خوا ئەم ھەجاغا
 ھە زل حىزى و بى دەست و مستى
 خۆش سەرھەشقى شەبتانى دەنووسى
 جوانى بىئوژن بۆ تىدەكۆشى
 شىرن سازمانى و سووزمانى

كوتە بۆچى چەنەت خوارە قسەت زل
 كوتى بلباس و مەزن و بەتروئۆپم
 درۆزنى شاتوشووت قۆرەماغى
 زمانم پىر لە وىرد و زكرى رەحمان
 بە «ھەولای قادى» م رۆىشتو نىويانگ
 بەلام ھەرچەند ئە مەيدانا بوئىر بىم
 بلىندم كردۆ گەرچى دىوہ خانەم
 بەگفتەى «شىخ پەزا» ھەى گوى خلەى تى
 كوتە بۆچى ھەموو تىكچوون تۆساغى
 بە پۆژ دايكەدزەى ھى سازمانم
 بەلات ئىدا كوتە ھەى مەزنى «مامەش»
 رەگە زمانم باوك و تركى رەشىە مېژووى
 ئە جىگەى نوورى ئىجسان و ھەماغا
 ئەبەر ھىندىتە ھىندە پوول پەرەستى
 بە دۆلاب و درۆ و زانايى تووسى
 سەوداخۆشى و نىشتىمان فرۆشى
 جوان فېرېووى بە زارىك دووزمانى

چە
 چە
 چە

چە
 چە
 چە

ئەوئەندەتەماوہ ریگہ و شۆینی کوردی
بە کەچکیکی دەخۆی ئەنگوتوہ قاشوڭ
دلاواگان و راست و پیاوہکانن
خوداناس و ئەبەز پەپۆر و ئیزان
ئەجیی دی خۆی ھەست و دەست و دنگۆ
ھومید پشت و پەنا جی ئاخ و ئاوات
ئە بەینیانی بەرە ئەو خوار و گێرہ
ئەمیتنی خۆزگە ئەو تەشک و سلینگەش

ئە سەد ئاگاری پیاوی و رەندومەردی
بەماستاویت ئەفەرمایشتووہ ئاودووڭ
ئەری چیان لی بەسەر ھات کاوہکانن
ھەموو نیر و دلیر و شیر مەیدان
ئە ئیوخۆبئی فروقیل و ئەسەرخۆ
ئەبۆکوئی رۆین و چیان لی بەسەرھات
خودایە یا ئەوانن بۆ وەگێرہ
ئە جیاتی ئەو ھەموو شیر و پلینگەش

١٠٠

خاله مین ده گه ل دۆستیکه بریک ناکۆکی لی پهیدا ده بی، ئه ویش
هه ره شه ی لیده کا خالم ئه گه بی توو نه سه رو ئ وه ک گا ده جوو تی ده که م
خاله مین له وه لامدا ئه و چوارینه یه ی بۆ ده نیر ئ:

بیستم گوتووته خالم ئه گه ر بی توو نه سه رو ئ
هینده ی نه وی ده که م ملی بۆ نیری دانه وی
خۆ من به پیچه وانه نه با تی نه ویت بکه م
هینده ت بلیند ده که م ته ره غه ت لی وه دهر که وی

ئه و که ر و ئه و... و داشقه ته پانه ی کینه
خه ئکی «بانچه ی» یه دیارگا «حه مه دی خانمی» یه
جا که ریش دیاریه... هه دیه ده وه ش نامو سه
به ئ ئه و سییه گو ئی سه ر سه وه ته ی «سندووس» ه

ئه گه ر تو ئاقلیکه راس ته قینی
ده بی بۆ بچیه سه ر بروای «ئه نین» ی
«ئه نین» چین و عرووسی کرده دۆ ئپا
ده با چیدی نه ر ئسی هه ی له دینی

گوتم ئه ی گو ئ ده مه ت با هه ئلیسم
گو تی نا کر ئ ئه من من دار و بیسم

گوتم قوربانی چاوی مهستی بم یا باووش و بهژنی
گوتی ههرکیان نهگهر سه ئتی دهنای هیجیان نهگهر بهژنی

دئم له دوری تو ئیشی ههر ئیشه تاژانی
ده ئیستی واوهره لای وی با بشکی تاژانی

برایگان بو دهبی ئهوپو له خال و مانی خوت زیز بی
نهگهر هه/بویه جیزی نیم نهوهنما بهسه تو جیزی بی

کچیکم پیئدهوی وهک قورسی پوژنی
به شهو لایبا له سهه دئ قورسی پوژنی

زهوی بی شیو و شیپوره داچنابانی
نهگهر سهه د ئاوی ئینیی بیو چ نابانی

کریومه پادیو خاسی به ناوی «تووشیبا»
به گیان و دئ دهبو کپاری ههرچی تووشی با

بهشی تو ههر خوراو ههر برا بی
له چهنگانی هه ئی سهه جار برا بی

کهسی زورخوره زگه ااک و چنوکه
یهکن لای وی چ تاچینه و چ نۆکه

به ئی چاوم له پئ بوو هاته دهرکی سوار و کهرویشک
چ کهرویشک قه له و دینیتته تامه زرویه باویشک

*****

بۇ كىلى كۆرەكەم

دەزانى خاۋەنى ئەو گۆرە كىيە؟
كەوا بۆ فاتىحايەك چاۋەرتىيە؟
براى خۇتان و كورد و «خالەمىن» م
ئەگەرچى رووسىيام ئىسلامە دىنەم
منائى، پىاۋى، پىرىم دىتا و مردم
دەبا ھەرچىكى ئەيكەم بۆچى كردم
لە ھەر لايە خودا ھىوام براۋە
بە غەيرى تۆ پەنايىكەم نەماۋە
ئەمن كوردىكى دىل و دابەشى تۆم
ئكاي مەن بۆ گەلە ئەك ھەر بەشى خۆم

ته خمیسی «حەقیقی» لە سەر شیخری کۆکە «خالەمین»

کۆکە ئەهی ماکی شیخەر زانانم
 «خالە» فەرموویەتی ئیت بروانم
 کۆکە ئەهی دەفتەرەکەهی دیوانم
 کۆکە ئەهی کۆکە و ئەهی نیشتمانم
 خۆشەویستتر لە هەناو و گیانم
 کۆکە تۆ ئەیل و ئەمن مەجنوونم
 هەوێن ئاوری لە دل بەربوونم
 تۆی و تۆ بووی مەکی ئەزموونم
 کۆکە ئەهی مایەیی بیری روونم
 دێرفینە کەژ و کێو و دەشتی
 دنگرە ئاو و هەوا و جی گەشتی
 کۆکە ئوبنانی ئەتۆیا رەشتی
 کۆکە جیت ئی ئەبی وەک بەهەشتی
 لە حەوت دەرکە بەدوور و هەشتی
 لاخەر و پینگەچەم و بەرپۆژە
 دنج و لاپەر وەکوو چی؟ وەک لۆژە
 بێر و ئەندیشه بزێو بو سۆژە
 کۆکە هەر تۆی بەتەنن بەرکۆژە
 خاکی کوردانە هەمووی بئ بۆژە
 خەبەرێکی بێدە بەو دێیانە
 تاقی ئێدەن بە گۆل و ریحان
 «خالەمین» هات و لە تۆ میوانە
 «پاشبلاغ» و «قەرەلی» ت جیرانە
 هەم «قزلگۆمەت» و «دەرۆشانە»
 دینە پیشوازی «حەقیقی» و «ناوات»
 ئەم بەئەو ئەو بەئەم ئیژئی ئەوهات
 بە شیخەرگوتنی وەکوو نوقل و نەبات
 رۆژەهەلاتت گۆنە دیسی عەیش نابات
 «چواردیوار» و «قەرەلی» رۆژناوات
 یەکیەک ئەو حەوتە بە موددەهی حەوتە
 وەکوو کیشکچی قەرەوئی شەوتە
 خاسەکەو وێژەری کاتی خەوتە
 ئاقتەیان داوہ لە تۆ ئەو حەوتە
 تۆ نەقیەیکی بە شاز هەلکەوتە

شنگیری مامۆستا حەقیقی بۆ «خالەمین»

برایانی بەرز و بەرپز، مامۆستایانی ئایینی و دۆستانی عەزیز، مەرگ ئەمریکی تەبیعیەتە کە هەموو کەس دەبێ بپچیتزێ (کل نفس ذائقة الموت)، بەلام هیندیک مەرگ زۆر دلتهزێتە. (موت العالمی موت العالمی) راستە مەرگی عالیمیک مەرگی عالەمیکە. زانای مەزن خودالپخۆشبوو «محەممەدئەمین بەرزنجی» مەشهور بە «خالەمین»، کورێ «حاجی شیخ مستەفا» ی کۆکەیه کە شیخی ئیرشاد و ساحب تەکیە و خانەقا و مرید و مەنسویان بوو. سألەهای عومری خۆی لە ڕینگای دینی موبینی ئیسلامدا سەرف کرد. «خالەمین» یش بە ئیستینادی (الولد علی سیری ایبه) ئینسانیک بوو عالیم و عارف و ئەهلی تەقوا. شاعیریک بوو خاوەنی هەستیکی ورد و ناسک. شەخسێک بوو دارایی سقاتی شەریفی (انک علی خولقە العظیم) ی ویکەوتبوو کە بە حەددی ئەعلا لەگەڵ هەموو کەس خۆشخولق و میهرەبان بوو و خۆشەویستی هەموو کەسی بۆ لای خۆی ڕادەکێشا. ئەمن خۆم بە بەختەوەر دەزانم کە زەمانیکی دەگەڵ ئەو لە مەدرەسە ی علومی دینی پیکەوه بووین و خویندوویمانە. زیانی خۆشی من هەر ئەوەندە بوو کە لەگەڵ «خالەمین» لە «ئیسکی بەغدا» و هەم دەگەڵ «سەید کامیل ئیمامی» لە باخچە خویندووومە و ڕامبورادوو. خودای تەعالا بە ڕەحمەتی خۆی لە وان و لە ئیمەش خۆش بێ. ئەو لە زیمنی سەرەخۆشی و تەسلییەت لە خانەوادە ی موحتەرەمی بەرزنجی و بەستەکانی بەتایبەت «دوکتور سەید عەزیز بەرزنجی»، ئەو چەند شیعری کە هەستی دەروونمە بە عەرزوو دەگەنم.

لە دەست چوو دۆستی دێرینیکی دی ئە ی دۆستان چ بکەم
بە تەنیا مامەوه تەنیا ئە باغ و بوستان چ بکەم
لە سینەمدا وەکوو ئە ی کونکونە جەرگ و دڵم یاران
نەکەم شەرحی فیراقی چەشنی مەولانا بەیان چ بکەم
ڕەقیقی مەدرەسە و هاوداستانی دەوری لاویم بوو
لە دەستم دەرچوو داخەم هاو دەم و هاوداستان چ بکەم

«هه‌ژار» و «هه‌مین» و «ئاوات» و «خال» ییشم ئه‌وا رۆیین
ئه‌ پاش چوار بولبولی خوشخوانی باغی نیشتمان چ بکه‌م
ئه‌ دیوانی ئه‌ده‌ب خالی ئومیدم چوو که «خال»م چوو
که‌ شابازی ئه‌ده‌ب رۆیی ئه‌ خالی ئاشیان چ بکه‌م
به‌ بارانی به‌هارانیش زه‌میننی شۆره‌ شین نابنی
ئه‌ ده‌شتی ئیبه‌ گهر شینه‌ به‌ فرمیسکی ره‌وان چ بکه‌م
به‌یانی به‌لبولی ته‌بعم به‌ ده‌نگیکی هه‌زین ده‌یگوت
ئه‌ باغی وێژه‌وانیدا ئه‌ما گۆری گولان چ بکه‌م
ئه‌ما ده‌ست و زمانم هه‌یز و تینی بۆت بگه‌رم شین
ئه‌من پیر و زه‌عیفم شینی بی ده‌ست و زمان چ بکه‌م
ئه‌ما ره‌نگ و ئه‌ما رۆغه‌ن ئه‌ما نه‌خش و ئه‌ما مانی
ئه‌بو مانی ئه‌مان چ بکه‌م له‌ مانی وه‌ک ئه‌مان چ بکه‌م
«حه‌قیقی» شین و واوه‌یلا چ ده‌ردیکی ده‌وا ناکا
به‌ غه‌یری قور وه‌سه‌ر کردن ئه‌ ده‌ستی عاسمان چ بکه‌م

شېنگېرى مامۆستا «سووتاو»

بۇ

مامۆستا «خالەمىن»

ئەي مەوتەنى خەلگى ھەزار
سەرزەۋىنى شەپۈر و شىن
ماندوۋى نەخەساۋەي شەكەت
ئەي بەرزەفې ئەي تەوارم
شاھىدى دەرد و مەينەتم
گلگۈي خۇشەۋىستى دلتان
تەر بوو بە ئەسرىنى ياران
جەرگى زەۋى بەۋى تەزى
دىسان «مەلا غەفور» بى من
چاۋەپوانى سەھرەرىگن
ۋەكوو دەرياي بى بنى ھەست
سىلاۋى ھەستى ناۋەستى
كە ھەر شىۋەنە مافى تۆ
ۋادەي كۆچى «خالەمىن»
ئاۋاتى بىردە بىن گلگى
دلى بەغەمن لەش بەزەمان
شاعىرى جەرگ بىرەنەم
بولبولى مەستى سەر چىل بوو
سووتاۋى جەرگى كالتان بىم
بۇ «خالەمىن» بۇ مەوتەنى
بە رېبىۋارنى ھاۋسەفەر
شاربان كىرەتە شارى نوور
قەت پۇزانى ئاۋا ئابى
دەسكردى خۇداي خاۋەنەيز

ئەي كوردستانى بى بەھار
ئەي كوردستانى پىر ئەۋىن
ئەي كوردستانى پىر خەفەت
ئەي دايمە، دايمى ھەزارم
ئەي دايمى جەرگ لەتەتم
دىسانەكەش «بىداغ سووتان»
مەكۈي جىژۋانى دلتاداران
شاسۋارىگى لى دابەزى
دىسان «ھەزار» دىسان «ھىمىن»
مىۋانەدارى ھۇنەرىگن
دىسان شاسۋارىگى ھەلبەست
ھەلبەستى كۆچ ھەندەبەستى
ئەي دايمەي دلى بە داخ و سۆ
ئەۋ بەھارەش بەشت شىنە
ئىاي چەن زۆرە دەردى دلى
ھۇنەرى كوردى ناكەمان
«بابا تاھىرى عورىانم»
«خالە» شى ۋەك تۆ سووتەدلى بوو
ۋەي بە قورىانى دلتان بىم
دىسان «خەقىقى» راچەنى
دەمگوت پۇژى بە دەۋرۋەر
«ھەزار» «ھىمىن» «مەلا غەفور»
شارى «ھەزار» لى تىدا بى
ئىستە چۋار ھۇنەرى بەرپىز

شاری «سابلاغ» دهره نگیلنن
 باژیریم نوور یاران ده کهن
 ئاخری به هارمان بو دینن
 شار به رووگهی یاران ده کهن
 بوچی «سووتاو» به چی دینن؟
 رهسول گهریمی- سووتاو ۱۳۷۱/۰۱/۲۲

له وهلامی داخوازی گوڤاری سروه

وهک له بیرم بی ۱۳۶۵/۰۵/۲۸ بوو له نهغهده و له دووکانه چکوله کهم، پشت به دیوار و روو له شهقام دانیشبووم و نوومی بیرى دوور و دریز و ئالۆپلۆز ببووم که ئه وهه موو هات و چوو ریواران و شهقام پتوان بو چییه و دوایه کهی به کوئ دهگا؟! بلئی رۆژیک بی بهه ندرین و بحه سینته وه، یا ههر له وهات و چوو و پچوو رایه ل و پویه دا ده میننه وه؟! که چی له نه کاو دیتم دوو پیاوی به سه روسیما و و پچوو وه ژوور که وتن و سلّاو و رۆزباش و تۆخۆش و من خۆش کراو دانیشن به ریزان تهحمه دی قازی و که ریمی قه یبوومی.

ئهن چاوه نووری کر یاریکم ده کرد که ئه گهر له ئانیسک برینیشی چاوبۆشی بکهین، لانی کهم سه ری نینۆکه کانی بقرتینین. خۆم به خۆم ده گوت بزانه من له کی ده گهریم و کیتم دیته ری؟! به لام چونکه ده مزانی تهوانه جگه له زانست و بیر و باوه ریکی باش، له ته ده بی کوردیشدا به دهسته لاتن و بو خۆشم سه رم له کورد و کوردخوازی ده خوری، زۆرم خۆش پیهات و دهس له سه ر سینگ به خیرهاتم دوویات و سی پات کرده وه. سه رت نه یه شینم زۆر له سه ره خو و به به ره گه لیم پرسین چۆنه سه ریکتان لیره هه لپتاوه و گوتم: «رو به هند آوردن ایرانیا بی وجه نیست»، به لام له ته که ی دوایه چونکه به زه ره ری خۆمه ناینووسم. گوتیان ده مانه وه ی دوا ی دیداریک له خۆت و گو ی راگرتن بو به شیک له شیعه کانت، سه رگوزه شتیکی خۆشی و خۆشت له وه ته مه نه دریزه دا چۆن بووه و چۆنت را بواردووه و له کویت گوزه راندووه به کورتی و یا بریکیش له رووداوه کانی میژوو ی سابلا ی و ده وره بری بنووسی و له گه ل دوو کورته ویته ی خۆت بۆمان بنیری.

گوتم براگیان ئەمن وەك ئەو ھەزاران و میلیۆنان خەلكەى دین و دەروڤن و روژی به شهو و شهوی به روژ دەكەنەوه ھەر وام. کاریكى سەرسووړین و ھەستەم و لە ھێز بەدەرم لی روو نەداوه كە شیاوی نووسین بێ. دوو پیتیان دەكەوشنك كرد و گوتیان ویستوو مانە و دەمانهەوی، ھەر چیبەك و ھەر چۆنی بنووسی دەمانهەوی و لیتی وەر دەگرن. جا گوتم ئەگەر ھەر وایە ئەوا ئەو وتارانەى خوارەوه با زۆریش بە تام و خوئی نەبێ، پیتشكیش دەكەم.

برای خؤان «سەید محەمەد ئەمین» ناوبانگ «بەرزنجی»، بەلام لە وەلامی کابرایەك كە لیتی پرسیبوووم ناوی راستت چیبە گوتم:

وتەم پیتی خائەمینە راستە ئیوم لە دووری یاری گیانی زەرەدە ئیوم

باوكم بە «حاجی شیخ مستەفای كۆكە» ناسرابوو كە شاعیری بەرز و بەناوبانگی سلیمانی «زیوەر ئەفەندی» لە شەری یەكەمی جیهانی ھاووتە ئەم ناوچە یە و گوتوویەتی:

وتی شیخی ئە كۆكە زۆر كۆكە   خواوینی جووت و مەك و ماڤ و مەر
بە ئی ئەو شیخە وەك دە ئین باشە   تۆ بئی هیچ بگاتە نامە نەزەر

قەسیدەكە درێژە، بەلام ھەر ئەو نەدی باسی باوكم تێدا یە.

حاجی شیخ مستەفا كۆری «شیخ عەبدولغەنی»، ئەویش كۆری «شیخ محەمەد ئەمینی ھەزار مێرد» ییە و ئەویش كۆری «شیخ ھەسەن» و ئەویش كۆری «شیخ سماییلی بەرزنجی» یە. دایكم خوالیخۆشبوو «فاتمە خانم» لە تیرەى بەگزادەى برهان و ئەویش وەك باوكم زۆر دە دیندا بوو. ھەوت برا و خوشكینم ھەبوو كە ئیستێ تەنیا من ماوم بۆ چەرمەسەری ئەو دەور و دووكانە یان بۆ ھەرچی، خوا بیزانێ. دوو كۆرم ھەن بە ناوەكانی «سەید عەزیز» و «سەید عەبدوللا»، سێ كچی بەشوو، چار دە نەو و یەك نەتیجەم ھە یە جگە لە ھی مردوو و وا ھەست دەكەم نەدیدیەش ببینم.

بئینە سەر باسی «کۆکه» که جیتی له دایک بوونمه. «کۆکه» دئییه کی چکۆله و خشپیلانه و لهسەر دلانه که خۆم به بهختهوهر دهزانم لهو مهلبهنده رهزاسووکه پتیم ناوته جیهانهوه. جا به پئویستی دهزانم چند جار ناوی کۆکه دووپات و چندپات بکهمهوه تا له ههر کهرتههی بیرهوهرییهک که له سهردهمی مندالییدا لهو دئییه له بیر ماوه، بۆتانی باس بکهم.

کۆکه: له ناوچه و چند کیلۆمتری بۆکا ههلهکهوتوووه. «قهههلی»، «چواردیوار» و «دهرویشان» و... جهغزبان له کۆکه داوه. خری «سوورهقانگ» و چۆمی «قوله بۆز» و تهپی «بۆزان»، «گردهبۆز»، شاخی پیتش «بارماغ» و بستووی «خری»، سنووری ویان دیاری کردوووه. «قوله بۆز» ئه و چۆمهیه که کاک «رهمانی شاریکهند» پهنجا سال لهمهوبهر گوتوویه:

ههتا گاران نه ییتیزدا دهکا مۆز   ههتا جاری دهبی ناوی قوله بۆز
ههتا سهقزی به قه ئیپوز ئیژئ قه پۆز   نه باخه ئتا دهیینم دئبهری قوز
ئه گهرچی من له ته مهنی پیتنج یا شهش سالییدا لهو دئییه رۆیوم، بهلام
ئیتسهش که ناوی کۆکه ده بیسم مچورکی خۆشیم به لهشدا دئ؛ خۆشهویستی وهتهن
له ئیمانیه.

کۆکه: کابرایهک گوتوویه کۆکه شیرازی کوردانه که چوار شاعیری لی وهدهر کهوتوون:

۱- یه کهم شاعیری به ناوبانگ «مهلا ماری کۆکهیی» که سهردهمیک مهلای بابم بووه، بهلام به داخه وه درهنگی دهست به شیعر گوتن کردوووه. (به شیکي کهم له شیعره کان له لایهن «سهییدیان» هوه چاپ کراون). ۲- حاجی «بابیر ئاغای شیخ ئاغای» یه که دهبی شیعره کان له ئاغای حه قیقی وه رگیرئ چونکه مامی بووه. ۳- «هه باسی حه قیقی» که شاعیریکي به ریز و سهری که یف و له من هیندیک به ته مهنتره. (خۆزگه م بهو ده مهنی که له «ئیسکی به غدا» پیکه وه مانده خویتند). ۴- چوارهم قریوک و پاشه رۆکی هه مووان بۆ خۆم «خاله مین».

كۆكە: ئەو سەردەمە كە من لە چاخی شلكى و ساوايى لە كۆكە زياوم، دوو كارەساتى دلتەزىن پرووى داوھ. ئەگەرچى لە مەبەستى خۆمان بېرىك دوور دەكەوينەو، بەلام لام وايە گىترانەوھى ئەو پرووداوە پېر لە سفتوسۆ و مالمۇترانكەرانە، لە بەھرە و كەلكىك بېبەش نەبى و بەشكوو پەندى لى وەرگىرى. يا خوا وەك پۇيوھ ھەر بروا و نەيبىنەوھ.

۱- ھاتنى روسى تزار بۇ ئىزان، تايبەت بۇ مەلبەندى كوردستان لە شەرى جىھانى سالى ۱۲۲۲ى كۆچى كە بە وىران بوون و كوشت و كوشتارى ولات تەواو بوو، ھەرچەند بە پروالەت دەولەت بوو، بەلام سەد خۆزگە بە بنىادەمەكانى جەنگەل و پياوخۆرەكان. ھەلبەردابريان وەخەلك خست و دەستيان بە كوشت و كوشتار كرد. بۇ نموونە «ئىندىرقاش»، «قومقەلا» و «سابلاغ» و چەند جىيەكى تر كە «عەلى بەگ»ى «حاجباليكەند» (حەيدەرى) ئەو دەمە بە بۇنەى ئەو ھەموو خويىنخۆرىيە بېبەزەيبانە ئەو شىعرانەى ھۆنىوھتەو، ھىندىكەم لە بىر ماوھ و بۇتان دەخوئتمەوھ:

لەو دەمەى تاقم ئە دىدارى عەزىزانى وەتەن
دايەن جووتەم دەگەل غەم، ھەمدەمى حوزن و مېجەن
حوببى تۇ دىنى منە ئايىنى من ئىمانى من
ياد و فكرى ئاو و خاكت شوغل و ويردى من وەتەن
حەيفە وابى قوتبە قىيلەت بى سەفا باغى سەفا^۱
سەيرە وا بى سەيرە پرد^۲ و گۆلەكەى قازى حەسەن^۳
مىمبەر و مزگەوتى سوور^۴ و حوجرەكان و حەوشەكەى
بوو بە مەيخانە و تەويىلە و مەعبەدى عەبىدى وەسەن

^۵ قىيىلە: باكوروى مەھابادە كە ئەو سەردەمى شارى نەگەيوھتې بەلكە مەزرايەكى سەرسەوز

و خوش بوو.

^۱ باغى سەفا: لە حەمان باكوروى مەھاباد بوو، باغىكى سەرسەوز و دلگىر بوو.

^۲ پرد: پردى سوور كە بە سەر سەددى ئىستىوھە و بە وىرانە حىسابە.

^۳ گۆلى قازى حەسەن: حەوزىكى پېر ئاو بوو لە گراوان سازدرايوو.

^۴ مزگەوتى سوور: مزگەوتى جامىعى ئىستى شارى مەھاباد.

جی می لاکان و نیمام و مه‌درسه و نه‌شری علوم
 پاکی جی ده‌سته‌ی قشون و پاکی جی وه‌زی قه‌شه‌ن
 حه‌شره، واوه‌یلایه نه‌ورؤ که‌ریه‌لایه شاری مه
 کوشتنه، تالانه، یه‌خسیره که وا دین و ده‌بن
 دلبه‌رانت بوونه یه‌خسیر چوونه قه‌فتاز و سیبر
 نوجووانانت هه‌موو کوژان و نیژان بی که‌فه‌ن
 ره‌نجی موسلیم بی حیسابه ره‌حه‌تی یا مسته‌فا
 زؤنمی کافر بی ژماره غه‌زبه‌بی یا زولمینه‌ن

۲- دووهم له رووداوه که گرانی بوو که بوچی هات؟

گوتمان پروسه‌کان له‌له سالی ۱۳۳۲ی کوچی مانگی قه‌دهمی ناپیرؤزیان نایه
 ولات، کوشت و بریان ده‌ست پیکرد و جه‌زبه‌ی خه‌لکیان دا. جووت‌به‌نده‌کان
 نه‌یاندوه‌ی‌را له دئ وه‌ده‌رکه‌ون و شیوه‌رد برین و داچاندن په‌کی که‌وت و زه‌وی
 هه‌موو بوونه‌وه به‌یار. گرانیه‌کی له راده‌به‌ده‌ر هیرشی هیتایه سه‌ر گیانی کورد و
 کوردستان. مال نه‌بوو، میوان له‌وه‌نده‌ی دیشی کرد!! له ماوه‌ی که‌متر له دوو مانگ
 باری گه‌نم له دوو تمه‌ن گه‌یشته سه‌د تمه‌ن و هیچ شتیک بایخی نه‌ما. مه‌ر به دوو
 تمه‌ن، مانگا به پینج تمه‌ن که‌س نه‌یده‌کری، جا سه‌د تمه‌ن چۆن په‌یدا ده‌بوو بارینکی
 گه‌نم پی بکرن؟

به‌لئ خه‌لک ده‌ستی کرد به سوال و وه‌ده‌رکه‌وتن له‌و دئ بو‌ئه و دئ، له‌و
 دئ بو‌ دینه‌کی تر. خۆم باشم وه‌بیر دئ که‌ تاو و جووت ده‌هاتن، به‌رگیان هه‌موو
 رندۆل و له‌شیان ئیسک و پتست بوو. پیاوه‌تی هیچ، به‌زه‌ییش نه‌ما‌بوو گپ‌رایانه‌وه:

ده ئیواره‌یه‌کی لای رۆژپه‌رئ، ژن و پیاویک که‌ مندا‌لیکیشیان پنده‌بی، دین و
 له قه‌راغ دئ ده‌چن ده‌ خانوویه‌کی چکۆله‌وه. سه‌بینه‌ی که‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌ون بو‌ سوال
 مندا‌له‌که‌یان پی ناپی خه‌لک لیان در‌دۆنگ ده‌بن و ده‌چنه‌ پینش، لیان ده‌پرسن کوا
 مندا‌له‌که‌ی دویتتی. ده‌لین ئیمه مندا‌لمان پی نه‌بوو. به‌کورتی ده‌چنه خانووه‌که‌ و

تەماشادا دەكەن ئەو كەللەسەر و ورگ و پىخۆلەي مىندالەكە لەوئى كەوتووە و ديارە خوار دوويانە.

سەرت نەيەشىنم، ئەگەر رووداوەكانى ئەوان سالانت بۆ بگىزىمەوە ھەر لە دەيان يەكئىك كىتئىكى ھەزار لاپەرەي پىدەوئى، جا ھەتا خوئىتت خرا نەبووە لاپەرە وەرگىزىن و بچىنەوە سەر باسەكەي خۆمان، خودا بكا نەبىيىنەوە، ئەگەرچى زۆرىش بەدووور نىيە. بەلام سەرت يىتە پىش ئەوئەندەشت بە گوئىدا بسرىكىنم. لە تەواوي كاتى گرنىدا كە نىزىك بە دوو سالى خاياند و ھەزاران لاوي شلك و كچى چاومەستى لە ناخى زەوى و خاكى پەش ئاخنى، لە مەلبەندى كوردەواري خۆماندا چەندىن عەمبارى چوار ھەزار و شەش ھەزار و ھەوت ھەزار تەغاريمان ھەبوو و ھەر بە تەماي ئەوئى گرانتر بىن نەياندەدا بە كەس. جا نزامان لە خواي مەزن ھەر ئەوئە بىن كە زەوى بداتە دەستى كەسىك بەزەبى بەو كەسەدا بىن و ئەو كارەساتە كەرەتئىكى تر نەيەتەوە پىش.

بىيىنەو سەر باسى رابردووي تەمەنم. لە سالى ۱۳۳۶ى كۆچى بە ھۆي ناكۆكى دەگەل مەنگوران و پىكەيتانى شەر دەگەل عەشیرەتئىكى دىكەي جيرانمان. بايم كۆكەي بە «عەلى ئاغاي حاجىلەخانى» بە شەش ھەزار تەمەن فرۆشت و مالمان چوو. «بۆزە» كە دىيەكە لە سى كىلۆمىترى باشوورى شارى سابلاغ و لەوئى دەبەر خوئىدنىان نام سىپارەي «ئەلف. بىن» دواي جوئى قورئانى پىرۆز، «سمایل نامە» و «ناگەھان» و «اى شەدە مخلوق ز نور خدا» ھۆنراوئى «شىخ مارقى نۆدەھى» خوئىدرا و لە ۱۳۳۸ى كۆچى «قسقەلا»ى كرى و بلئىن لە ھەوت ھەشت سالىدا چووینە ئەو دىيە. لە وئى لە لاي «مامۆستا مەلا كەرىم» نەوئى «خەلىفەي گراوئى» دەستم بە «تەسرىفى زەنجانى» كرد و «عەوامىل» و بړىك لە «ئومووزەج»م خوئىد و بايم دەگەل براپەكئى لە خۆم گەورەتر يانى «مەلا شىخ ھەسەن» ناردىنە مزگەوتى بازار لە سابلاغ و لاي مامۆستاي بەرپز «مەلا ھوسىنى مەجدى». «شىخ ھەسەن» لە خزمەت ئەودا دەرسى خوئىد و منىش كە سووختە بووم، لە لاي «مەلا

محهممەدى لاجانى» و «مەلا محهممەدى رەئىسى بۆكانى» و «مەلا يەحيا بانەبى»
كە موستەئىدى مامۇستا بوون، دەستم كرد به خوئندن.

دواى به ك دوو سال، من حوجرهى خۆم له كاكم جوئ كردهوه و چوممه
مزگهوتى «حاجى سەيد بايز» لاي ئوستاد و فهيله سووفى كورد «ئەحمەدى
تورجانى زاده» كە «مەلا محهممەدى براگه ورهشى هەر لهو مزگهوتە دەرسى به
«مەلا ئەحمەد» و فهقئىكانى دېكەش دەگوت. بهلام به داخهوه و سەد مخابن لهو
دەريا پان و بهرینهى زانست، ئەمن له چەند دلۆپىكى به ههژمار پترم پى نه بړا،
چونكه نهخۆشپه ك گرت و به هۆى ئەو نهخۆشپه، دوكتووريش كوتى دەبى دەست
له خوئندن هه لگري و بچپه كوستان و زه نوپرى خۆش ئاووهوا. راسته ئەمن
خوئندم لاي ئەوان تهواو نه كرد، بهلام دوو گه وههري گرانمايم لى وه گرتن،
يه كين خودا به تەنيا ناسين (تەوئيد) و دووهه نيشتمان پهروهري كه ئەوانيش ئەم
گه وهه رانهيان له مامۇستاي زانا و رووناكبير «مەلا ئەحمەدى فهوزى» كه له
«سوله يمانپه» وه په رپوهى ئيران ببوو، پىيان گه ببوو كه دوايه ئەم رووناكبيرپه
به شىكى زۆرى له كوردستانى ئيران داگرت.

به لى كوتم له بهر نهخۆشى چوممه كوستانان و وه دواى چادروچىغ كه وتم.
كاتىك چاوم بهو مهلبه نده كهوت، هەر نوالىكى دەمدىت هه مووى زه مەند و گياى
جۆراوچۆر ملبان داوه ته به ك. مه ندۆك و بيزا و هه لز و كه ما و كه نيزه لىك هالاون و
تىك چرژاون، يان كه وبه به فره كانى «له ندى شىخان» كه له هەر پالىكى راده مام
ده تگوت جه نده كى دپوى شپپه، ئەستور و دريژ تپيدا كه وتوووه. له ئاته گه كانى
چۆره چۆرى ئاوى وه ك چاوى قرژالى له بهر دېروا و به هه موو چه شنه گولپىكى زهرد
و سوور و كه سك و عابى خه ملبوه جا دىتنى ئەو هه موو جوانپه هه ستيان بزواندم؛
هه لبهت جگه له وهش دوو شتى تر بوونه هۆى ئەوه كه هه ستى نوستووى خۆم
وه خه بهر بىتم و شىعر بلیم. يه كه م هاوالى و برايه تى له گه ل براى خۆشه وبستم، زاناي
پايه بهرز و به رپرز «مامۇستا حقيقى» كه له «ئىسكى به غدا» كه گونديكه له
مهلبه ندى بۆكان كه له خزمەت «مەلا شىخ هه سەن» ده مانخوئند، بهلام به شى

زیده‌تر به شپعر نووسین خه‌ریک بووین تا دهرس خویندن و دووه‌م هه‌ستان و دانیشن ده‌گه‌ل ئوستاد «تورجانی‌زاده»، بوو به هۆی دنه و هیتانی سه‌ر زه‌وق بۆ شپعر کۆتن.

برایگان هه‌ر خۆشیییه‌ی ناخۆشییه‌ک و هه‌ر شیرینییه‌ی تالییه‌کی به شویندا دئ. چوار پینج سالیک له هات‌و‌چووی ئاران و کویستان، ژیانیکی که‌م‌ده‌ردی سه‌ر و ئارام راده‌بوارد. له نه‌کاو قاغه‌زینکی خوین‌تالیان دا ده‌ستم، ده‌یخوینمه‌وه، فه‌رموو: «له‌و له‌ندی خۆش ئاووه‌وا و سه‌ری گۆرونه‌رمان و قه‌راغ ئانه‌گه‌کانی زه‌ردوماه و ته‌رت و لابه‌لا، سه‌ره‌ره‌ژیری دێیه‌وه بۆ سابلاغ و له‌ویوه بۆ ورمی و دوو سال سه‌ربازی. جا چ ده‌لیم؟! کۆتوویانه ئاوی زۆردار سه‌ره‌وژوور ده‌روا. به‌لێ چووم و خستمیانه فه‌رگه‌ی گروهبانی و له‌ماوه‌ی به‌ک سالدا بوومه‌گروهبان دوو (۱۳۱۲-۱۳۱۳) سالی دووه‌م بانی ۱۳۱۴ ناردیانمه‌وه سابلاغ و خزمه‌ت یا بینگاریم له‌وئ ته‌واو کرد».

جا با دیسان بگه‌رینه‌وه قسه‌لا و دوابی میژووی ژیانم له‌ویوه درێژه‌ بده‌ین. به‌لێ له‌ قسه‌لا مایکی خۆش و ته‌با و تیر و ته‌سه‌لمان هه‌بوو و چه‌ند سالیک هه‌موو براکان له سه‌ر یه‌ک کاسه و سفره‌ حاوا‌بووینه‌وه و شامان به سه‌پان نه‌ده‌گرت. به‌لام رۆژگار چاوی هه‌لینه‌گرت و سووری سه‌ره‌له‌وه‌شینی عاسمانی ناله‌بار له به‌ر یه‌کی هه‌له‌وشاندین. من به هۆی به‌شداری که «کۆماری مه‌هاباد» و سه‌داره‌تی کومیته‌ی «له‌ج» ئ له‌و پینکه‌هاته‌ی ئه‌و سه‌رده‌م خۆم پین رانه‌وه‌ستا و چه‌ندینک دوابی وه‌فاتی بابم، به‌شه‌ملکی خۆم فرۆشت و وا رینک که‌وت چوومه «میانداوا». ماوه‌یه‌ک مامه‌وه و بوومه‌پیتوست و باریک بووم و زۆرم نه‌ما بپسپیم که‌چی خوا رینکی خست خانوو و دووکانینک ئه‌وده‌م هه‌رزان بوو کرپم و له‌گه‌ل شاره‌زایه‌ک چوومه تاران و برپینکم که‌ل‌وپه‌ل و کووتال کرپی و له‌به‌ر چه‌ند هه‌له‌وه‌اتینک که ده‌ستی بۆم دابوو، رمینینکی باشم که‌وته سه‌ری و تۆزینک خۆم چه‌قاندوه و برپینک بووزامه‌وه و ده‌ستم به سه‌ر و سمیلدا هیتا و خه‌ریک بووم بیمه‌ش‌تینک که‌چی له‌په‌ر هه‌للای «موسه‌ددیق» هاته‌گۆر و شابان ره‌بێ نا و مام «هپمن» به‌غدای لیکرده‌نیوه‌ی ریی

و جه‌ماوهر وه‌ک مار و میروو ده‌شه‌قامان رزان و تیک‌چرزان. «بتۆپین شا و بژی موسه‌دقیق» گۆپی عاسمانی که‌ر کرد و چه‌ند دووکا^۱ و قاوه‌خانه‌یه‌ک له‌به‌ر شادۆستی تیک‌درا و لیک‌درا و کرا ئه‌وه‌ی کرا.

دوای پشوو‌دان و چه‌سانه‌وه‌یه‌ک له‌و هه‌موو ماندوو‌یه‌ و خۆنیشاندانه‌دا، له‌ نه‌کاو هه‌ر له‌و رۆژه‌دا رادیۆ هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی شای راگه‌یاند. هه‌ر ئه‌و جه‌ماوهره‌ی وه‌ک خیز و خۆل سه‌عاتیک له‌مه‌وه‌به‌ر ئه‌و دروشمه‌یان ده‌دا، سه‌رله‌نوئ گه‌رانه‌وه‌ و به‌پینچه‌وانه‌ ده‌ستیان پتکرده‌وه: «بژی شا و نه‌می‌تی موسه‌ددقیق» و ئه‌و جاریش چه‌ند جینی دیکه‌یان به‌ بۆنه‌ی موسه‌ددقیق خوازی له‌ به‌ین برد. چه‌ند رۆژیک تیپه‌ری و شار بریک ئارام بۆوه، به‌لام دیار بوو به‌ جۆریکی نه‌ته‌وه‌یی چاو له‌و کوردانه‌ ده‌که‌ن که‌ دانیشتووی «میانداو» ن. هه‌رچه‌ند له‌وئ له‌ باری مالییه‌وه‌ زۆر سه‌رکه‌وتم به‌لام بیر چوومه‌وه، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ عیشقی سابلاخ و هاوده‌می هاوالان و هاوفاکرانی زه‌مانی پیتشووم به‌تایبه‌تی هاوپیته‌تی و براهه‌تی براهه‌تی براهه‌تی «مام هیمن» له‌و سه‌رده‌مه‌دا وای کرد ئه‌وی‌م به‌جی هیشته‌ و چوومه‌وه‌ سابلاخ و «عه‌زیز» ی کورم که‌ له‌ میانداو شه‌شی ئیبتیدایی یان باشته‌ر بلین سه‌ره‌تایی دوایی پین‌هیتابوو، له‌ سابلاغیش دیپلۆم یان پۆلی ناوه‌ندی ته‌واو کرد. زۆر جار له‌ مه‌درسه‌ که‌ له‌ ته‌مه‌نی مندالیا ده‌بخوئند، له‌ بابته‌ ئاکاره‌کانی نیو مال و چۆنیه‌تی ده‌رس‌خوئندن پرسیاریان لێ‌ده‌کردم، منیش هه‌ر جار به‌ چه‌شنیک وه‌لامم بۆ ده‌نووسینه‌وه، بۆ ویتته‌ بۆم نووسین:

فرزند من عزیز است، با ادب و تمیز است مایل به کسب دانش، دیندار و صبح‌خیز است

سابلاخم زۆر به‌ دل بوو، شاریکی خاوین و خه‌لکیکی باشی لیبوو. مزگه‌وته‌کان به‌ بانگ و سه‌لا و نویتز و جه‌ماعه‌ت بوون. بازار و شه‌قامه‌کانی ئاوه‌دان و به‌ تروسکه‌ و بروسکه‌ و خاوتییان لێ‌ده‌باری، به‌تایبه‌ت کاتیک که‌ به‌شی زۆری شار له‌ بنه‌رته‌را هه‌له‌شا و سه‌رله‌نوی به‌ بارودۆخیکی باشته‌ر و ریک‌ویکتەر رۆنراو و گۆری

«مه‌لاجامی» کرا به مه‌یدانئیکی پان و به‌رین و قه‌برستان و ئاته‌گی داشامه‌جین له جیاتی ناخی مردوو‌ه‌کان، زیندوو‌ه‌کان له دووقات و سێ قات تئیدا خزان.

به‌ئێ سابلآخ خۆش و خاوین بوو. له به‌ر یه‌ک په‌وییه‌وه و گه‌وره‌ بۆوه، به‌لام به‌داخه‌وه دیسان من چووکه بوومه‌وه و هاتمه‌وه سه‌ر حوله‌مه‌ره‌سی. منداڵ له ده‌وربه‌رم ریز بوون و مالم هه‌میشه قۆناغ بوو. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا رادیۆ مه‌هاباد دامه‌زرا و داوای هاوکاری ئه‌و رادیۆیه‌م لێ کرا. بپاریان دا که ده‌بێ به‌ رژی م هه‌لبێم و په‌شیمانی له‌ رژیازی پیتشوم ده‌برم. ئه‌و داواکارییه‌ گرانییه‌کی زۆری خسته سه‌ر شانم و بۆم قووت نه‌درا، ناعیلاج و ناچار سه‌به‌ره‌وژێر پێی جه‌لدیانم له سنووری ئیراق گرت هه‌ر. نزیک سێ ساڵ که له‌وێم رابوارد، زۆرم کویره‌وه‌ری و مه‌راره‌ت دیت. ئه‌منی هه‌لکه‌وه‌رۆن خۆری هه‌تاونه‌دیو، به سه‌ری پیری، وێرایی دوو کارداره‌ کانم «خالین» و «ئه‌حمه‌د»، کاری فه‌له‌خۆییم ده‌کرد. ئه‌وان مه‌له‌غانیان ده‌کێشا و ئه‌منیش درمغ له‌ دوا ده‌کردن و تووتنم ده‌چه‌قاند و سه‌رچنم ده‌کرد و به‌رم ده‌نا و ئاوم ده‌داشت و چی و چی. به سه‌ری پیری بوومه چه‌قنه‌ی ئاشی، به‌لام بپروام پێده‌که‌ی له‌ لانی هێزی دل‌ه‌وه‌ و ره‌م به‌رنه‌دا و رۆژ به‌ رۆژ ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر چه‌وسانه‌وه له‌شم لاواز ده‌بوو، گیانم به‌هێزتر و هومێدم به‌ به‌زه‌یی خودا زۆرتر و دل‌گه‌رمتر ده‌بووم.

من که‌سیک نیم که له‌ عاسمانی بکێشم منته‌ی و ده‌مکوت به‌ئێ نه‌به‌ز سه‌رکه‌وتوو. ئه‌وه بوو که له‌ جه‌لدیان سووره‌تی پیرۆز و گه‌وره‌ی «ئه‌نعام» م ده‌گه‌ل چه‌ند ئایه‌تێکی دیکه له‌ به‌ر کرد که ئیستاش له‌ به‌رمن و به‌سته شیعیری «خاکی کورده‌واری» و چه‌ند کۆماشیعیری دیکه‌شم هۆندنه‌وه و وه‌کوو بیستومه په‌سندی هونه‌رمه‌نده به‌رپزه‌کان ده‌رچوون، مه‌گه‌ر به‌کێک له‌ کۆنه‌ دۆسته‌کانم که گۆیا کوتوو، خاله‌مین له‌و به‌سته‌دا مانای فیدای قافییه‌ کردوو و ئه‌من لێم پرونه‌ ئه‌و زاراوه‌ی (مانا فیدای قافییه‌)ی له‌ خه‌لک بیستوو، خۆشیی لێی هاتوو و منیشی له‌ هه‌موو که‌س به‌ ده‌مه‌له‌وتر دیوه‌ته‌وه و جا له‌ گورچووی قایم کردووم. هه‌ر بۆیه ده‌زانم و تێی‌گه‌یشتووم، نه‌یوێرا قامک له سه‌ر شیعیری یا سه‌ربه‌ندیک دابنێ و سووری

کاتوه و بفهرمی ئەوهیه بەلگهی بیر و رای من. جا خوا بکەم ئەو وا دورناس بی با من دز بم.

مندالەکانم لە جەلدیان بەره بەره هەراش و فەراش بوون و ناوەندیشی لێنەبوو و برێکیش لە باری سیاسییەوه هێمنایەتی بەیدا ببۆو و لە بیر چوووبومەوه، جا دەبا ئەو جارێش پەر بۆ لایەک هەلاوێم و قەلفرێکی بۆ بکەم. میانداو و سابلاخ قوونەکەو کران و گەڕانەوه بۆ ئەوانە بێمەزەییە. خۆش و ناخۆش بامداوه بۆ نەغەدە، سالی ۱۳۴۱ی هەتاوی. لە ماشینەکەدا دەستم بەرەو عاسمان بەرز کردەوه و پارامەوه: «خودایە دوایین کۆچ بی و چی دیم لێرەولهوی نەدە». سپاسم بۆ خودا تا ئیستا که سالی ۱۳۶۳ی هەتاویە، ئەو نزایەم لێ وەرگیراوه.

دیسان دووکانیکم گرت و خەریکی کاروکاسپی خۆم بووم. لەو ماوەیەدا که لە نەغەدە مامەوه عەزیزم پزیشکی تێکرای (گشتی) لە حەوت سالدایا و تاییەتی لە چوار سالدایا تەواو کرد و ئەوانی دیشم هەر یەکە یەش بە لیها تووی خۆیان بە دیپلۆم و سەردیپلۆم هەلچوون و داودامەزراو بوون.

ئەوجار لە خۆم دەپرسی بەداخەوه رۆژی لەدایکبوونم نەنووسراوه، بەلام بە حیسبی ماله دایەنم «پوور پرحان» و دوو کوری «سۆفی عەولا» و «حاجی دەرویش»ی بۆکانی که برای شیر و خۆشەویستی من، وەفاتی «شیخ بورهان» که ۱۳۲۸ی کۆچی مانگی پرووی داوه، سالی لە دایکبوونی منە. لە پرووی ئەو ژمارەیه تەمەنی من دەبیته ۷/۸ سال، ئیستاش لە رەحمەتی خداوه چاوم لە شەویشدا بی چاویلکە دەخوینتێتەوه و مانگی یەکشەوه دەبینم و گویم بە بێ «بیسەک» (سەمەک) دەبیسێ و ددانم بەشی زۆری ساغن و هی خۆم و جاروبارەش بە بۆنە پروو داویک شیعر دەهۆنمەوه. جا وەک لە لاپەرەکان و نووسین و بەسەرھاتەکەدا بۆت پروون بۆوه، بە درێزایی ژیانم کارم کردوو و بە هۆی باھۆی خۆم بەرێ چووم و جارجارە بە بزویکی کەم و کوور و هیتندیکیش جار بە تیروتەسەلی. مەبەستم لەو وتارەش پێهەلگوتنی خۆم نییە، بەشکوو بەو هیوايەم درکاند که هاوئیشمانە بەرێز و خۆشەویستەکانمان و شیار ببنەوه و بزنان که چەرخ سوورپاوه و بەشی زۆری خەلک

چاویان کراوه ته‌وه و پراستی و لاری، چاکه و چه‌په‌ل لیک جیا ده‌که‌نه‌وه. مفت‌ه‌خوری و خۆسه‌پانندن به سهر خه‌ل‌کدا به ههر بابته و له ههر ری و شویتیک بی، نه‌نگ و شووره‌بیه و باوی نه‌ماوه ته‌گه‌ر تانوت له خۆت ده‌ده‌ی و دوو سی چهل به تاقی ده‌که‌یه‌وه بۆت ده‌رده‌که‌وئ کوللیزه جۆیه‌ک له به‌ره‌می خۆت ده‌ست که‌وئ، له گۆشته برژیوی قه‌له‌موونه‌یه‌ک به‌تامتره که به ته‌له‌که یان چاوبه‌ستی یان به زۆرداری ده‌گیری خه‌ی. هیوادارم به برابه‌کی خیرخوای خۆتانم دانین و به‌م وتاره لیم ریچ و کرژ و مؤن نه‌بن.

لام وایه ته‌وه‌ی پنیوست بوو کوترا و نووسرا، که وا بوو له وه زیاتر سه‌رتان

نایه‌سینم.

بەرنامەى رادىيۆى شارى مەھاباد

ئەمەن نىوم «خالەمىن» ە. كورى «حاجى شىخ مستەفا» ى كۆكەم. سالى زابىن يا تارىخى تەوۋەللودم ۱۲۸۴ى ھەتاۋىيە. بەشى زياتر لە خزمەت ئوستاد «تورجانى زادە» بووم. ئەمەن خۆم بە شاعىر نازانم بەلام شىعرم پىن خۆشە و جاروبارىش ئەگەر مەبەستىكى ھەستبزوپىن ھاتىبىتە پىش، منىش ھاتوومە سەر زەوق و بەيت و باۋىكىم بە كوردى و كەم و كوورى پىك خستوو و زياترىش لە بارەى مىللى و ئامۆزگارى و ئابىنىمدا نووسىوہ. ديارە شاعىرى بەرز و بەرپىزما زۆرن، بەلام لە نىبواندا ۋەشوپىن كەۋتنى «ئالى» و «حاجى قادرى كۆپىم» پىن خۆشە «ۋەكى بۆخۆى يەكەمىن مامۆستاي «مەلا كەرىمى گراۋى» بووہ. لە مامۆستاكانى دىكە پىچگە لە «مەلا ئەحمەدى تورجانى زادە»، «مەلا عومەرى پەئىس» بووہ كە لە بۆكان و لە مەھاباد لە مزگەۋتى «مەلا حوسپىنى مەجدى» دەرسى خۆپىندووہ. برا بەرپىزە كانم، رۆلە خۆشەۋىستە كانم، ۋەبگرم ئىۋە ھەيئەتى سەدا و سىماى مەھابادن، زۆر بەخىرپىن و سەرچاوم ھاتن. رەنگە لەبەر ئەۋەى كە نەۋرۆز نىزىكە سەرىكوۋ لىرە ھەلىناۋە، بەشكوۋ چەپكە گولپىك، قسىكى شىرن، دەست و دىيارىيەك لە گەل خۆ بەرنەۋە و بۆ خوشك و براكانى بلاۋ بكەنەۋە و كەلكى لى ۋەرگرن. لەۋ بابەتەۋە ئەمەن رپىزتان لى دەگرم و قەدردانىتان لى دەكەم كە بۆ ھەموو شوپىتىك دەچن و خۆتان توۋشى كوپرەۋەرى و مەرارەت دەكەن تا بتوانن خزمەتىكى گرپنگ بە گەلەكەتان بكەن و بە خەلك رابگەيەنن. بەلام بەداخەۋە لىرە ئەۋ مەبەستەتان بۆ پىك نايە. لە جىياتى گول و گەزىزە و ئالەكۆك و دىيارىيەكانى دىكەى نەۋرۆز، دىرك و دال و چەت و چال لە گۆرپىدايە. بەلام دىسانىش لام ۋابە ھىشتەۋەى ئەۋ قسە پىن بايانە لە توۋردانو ھەلپىشتىيان باشتىر پىن. بۆ ئەۋەى لە رپىزى قسە خۆش و باشەكان دابنرپىن تا دىزىۋى و تالىى بەشى من، شىرنى و جوانى ئەۋانى دى بە جوانى راپىنن.

بەلچ فەرموۋتان بە بۆنەى نەۋرۆز باسپىك لە بەھار بكەپن. ئەۋ بەھارەى كە خوداى مەزن لە قورئانى پىرۆزدا زياتر لە پەنجا شپىست چىدا لىى دوۋاوہ و بە ھۆى بەرھەم كەردنى ئەۋ ۋەختە، زىندوو كەردنەۋەى دۋاى مەرگ و رۆزى دۋاى بۆ ئىمە

روون کردووتهوه که فهرموویهتی: «ههروهک ئهوهی زهوی مردوو به هۆی باران و تهپوتووشی زیندوو دهکهمهوه، ههروهها ئیوهش پاش مردن گیانوو وهبهه دهنیمهوه بۆ کارهساتیک که خۆی دهزانی» ئینجا به هومییدی ئهوهی که شاعیره گهنج و بهرپرز و جوان و کوردی تاشهکان نهمانخهنه بهر تهوس و پلار و ههزار و یهک شوورهییمان بۆ ریک نهخهه که ئهه وشه تورکییه و هۆوه عارهبییه یا فارسییه، ئهوی دیکهیان تیکهلاه.

ئهری ئهه شاعیره بۆ کوفره له لای
تا بلین خه لکی ئهتۆش مامۆستای
گهر بلیم جارئ به نیشتمانی وهتهن
ئافهرین جهودهس ئاقتاوه و لهگهن
به لئ بههار کاتیکه عهرزی مردوو زیندوو دهکاتهوه:

گول و مولان دهپشکوینی
کانی ویشک دهجهینی
جریوه جریوی چۆلهکانه
مالاتی وه سهها دهخا
ههر چهند بلتی ههوا خوشه
له زهنویران هه لپهرینه
ئهوهی نهتدیوه دهیبینی
ئالهکۆک سهه وهدهه دهنی
تهیر له گهرمین دینهوه
ئاوه لیدر گوئیان کهه دهکا
خوناوه نم نم دهبارئ
جار جار نهگهرچی شهه خیره
شه مال به هه له مهت هاتهوه
کیوی له کولینان سهه کهوتن
بولبول دئی چالان دهه
زه دهی تاوی بۆ وا جوانه
رئواس و کارگ و که نیزه
هه نر و مه ندۆک و بیزایه

رهنگی جوراوجۆر دهنوینی
کۆتر جووت دهبی و دهگمینی
قارهی سییه و پۆلهکانه
کوپ و کیژ وه تهها دهخا
له سهه کانیا نۆشاوئۆشه
به برۆیان تیکارپاخورینه
ههر شادییه و خۆنوینی
گه زیزه پیی پیده که نی
له چۆمه لان ده سیننهوه
ئی هیدیش قیتری شهه دهکا
باسی شهه ههر مهکه جارئ
تا زوی تهواو بکهی دیره
داران ئاوس دهکاتهوه
گۆپالیان له خیز دهه کهوتن
دئی به چهند گولان بدای!
له سهه په لکی ئهه گولانه
شهویۆ وه نهوشه و شالییره
بیزا وهک به ژنی زیبایه

له سهر شينکه و سهر په لکي گون
 بوونی تیکه لای گولان
 په پسته که رویشکي دهکا
 زیره هه نو و قاسپه ی که وئ
 به توره که و به ده زگاوه
 جار جارهش له چیا و له پازان
 یاخودا تورت لی به ریاد بی
 دیوته زه ویش چون ده جمی
 هرچی تیدا سهر دهر دینتی
 له گرتوو خانهی خاکی رهش
 به هار گشتی نازادییه
 به فه رمانی خودای گه وره
 بو هر جیگا مه یلی بینتی
 نه و چیمه نه چه نده جوانه
 زه وی وهک به هه شت خه ملاوه
 په سنی به هار نایه دوایی
 به تی له باسی به هاری
 چون وهک گومیکی بی نه
 په رتووک و نووسراوان بینه
 پینی هه لکو تراوه و نووسراوه

ناونگ که و توه زه تگون زه تگون
 زیندوو دهکات هوه دلان
 مالات تازه چیشکهی دهکا
 دیته بهر گوی لیر و له وی
 بوو به سته زمانه ی دان اوه
 پاو دهکا شمقار و بازان
 هرچی گرتووته نازاد بی
 به هوی بارانه و نم نمی
 خوی به دنیا یه دهنونتی
 دیته دهری پاراو و گهش
 نازادی خودادادییه
 بایه و تیرا خوری هه وره
 به کشت و کاند ا دهر شینتی
 ناخ گیان له سهر سوئی ژبانه
 پیر چی لی بکا، دانولاوه!
 بو خو ماندوو کهم خورایی
 جاری لاده یین با بباری
 نه وهی چ نا شیعیری منه
 هزاران شیعیری بی وینه
 من چیم گاونیک له دواوه

به لی هرچی بیلین هه زار جار گوتراوه و نه وهی ئیستهش ده یلین هر
 دوپاته و چند پاته یه، جا ته گهر و ابوو ته توش:

شووره بییم لی مه که و به من بیژه
 نه و جار بزاین بو نه و روز
 هر سهیرانه له چیمه نان
 با فریوی خوی نه دین
 تا هل هه یه و ته من هه یه

هرچی دهنووسی گشتی کاویژه
 چ کاریکه باش و پیروز
 چاو له وهران له دیمه نان
 ته من به فریوی نه دین
 له گیرفاندا تمه نه هه یه

نه ورژه و دواى رېبه ندانه
 ده ستیان بچیتنه باخه لان
 وه زاقو زوق خا مندانان
 گه لئ برسى و ده سته گه سول
 به لام رۆژیک له سائیدا
 سبهینى ههر هه مان باسه
 خوژگه رۆژى ته واوى ساڼ
 نه و ئاواته به کجار پاکه
 به لام بو که نگی دیتنه جى
 گه ربهین دووره بو فه قیری
 حاجیاها له سر من شیره
 هه تا گه دگیم ژیرچه پوکه
 هه قیگ بلیم له نیو بیسته
 به لام قسه ی هی خوم نییه
 قورئان لاگری بی په نایه
 رۆژى زانست و خویندانه
 مه لئ دونیا قوونه که وه
 قوت هه ئه مانه له کارئ
 زانستگایه ته واو بکه
 چى دى سهرت نایه شینم
 پشتی کار و هومید به خوا
 به هره ی وهرده گرین زویه زوو

رۆژ رۆژى خیرومه ندانه
 بو دامواوى کومه لانه
 جى نه مین له ناوه لان
 با رۆژیک وهک یهک بن به گهل
 بشهیننه دهر له چائیدا
 برسى و سه پرووت و پیخواسه
 ناتاج نه هیلنه وه یهک مال
 نه گهر بیکهن خوا پیی چاکه
 نه ری حج دینه پشت له جى؟
 سهر ملیه لاقیشی نیری
 چى دیکه ی بو ناکه م گیره
 بو من پروتم ههر نه و کۆکه
 ده ئین کافره و کمونیسته
 ئاواتی مالى توم نییه
 بیخوینه دابزانى وایه
 هه ئسوربان و کارکردنه
 یا ته مبه لئ و خواردن و خه وه
 به تۆله ی پار و پیراری
 به و ناوه گیان شه واو بکه
 به و دوو بیتو که ت دهدوینم
 وه بزانه چاندووته و پووا
 زور زوو ده گه یین به ئاره زوو

جا نه و جار کاتی وهی گه یوه که ده ست هه لبتین و له خواى مه زن به و
 جوړه ی که ئیستى پیتکه ش ده کرئ بپارینه وه و بلین بو خاترى نه و توانیه و
 زانایه ت که نه و کانه گیانه خشه ت پښ بهرهم کردووه، نه و پارانوه و لالانه وهی که
 به دهرگای خودایه تیت ده گه یه نین لیمان قبول که:

ياريم ده دهگه رپه هوه
 رووی خۆم بکه مه کپه ده
 هه ر نه لایه خودای مه به
 بو جن و عيسان (ئيسان) رابه ره
 نه پیناوی ده نایم سه رم
 نارامی بغه یه گیانم
 گونا هبار و چاره شه شم
 نه ناشکرا نه په نهانی
 شه یانمان پی خوش مه که
 روحه یک به حالی نومه تی

خودا ئیت ده پارپه هوه
 ده نا قورئ ده که م وه سه ر
 هه ر ده رکی تو په نای مه به
 موحه مه دت پیغه مه به ره
 قورنانه ری نیشاندهرم
 به گیان و دل په شه یانم
 رووت و ره جان و بی به شم
 هه رچی کردوو مه ده یزانی
 نه به زه تن بی به شه مه که
 نه دونیایه و نه قیامه تی

وا باشه ته و جار لاپه ره وه رگیرین و هه وای به ندوباو بگۆرین و بچینه سه ر بار
 و وه زینکی دیکه و له شیعیر که هه ر له سه ر یه ک تم تمه نه سوورئ؛ تا گو یگره کانمان
 وه ره ز نه بن و با بیر و میتشکیان بزیرنگیته وه و با شتر له وتاره کانمان که لک وه ر بگرن
 وه ک ته و به سته که بوو ده خو یتمه و:

من و تو و بولوی مه ست کردوو؟ گۆل
 نه بن گل بوو به گۆل که وتۆته سه ر چل
 نه وه ختی ترس و نه رزا خوی نه کا سل
 به ده ست و مست له کاتی خوی قه وی دل
 قسه ی خوش بن وه کوو هه ئوا به لام فل
 نه لای من وه ک شه مامیکه به لام بل
 هه موو ده رچین به ساغی با نه یه ک کل
 نه تۆی بو رۆله کانت ناوی و گل
 نه چاوی دژ دروو بو پینه بی کوول

چییه نه و دیه نه جوانه ی نه شاخان
 ده ئین خوینی شه هیده که وته ژیر خاک
 ده به ر نه و لاوه ده مر م جوانه جو امیر
 به شه رم و شوو ره یی بی و خۆنه دۆرین
 به ده رد ناخوا نه گه ر خۆه له سین بی
 نه وی به روائه تی جوانه و دلی نا
 نه بی نه میله ته خۆخۆر و قۆل قۆل
 فیداته کوردستان نه ی نیشتمانه
 نه ده ستی دۆستان چه پکی گولانه

براگیان من دلی ئیوه م نه شکاند، شیعیرم بو خو یتمه وه، به لام من خۆم باش
 ده ناسم، شیعیر کاری من نییه. به لێ شاعیره گه وه ره کان و مامۆستا کان هه رچه ندی بلین
 و بنووسن جیتی خۆیه تی و بو گه له که یان ده بنه رابه ر — ته گه ر ته وانیش به و مه به سته
 بنووسن.

خۆزگه بوژ و كه ميايه كانى ديش وهك منيان خو ناسيبا و دهستان لهو كاره
 بينيت و چه تونده هه لگرتبا. ته گهر راست دهوى ته وهندهى ئه من بيرم له بار و
 ريزى سهر بهندان يانى وهزن و قافيه كردووه ته وه، نيوهى ته وهم بير له شيمي و
 فيزيك و شتى به كه لكى دى كردباوه ئيسته قه مهر و مووشه كى وام دروست ده كرد
 ته مريكا به بابهلبيبيه وه مردبا نه يتوانيبا روو له عاسمانى ته بهت يا هيچ شوپتيكى
 ديكه بكا، تايهت ده هه لومه رجي ته ورژدا شاعير ده بين هه ر ده مهى به هه وايهك
 هه لپه ر ئ و سه ميايه بكا و تاويكى دى داپه ر ئ و ته ميايه بكا.

شاعير نه ورژكه وه كوو دايكى دزه
 ئه ر ئ له كوئيه سه لاهه ددينيك
 هه ر ده مهى يار ئ ده بن بگر ئ له د ئ
 جارى سينگ خوره چه ئى سينه زه ئى
 په گى دوو رووى له بن هه ئيكه ئى
 شه و ئ بوى بگر ئ به روژ پي بكه ئى
 به كور تيت بين بليم شيعر زور باش و به جتبه به لام نهك هه مووى و نهك
 ئى هه موو كه س:

شيعر وا باشه وهك ئاوى په وان بئ
 قسه ي پياوانه پياوانه بابهرىكا
 شيعر وا باشه بهرز و گهل په سند بئ
 وه بهر تهوس و پلار دا پياوى دژگهل
 ژن و پياويكى بو گهل تپنده كووشى
 خه سارى بو ده كهى نهو گه وه رانه
 خودا پيى خوشه شاعير زور به دين بئ
 له مانادا وه كوو ماچى شالون بئ
 نه هه ر باسى جوانى و جيزوان بئ
 نه هه ر بو ده سته يهك يا بو دوان بئ
 نه گه ر نهو پياوه شابى يا شان بئ
 بكا تاريضى ناهه ز يا جوان بئ
 له كابرايه كى خوئرى يا له وان بئ
 مسولمان و به هه ست بى و ليدوان بئ

براگيان روونه نهنگوى به ريز له كو بوونه وهى مهولهوى خوئنده وهدا به شداريو
 كردووه. كاتيك ماموستاى مهولهوى خوئن ماندوو ده بين و پشوى لى سوار ده بين، سه ر
 هه لده بر ئ و ده فه رمى: له م فه سلدا نه م شيعرانه يان ده خوئنده وه: ئيمه ش به جتبه
 بيليين لهو كاته دا چايان ده خوار ده وه و وچانينك بد هين.

به لى ته وه چاش خوراوه، بينته وه سه ر باس و خواسه كهى خو مان. براكانم ئيوه
 ده بين وا بير نه كه نه وه كه جيزنى نه ورژ هه ر بر يتيبه له خوئنده وهى شيعر و
 پيدا هه لگوتنى كه ژ و به ژ و ده شت و كيو و گو ل و بولبول، به شكه ده سته به كيش له

خاوخیزن و پیر و جوان رادیۆکه یان له پیش خۆ روناوه که ئیوهی زۆر بهرپز به بۆنه ی نه ورۆز چهند باسیکی خوش، کاروانیک له مه ته لۆکی چووکه چووکه، به لام دلبروین و نه شه به خش و گر شه هین و خه مه روتیان بۆ بخویننه وه، له ئالۆزپلۆز خۆ بدزنه وه و سه رگه رمیه کی بۆ خۆیان پیک بینن. جا بۆ گه پ و گالته ی به ساکاری: کابرایه ک چوه لای مه لا و گوئی مامۆستا ها توومه خزمه ت سێ سه د تمه نم بده یه ی به واده ی سێ مانگ، ده بی هه ر بشمده یه ی زۆر پیداو یستم، کوئی به چاوان، به لام ئەمن دوو شتم به جاریک له ده ست نایه، سێ مانگه کت مۆله ت ده دم به لام سێ سه د تمه نه که م پێ نادری.

رۆژیک له مزگه وت نوێژمان ده کرد. کابرایه ک له ته نیشتم به خێج و خواری راهه ستابوو. گوتم برا گیان بریک راست به. که میک بزووت و خواری تر بوو. گوتم ئەو لاقه ت بینه پیشی، ئەوی دیو به ره دواوه. دیسان خواری تر بوو. سه رم برده بن گوئی گوتم برۆ شوکری بکه هه ر دوو لاقه بوون، ئەگه ر چوار بان هه ر بۆت جیبه جی نه ده بوون.

کاک سه یه د ره شیدی خانه قایه به ناوبانگه هه موو بیستووتانه، خوا لێی خوش بی، له گه ل تاغایه کی مریدی خانه قا که بریکیش نان خۆشه ویست بووه، شوخییه کی له گه ل داده مز ریتنی که جاریکی بانگمان بکه و کفته یه کمان بده یه. وا هه لده که وئ له گه رانه وه ی سه فه ریکدا رپی ده که ویته مالی تاغا و کفته ده خوری. دوا ی دوو سێ سال جه فه نگه که ساز ده کاته وه و ده لێ ئاخو کفتیکمان بده یه. ده لێ قوربان نه تخوارد؟ ده لێ کهنگی؟ نیو نیسانی زۆری بۆ هه لده دا و کاک سه یه د بریک مات ده میتنی و که پاشان سه ر هه لده بری و ده لێ، سو بجانه لالا له حافزه ی تو و له سپله یی من.

کابرایه ک مۆران هه لده که ننی حه رفی به قرانیک. کابرایه کی زۆر حیسابگه ر ئەوه ی که ده لێن له هووی مووی ده کاته وه ده چیته لای و ده لێ مۆریکم بۆ هه لکه نه به نیوی خس. ده لێ برا ئەوه نیو نییه، لام وایه زردایکت ئەوه ی بۆ هه لبژاردوو ی. ده لێ تو کارت نه بی هه لیکه نه و پوولت وه رگه ره. به لێ خێ و سینه که ی هه لده که ننی و جا ده لێ نوخته ی خێیه که هه قی خۆمه بۆم ده نیو مالی سینه که ی بنی. کابرای

مۆره له كهن دیتی حه سه نى سى حه رفى پى هه لكه ندوو ه به لام به دوو قران. ئه و جار
گه ب و گالته به به يت و باو.

كارابره ك هه ره شه ى لى كرد بووم و گو ت بووى ئه گه ر خاله لى م نه يتتوه وه ك
گای ده جووتى ده كه م، يانى جى يى بلینده نه وى ده كه م، په ستى ده كه م. ئه منیش ئه م
چوارخشته كییه م بۆ نار د:

بیستم گو توتته خالم ئه گه ر بی توه نه سه روئ
هی تده ی نه وى ده كه م ملی بۆ جووتى دانه وئ
خۆ من به پى چه وانه ئه جیائى نه ویت بکه م
هی تده ت بلینده ده كه م ته ره غه ت ئی وه ده رکه وئ

هه ر ئه و كاك سه يد ره شه ده به مه لا مار فه شه له ده ئى، مه لا مار ف كو یخا ی
خانه قا به بو و نان و پى خو رى بۆ میوانان و نی شته جیيان بر دووه، كو رى كى می ر مندالى
بى توو كیش كۆ مه گى كرد دووه و شتى بۆ هه لگر توه. مه لاش له گه ل كاك سه يد
دل ئی شى بووه نازانم له سه ر جى، نانى درهنگ بۆ بر دووه، كاك سه يد ده رفه تى هیتا وه
بۆ ى نوو سیوه:

ئه تو سستى ره فیتت له سپى خوش ده و
ئه زیفه م جیره نانى كه به گه رمى
ئه تۆ بی داری ئه و كه رو ئى شكى خوش خه و
ئه گه ر زو و پى م نه ده ی تۆ، ده چه زگ ئه و
مه لا مار ف توو ره ده بى و هه ره شه له كاك سه يد ده كا. كاك سه يد دوو باره
بۆ ى ده نوو سى:

ئه رى مه عرو فى ئه عوه ج بی رى مه كرۆ
له وى توو ره ی گو توه مه ده چه زگ ئه و
ئه زیفه م جیره نانى كه به بى دۆ
په شیمانم له وه ی پاش دى به زگ تۆ
خوالی خۆ شبوو حاجى بابا غای وه زنى¹ كووبه په كى به ئه مانه تى بۆ تر شباتى
زستانى بۆ نار دم ده گه ل ئه و شى عه رانه:

¹ حاجى بابا غای خا وه نى ئا وایى «وه زنى» ى نى وان «سۆ ل د ز» و «ش نۆ». كو رى عه لى به گى كو رى
خوالی خۆ شبوو خه لیل خانه كه به كى ك له خا وه نانى «سى جان بلاغ» ى نى وان مه هاباد و بۆ كان بووه كه

له رۆژی دوايیدا بۆ تۆی دباری کردووہ ئیرت بهههسته، ئەو شوینەى بۆ منیشی
داناوہ وهکوو بهههشت بى، ئیرم جهههنمه.

وهک بلین رۆژیکى ئىمامى عەلى کهگەل بىبروايهک وتووئىزى دهکرد،
هەرچى ئىمام بهلگهى ويچوووى بۆ هيتاوه کابرا نهيسهلماند و گوتى هيج شتيک له
گۆریدا نيه و دونيا هەر وا هاتووہ و رۆيوہ و بىبرانهوہ و هەر واش دهبى. ئەتۆ به
دوو رۆژ لهته نائیک دهخۆى و به دوو سال کۆنه کراسيکى جاو دهدېرى، بهلام ئەمن
هەتا هەم هەر چاک دهخۆم و باش دهپۆشم. ئىمام له وهلامدا گوتى من وهک
کردووہم هەر وا دهکەم، ئەتۆش چۆن رۆيشتوووى هەر وا پيدا برۆ، دواى مردن
ئەگەر وهک تۆ دەلێى وا بوو هەر دووک به مەرگ وهک يەک هاتووینەوہ، ئەگەر
وهک من دەلێم وابوو، ئەمن سەرگهوتوووم ئەتۆ تیکهوتوووى.

ئیدی به خودام ئەسپاردن.

ماي پر رزوه خوشه وليت جه نايي خاله مين به رزنجي

له دواي سلاو ونيترامي زور .

زور شاد بوم به نامه ي پرورستانه ، هر دوه ها به
شوره به رزوه كه تابه به بونه ي كوچي دواي عام هزاري
دوست و برابي وه خاداري بارزاني .

زورم يي خوشبو نه و روزه له مهاد به خدمت
جه نابت گه ي شام به سلام رورگي و ابو كه ده رفعت
كه جو و قه له بالغي كيبار زور بو و نيمه تقديري
وه نزع و تمه يي جه نابت ده كه يي ، له سر نيمه بيوت
به خدمت تان بگه يي .

به راستي نامه مادم نه و هر سته به رزوه به پرورزي
برايي مهادي و شاره كافي تر له بيري ناكه م .
شوره كه يي جه نابت له كوري مافه يي و له نزلت ي
به ده گي كات بارزان صلاحه جويند راهه .
نوسنده وارم رورگي بنامه به خدمت تابه شاد بوم .

سلاو به بريانه بو
دكتور عزيز

دوره نامه پرورزي
۱۹۹۱ / ۳ / ۷

مامۆز به پێژ و خۆشهویست، جه نایب
خاتمه یه بزره بزر

له دواڕه ساڵو و ئه یه ترامه زۆر

زۆر شاد بووم به نامه ر پیرهۆزتاخ،
همه وه ها به شیعره به رزه که تاخ به بوئه ر کۆچهر
دوایه عام هه راره ر دۆست و براره وه فاداره
بارزه انه.

زۆرم پێ خۆشهویبوو نهو پیرهۆه له مه هاباد به خزمهت جه نایب که ر شتبهام
به لام پیرهۆزیکه ر وا بوو که ده رفهت که م بوو و قه ره با لئیکه ر یه که بهار زۆر بوو و
ئێمه ته قه ریر وه نزح و ته مه نه ر جه نایب ده که یه، له سه ر ئێمه پیوسته به
خزمهتتاخ بگه یه.

به پراسته ر تا یه عام نهو هه مه ته به رزه و پیرهۆزه ر برایانه مه هاباد رو
شاره کانه تر له بیه نا که م.

شیعره که ر جه نایب تاخ له کۆچر ماته یه و له ئێزه که شه به ده نگه ر کاک بارزه ان
له لا خایه ر خۆشهوینده ر وه.

نوویه ده وه لرم پیرهۆزیکه ر به ته وانم به خزمهتتاخ شاد به م.

ساڵو برایانه م بو دوکتور عه مزیز.

د. لسهۆزتاخ مه سهوود بارزه انه

۱۹۹۱/۳/۲

ويته كان

۱. هیمن ۲. .... ۳. خاله‌مین ۴. هیدی

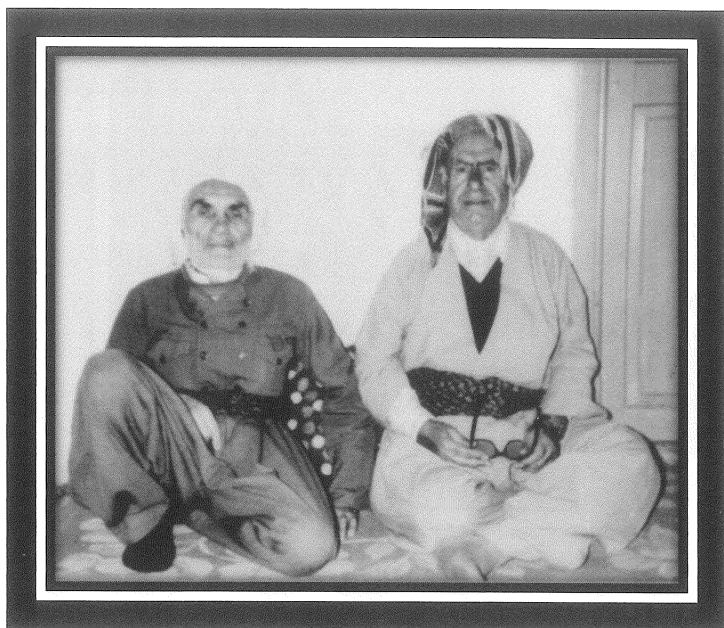

۱. آغا رشید قدرنی زاده ۲. خاندین ۳. حقیقی

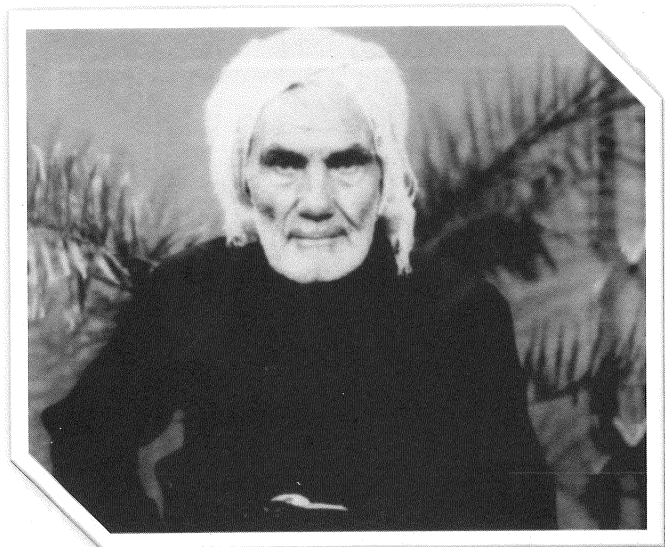

۱. حه قیقی ۲. ناوات ۳. خاله مین ۴. ؟ ۵. ؟

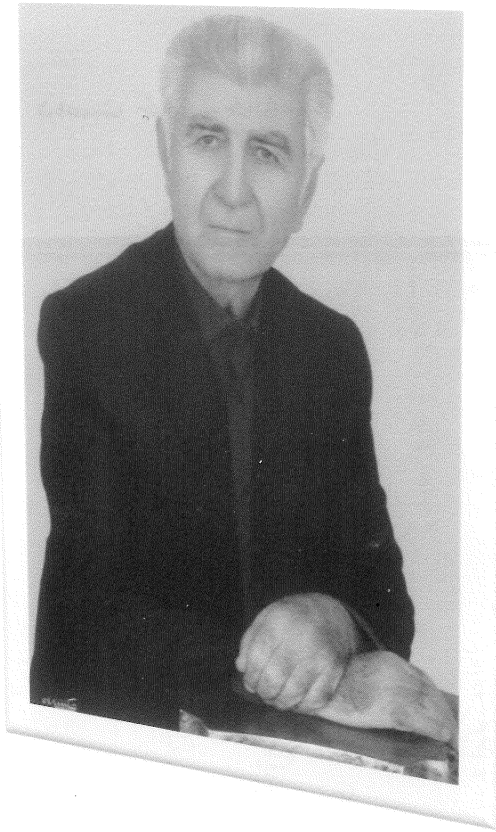
۱- هه‌ژار ۲- خاله‌مین

خاله مین

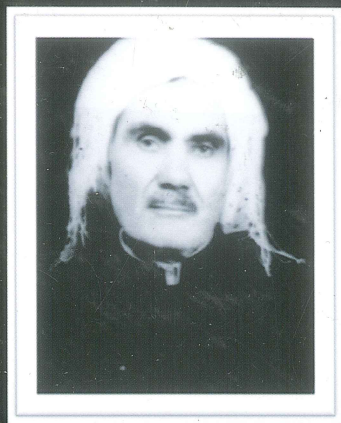
من نه راده به دهر که هه م به دکار
خو به زه ی تو شه بی سهر و نه ژمار
خوایه بکه یته پاسه وان دوو یار
ثانی اتنین اذهما فی النار

دوکتور سہید عزیز بہرنجی

بۆ بیرهوهی و نووسینی له داوینی وینهی خۆمدا

ئه‌هی وینهی ره‌نگ له‌ روو په‌ریوم
وه‌ی چه‌پکه‌گۆلی خه‌زه‌ل‌وه‌ریوم
گۆل بووم له‌ په‌ری گۆلم ده‌دا خۆ
سیسی منه‌ ئیسته‌ یانه‌ هی تو؟
ره‌نگ‌زه‌ردی له‌ به‌ر گه‌ل و به‌بیری
یاخۆ به‌ ته‌مه‌ن له‌ میژ و پیری؟
تا هه‌م به‌ هومییدی روونی چاوم
پس‌پس له‌ ملم بئ‌ به‌ند و داوم
هیوام دووه‌، یه‌ک به‌زه‌ی خودایه
دووهم کور و کیژی هه‌لوه‌دایه
ئازاد و کورانه‌ بچه‌ شاران
بیریکی بکه‌ن له‌ دیلی جاران
خۆشه‌ختی ره‌بی بنیشی بۆیان
یادیکی بکه‌ن له‌ «خال» ی خۆیان

بەخشێکی کۆماری کوردستان

کوردیکا

ISSN: 078-600-219-094-0

Designed by Emih Sabazi

